



Gymnázium a Střední odborné učiliště budou sloučeny už k 1. září 2004. (str. 2)



Mahen se představil s westernovou komedií



„Hledání ztraceného času“ mezi klauny a dvorními šašky na výstavě V. Hally. (str. 17)



Má zdravotnictví ve městě budoucnost? Odpovědi MUDr. Horáka a MUDr. Servuse. (str. 5)



Láďa Šín se vrátil z Las Vegas jako mistr světa v ovládnání biče. (str. 10)

Aktuálně z města

Rada schválila budoucí podobu středního školství

V pondělí 8. března se uskutečnilo jednání rady města, na kterém její členové přijali celkem devadesát usnesení, z toho pětadvacet mělo charakter doporučení pro jednání zastupitelstva města. Rada projednala řadu bodů týkajících

se majetkových a bytových záležitostí, vyslovila souhlas s určením plochy betonového plotu kolem společnosti Teplo Rýmařov, s. r. o., na Okružní ulici v Rýmařově pro účely tvorby grafitti - sprejových obrazců a nápisů.

Vzala na vědomí předloženou zprávu o činnosti Bytermu Rýmařov za rok 2003, k níž se podrobně vrátíme v příštím vydání.

Radní vyslovili souhlas s optimalizačním záměrem Moravskoslezského kra-

je ve věci sloučení příspěvkových organizací kraje Gymnázia Rýmařov a Středního odborného učiliště a odborného učiliště Rýmařov s účinností od 1. 9. 2004. (Dále viz vyjádření v článku starosty Ing. Petra Kloudy.)

Gymnázium a učiliště budou od 1. září letošního roku sloučeny

Rada města Rýmařova na svém pondělním zasedání přijala usnesení, ve kterém vyjadřuje souhlas se záměrem Moravskoslezského kraje sloučit gymnázium a SOU a OU v Rýmařově k 1. 9. 2004. Většina neinformovaných občanů se nad tímto rozhodnutím pozastaví, a proto považují za důležité okolnosti vysvětlit.

Moravskoslezský kraj letos provádí optimalizaci středního školství v kraji,

jehož nejčastějším výstupem je sloučení nebo rušení středních škol a učilišť. Důvodů k těmto krokům je uváděno mnoho, ale tím nejpodstatnějším je snaha kraje co nejvíce na vzdělávání ušetřit a zároveň reagovat na výrazný úbytek žáků na středních školách, ke kterému dochází vlivem nepříznivého demografického vývoje po roce 1992. Našemu městu bylo od počátku „nabízeno“ sloučení gymnázia s učil-

lištem, odebrání opravárenských oborů do Města Albrechtic a zavedení technického lycea ke gymnázium. V optimalizační komisi pro náš okres se podařilo hlasováním doporučit oddělení tohoto záměru do roku 2008 a ponechání opravárenských oborů na učilišti i po sloučení. Toto řešení bylo pro nás přijatelné, protože dávalo na plánované změny dostatek času a ředitelům prostor pro realizaci jejich záměrů. Rada kraje skutečně takto záměr projednala a odložila, ale i přesto se sloučení obou škol dostalo na jednání zastupitelstva kraje v návrhu na sloučení od roku 2004 s poukazem na to, že záměr se liší od návrhu města pouze termínem sloučení.

Zastupitelstvo kraje nakonec tento bod neprojednalo. Po námi vyvolaném jednání a dotazech, proč zastupitelstvo kraje mělo na programu bod sloučení škol, jsme se od členů rady a úředníků kraje dověděli, že nebudou-li školy optimalizovány navrženým způsobem, proběhne optimalizace na základě jiného principu, a to tak, že z rýmařovského gymnázia a učiliště vzniknou pouze odloučená pracovi-

ště jiných škol. Jinak řečeno, představitelé kraje dali jasně najevo, že nepůjde-li prosadit záměr tak, půjde to jinak a prostor pro manévrování a diskuse skončil. Toto řešení je pro nás naprosto nepřijatelné, protože je nanejvýš jasné, že po úbytku žáků budou ředitelé škol v jiných městech hledat možnosti úspor likvidací odloučených pracovišť a naše školy tak dřívě či později zaniknou. Prioritní je v tomto případě zachování střední školy a učiliště ve městě, byť sloučených. K tomu zbývá dodat, že kraj je zřizovatelem obou škol a naše pozice při jednáních je a byla taková, že do problému nás sice nechají mluvit a mohou k naší argumentaci přihlížet, ale konečně rozhodnutí provedou sami podle své vůle. Myslím si, že rozhodnutí rady města (podpořené závěrem předcházejících jednání školské komise města) bylo správné a dává větší naději na udržení vzdělávacího obslužnostního města a okolí a také pracovních míst učitelů v místě. Argumenty odpůrců tohoto usnesení jsou v pořadí důležitosti až daleko za prvním místem.

Ing. Petr Klouda, starosta města



Přední místo zaujímá majetková trestná činnost

O činnosti a stávající situaci u obvodního oddělení Policie České republiky a Městské policie Rýmařov informovali radu města zástupce vedoucího OOP ČR Rýmařov Milan Šiška a vrchní strážník p. Lumír Sedláček.

Policie ČR, obvodní oddělení Rýmařov

1. Přehled trestných činů od roku 1999

rok 1999 - celkem 373 skutků
rok 2000 - celkem 398 skutků
rok 2001 - celkem 383 skutků
rok 2002 - celkem 265 skutků
rok 2003 - celkem 279 skutků

2. Vývoj přestupků od roku 1999

rok 1999 - 483 přestupků
rok 2000 - 422 přestupků (26x alkohol)
rok 2001 - 431 přestupků (36x alkohol)
rok 2002 - 488 přestupků (41x alkohol)
rok 2003 - 472 přestupků (37x alkohol)

3. Dopravní nehodovost od roku 1999

rok 1999 - celkem 222 dopravních nehod
rok 2000 - celkem 231 dopravních nehod
rok 2001 - celkem 252 dopravních nehod
rok 2002 - celkem 199 dopravních nehod
rok 2003 - celkem 192 dopravních nehod

(Údaje se týkají služebního obvodu
Policie ČR Rýmařov)

Z přehledu je zřejmé, že nastal pokles trestné činnosti obecně, a stejně tak je tomu i na území města Rýmařova. Došlo ovšem k nárůstu přestupků proti majetku. Zlepšila se kvalita práce příslušníků policie v oblasti prevence dopravní nehodovosti. Mírný pokles úspěšnosti byl zaznamenán při objasňování majetkové trestné činnosti.

V roce 2003 šetřili rýmařovští policisté 279 trestných činů, z toho na území města Rýmařova bylo spácháno 142 trestných činů. Objasněno nebo odloženo bylo 102 trestných činů, u 39 případů zůstal pachatel neznámý.

Přední místo z celkového objemu trestné činnosti zaujímá trestná činnost majetková. Zvyšuje se počet případů podvodů, zpronevěr a zvýhodňování věřitele mezi podnikatelskými subjekty, dále krádeží barevných kovů a lyžařského vybavení, zejména v Malé Morávce a Karlově. V roce 2003 bylo na území města Rýmařova spácháno pět trestných činů loupeže. Všechny tyto případy byly objasněny.

V roce 2003 došlo k 695 přestupkům, z toho 472 bylo spácháno na území města Rýmařova. Ve značné míře se jedná o přestupky proti občanskému soužití. Dochází ke slovnímu napadání, drobnému ublížení na zdraví či schválnostem mezi sousedy.

Obvodní oddělení Policie ČR Rýmařov řešilo v loňském roce 192 dopravních nehod. Z toho čtrnáct bylo spácháno pod vlivem alkoholu. Při dopravních nehodách byly dvě osoby usmrceny, sedm osob těžce zraněno a čtyřadvacet osob lehce. Celková hmotná škoda se vyšplhala na 10,1 mil. Kč. Nejčastějšími místy nehod zůstávají ulice Opavská, tř. Hrdinů, Revoluční a Okružní.



Městská policie (MP)

Městská policie odhalila v roce 2003 celkem 253 přestupků a uložila v blokovém řízení pokuty ve výši 21 tis. Kč.

Kromě zabezpečování veřejného pořádku plní městská policie další úkoly, které je povinna ze zákona zajistit. Patří k nim šetření pro městský úřad, doručování zásilek, doprovod při výkonu soudního exekutora, ochrana při vyplácení sociálních dávek, kontroly dopravního značení, kontrola osvětlení a údržby komunikací, užívání vyherních auto-

matů mladistvými, šetření uživatelů městských bytů, kontrola dopravy, ochrana majetku, šetření černých skládek atd. V roce 2003 provedla městská policie ve spolupráci s místní veterinární ambulancí odchyt šestnácti volně pobíhajících psů. V převážné většině se podařilo zjistit majitele, kterým byla uložena sankce. Je však nutno konstatovat,



že hlavním problémem po odchytu zvířat představuje absence útulku.

Počátkem roku 2004 uzavřelo město Rýmařov s obcemi Horní Město a Tvrdkov smlouvy o zajištění výkonu pořádkové služby příslušníky městské

policie Rýmařov. V březnu tohoto roku bylo strážníkům Městské policie přiděleno osobní vozidlo.

Za rok 2003 spáchali řidiči motorových vozidel 465 přestupků, z toho 387 bylo projednáno a v 94 případech byl uložen zákaz činnosti (jedná se o zákaz řízení motorových vozidel převážně za jízdu pod vlivem alkoholu a za zavinění dopravní nehody). Celková částka z uložených pokut činí 1 154 500 Kč.

Druh přestupku	řešeno na místě v blokovém řízení	postoupeno správnímu řízení	vybráno v blokovém řízení
místní úprava silničního provozu	36	33	6 000 Kč
neoprávněný zábor veř. prostranství	38	15	4 900 Kč
přestupky na úseku životního prostředí		1	--
přestupky proti majetku		2	--
veřejné pohoršení		8	--
rušení nočního klidu	7	3	1 000 Kč
znečišťování veřejného prostranství	12	6	2 000 Kč
vyhláška města – volné pobíhání psů	25	28	4 100 Kč
vyhláška města – schůdnost komunikací	1	9	300 Kč
vyhláška města – o stánkovém prodeji	11	6	1 600 Kč
vyhláška města – nepovolený výlep	8	4	1 100 Kč
celkový počet přestupků	253		21 000 Kč
příjem v blokovém řízení			

Finanční příspěvky budou rozděleny v rámci Pravidel programů podpory sportu

Rada města schválila 18. prosince 2000 Pravidla programů podpory sportu v Rýmařově. Zastupitelstvo 29. ledna 2004 schválilo návrh rozpočtu města Rýmařova na rok 2004, a to včetně podpory tělovýchovné činnosti příspěvkem ve výši 150 tis. Kč. Na

odbor školství a kultury bylo do uzavěrky stanovené do konce roku 2003 doručeno a odborem řádně zaevidováno devětadvacet žádostí sportovních oddílů a organizací. Výše požadavků jednotlivých oddílů TJ Jiskra Rýmařov byla konzultována s předsedou vý-

konného výboru TJ Františkem Pohankou.

Komise pro výchovu a vzdělávání projednala 25. února 2004 jednotlivé žádosti, zvažila důležitost, rozsah a nákladnost jednotlivých akcí a předložila radě města následující doporučení:

Program I – Sportovní reprezentace

Poř. č.	Žadatel	Akce	Schváleno
1.	OV ČSTV	Sportovci roku 2003 – 26. 1.	8 000
2.	AMK Sport	MČR v motokrosu – 8. 2.	5 000
3.	AMK Sport	Přebor Moravy v motokrosu – 6. 6.	5 000
4.	TJ – Lyžaři	Přebor MSK a Jesenické župy – 31. 1.	5 000
5.	TJ – Lyžaři	Přebor MSK a Jesenické župy – 1. 2.	5 000
6.	TJ – Lyžaři	Republikový závod dorostu KT – 6. 2.	5 000
7.	TJ – Lyžaři	Republ. závod dorostu Gundersen – 7. 2.	5 000
8.	TJ – Lyžaři	„Jesenická 30“	5 000
Celkem			43 000

Program II – Sportovní talent

1.	TJ Fotbal	V. ročník „LORD CUP 2004“ – 25. a 26. 6.	12 000
2.	TJ Fotbal	Podpora a rozvoj 6 talentů ve výběrových družstvech OFS, KFS v rámci ČMFS - jaro	5 000
3.	DuKo	Podpora talentu M. Voráčové a E. Durmanové	2 000
Celkem			19 000

Program III – sportovní třídy byl řešen samostatně v rámci rozpočtu města.

Program IV – Městský program rozvoje sportu pro všechny

1.	SK Studio	Rozvoj rekreačního a soutěžního aerobiku	5 000
2.	MO ČRS	Činnost a soutěže dětských a ml. kroužků 2004	5 000
3.	KČT	Vychodilova stezka na jaře – leden až duben	3 000
4.	AMK Sport	Regionální závod minikár „O pohár starosty“	2 000
5.	TJ Fotbal	Příspěvek na dopravu 6 mládežnických družstev	20 000
6.	TJ ASPV	28. ročník desetiboje – září 2003 až červen 2004	2 000
7.	TJ ASPV	24. ročník pódiových skladeb – 24. 4.	3 000
8.	TJ Horal	Zajištění horolezeckých cest na Rabštejně	2 000
9.	Junák	Podpora pravidelné činnosti oddílů	5 000
10.	Radioklub	40. výročí klubové amatérské stanice	1 500
11.	BFAA Oldies	Městská basketbalová a florbalová liga	6 000
Celkem			54 500

Program V – Údržba a provoz sportovních a tělovýchovných zařízení

- řešeno samostatně v rámci schvalování městského rozpočtu - 300 tis. Kč na vybudování intenzivního zavlažovacího systému hlavní fotbalové plochy, 40 tis. Kč na údržbu lyžařských běžeckých tratí, 20 tis. Kč na údržbu tělocvičny na Hornoměstské ulici, 4 tis. Kč na úhradu el. energie v areálu zahrady Hedvy.

Program VI – Sport zdravotně postižených

- pro 1. pololetí nebyly vzneseny požadavky. Na 2. pololetí roku 2004 zůstává částka ve výši 33 500 Kč. Rada města svým usnesením schválila poskytnutí příspěvků v celkové výši 116 500 Kč.

Finanční příspěvky dostanou také další organizace

Rada schválila poskytnutí finančních příspěvků Centru služeb pro zdravotně postižené Moravskoslezského kraje, detašovanému pracovišti Bruntál, ve výši 5 000 Kč. Centrum služeb zajišťuje poradenské dny pro zdravotně postižené občany a výjezdy vznikající náklady, které nejsou dotovány. Finanční příspěvek 5 000 Kč schválili radní také místní organizaci Svazu tělesně postižených v ČR na zajištění provozních nákladů a plánovaných akcí a finanční částku 5 280 Kč místní organizaci Českého červeného kříže na úhradu provozních nákladů pronajátých prostor ošacovacího střediska.

Dům s pečovatelskou službou přivítá nové nájemníky

V domě s pečovatelskou službou na třídě Hrdinů 20 - 22 byly uvolněny a předány Bytermu Rýmařov tři bytové jednotky. Sociální zařízení je společné pro tři uživatele bytu na podlaží, z toho důvodu lze tyto jednotky přidělit pouze ženám. Žádosti byly projednány v komisi sociálních věcí a zdravotnictví (SVAZ) MěÚ Rýmařov a při posuzování bylo přihlédnuto k podkladům ošetřujících lékařů a sociálnímu šetření, které provedla pracovnice odboru SVAZ.

Rada města schválila přidělení bytové jednotky č. 7 Věře Neumanové, bytové jednotky č. 12 Libuši Štěpánkové a bytové jednotky č. 4 Marii Pavlátové. JiKo

Starší občanské průkazy je třeba vyměnit nejpozději do roku 2008

Dne 14. ledna 2004 byl schválen zákon č. 53/2004, kterým se mění některé zákony související s evidencí obyvatel. Tento zákon obsahuje i změnu zákona o občanských průkazech. Byla jím nově stanovena platnost občanských průkazů bez strojově čitelných údajů **nejpozději do 31. 12. 2008**. Jedná se o staré typy občanských průkazů, tzn. o všechny občanské průkazy typu knížka (červené, hnědé) a identifikační karty růžovomodré barvy. Uvedené občanské průkazy pozbudou platnosti v termínu, který je v nich uveden, jsou-li vydány na dobu neomezenou, jejich platnost končí nejpozději dnem 31. 12. 2008. Nařízením vlády však budou ještě stanoveny lhůty pro postupnou výměnu občanských průkazů podle doby jejich vydání.

Občané, kteří jsou držitelé těchto starších občanských průkazů, mohou již nyní požádat o vydání průkazů nových. Vzhledem k tomu, že se jedná o naprostou většinu obyvatel, doporučujeme **neodkládat vyřízení nových občanských průkazů** a požádat o jejich výměnu s dostatečným časovým předstihem.

Výměna starších občanských průkazů je osvobozena od správních poplatků, je tedy zdarma.

Při vyřízení žádosti o výměnu občanského průkazu je občan povinen předložit **stávající občanský průkaz, vyplněnou žádost o vydání OP a 1 ks fotografie současné podoby o velikosti 3,5 mm x 4,5 mm**. Fotografie musí splňovat požadavky na technické provedení - čelní pohled, světlé pozadí.

Lhůta pro vyřízení občanského průkazu je do 30 dnů od podání žádosti. Při podání žádosti má občan možnost požádat o převzetí nového občanského průkazu na obecním úřadě pověřeném vedením matrik podle místa svého trvalého pobytu. Nemůže-li se občan dostavit k převzetí průkazu osobně, např. ze zdravotních důvodů, zabezpečí jeho předání obecní úřad s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu se občan zdržuje.

Žádost o vydání občanského průkazu může za občana předložit s doklady i jím pověřený zástupce, **vyhotovený občanský průkaz je však občan povinen převzít osobně.**

Zdeněk Kudlák,

vedoucí odboru vnitřních věcí MěÚ Rýmařov

Aktuálně

Na městském hřbitově v Rýmařově řádili vandalové

Nejméně třicet poškozených kovových schránek, váz na svíčky a lampiček na hrobech městského hřbitova v Rýmařově mají na svědomí dva mladiství výtržníci ve věku 10 a 12 let. Příslušníci rýmařovské policie

oba vandaly vzápětí po jejich řádění vypátrali a dopadli. Chlapci jsou podezřelí z trestného činu výtržnictví a poškození cizí věci.

„*Lampičky rozbíjeli kopnutím a údery klackem, přitom způsobili celkovou*

škodu za 10 000 Kč,“ sdělila tisková mluvčí okresního policejního ředitelství v Bruntále Lucie Krašeničová. V současnosti rýmařovští policisté šetří, zda se na vandalismu nepodíleli další nezletilci.

JiK



Upozornění pro občany

Finanční úřad v Bruntále oznamuje všem občanům města Rýmařova a jeho přilehlých částí, že ve dnech 30. března a 31. března 2003 bude otevřeno detašované pracoviště FÚ Bruntál v souvislosti s přebíráním daňových příznání. Pro tyto účely bude pracoviště otevřeno ve Středisku volného času na Okružní ulici č. 10 v Rýmařově, a to v místnosti č. 1 (v mezipodlaží) v následujících provozních hodinách:

úterý 30. 3. 2004

8.00 - 12.00 hodin
a 12.30 - 14.00 hodin

středa 31. 3. 2004

8.00 - 12.00 hodin
a 12.30 - 16.00 hodin



Moravskoslezský kraj informuje



Ministerstvo pro místní rozvoj ČR vyhlásilo 2. března druhé kolo výběrového řízení pro podprogramy Státního programu podpory cestovního ruchu roku 2004. Zaměření je specifikováno opět formou třech podprogramů, jejichž podrobné zadání lze najít na webových stránkách ministerstva pro místní rozvoj www.mmr.cz. Uzávěrka podávání žádostí o dotace je v pátek 30. dubna 2004 v 16.00 hodin.

Ing. Petra Papoušková

Odbor regionálního rozvoje - odd. cestovního ruchu
tel.: 595 622 327; fax.: 595 622 285
e-mail: petra.papouskova@kr-moravskoslezsky.cz

V Šumperku se uskuteční výstava stavebnictví a vytápění STAVO & TEPLŮ Jeseníky

Šumperský Dům kultury bude patřit ve dnech 6. - 8. dubna nové výstavě stavebnictví a vytápění pro oblast Jeseníků STAVO & TEPLŮ Jeseníky. Pořadatelé chtějí vyjít vstříc stavebním firmám, stavebníkům a investorům z Jeseníků, kteří mají na stavební veletrhy do Olomouce nebo Ostravy přece jen daleko, a založit tak v regionu tradici stavebních výstav, které by přinesly potřebné informace a kontakty široké veřejnosti i podnikatelům.

Návštěvníkům výstava poskytne zdroj informací, přehled výrobků, technologií i služeb souvisejících se stavebnictvím a bydlením, možnost porovnání, získání zajímavých slev, s kterými vystavující firmy na výstavu přicházejí. Najdou zde nabídku staveb-

ních materiálů, stavební chemie, izolací, plastových i dřevěných dveří a oken, podlah, výrobků a služeb souvisejících s instalacemi vody, plynu a topení, topných těles, kotlů, nabídku finančních institucí i bytových doplňků a nábytku.

Nedílnou součástí výstavy je zajímavý doprovodný program, zaměřený zejména na oblast vytápění a úspor energie. Úterý odpoledne patří zateplování fasády, podkrovní a plochých střech. Ve středu budou probíhat semináře zabývající se úsporami a plynovými kondenzačními kotli, regulací otopných soustav a novými technologiemi spalování tuhých paliv. Poslední den výstavy - ve čtvrtek - získají zájemci o využití obnovitelných

zdrojů energie komplexní informace o solárních kolektorech, tepelných čerpadlech, využití biomasy, malých vodních elektrárnách i energeticky úsporných domech.

Nenechte si ujít příležitost a navštivte tuto atraktivní a inspirativní akci, určenou všem, kteří se o bydlení zajímají, přemýšlejí o rekonstrukci bytu či domu nebo ji už realizují, případně přímo stavějí nový rodinný dům. Výstavní část i doprovodné programy nabízejí spoustu zajímavostí pro laiky i odborníky širokého stavebního oboru. Otevřeno pro veřejnost je v úterý od 14 - 18 hod., ve středu 9 - 18 hod. a ve čtvrtek 9 - 17 hod.

Ing. Eva Járová

Aktuálně o zdravotnictví

Stagnuje zdravotnictví v našem městě?

Strmý nárůst úhrad za zdravotní péči z prostředků veřejného zdravotního pojištění, přílišné zásahy ministerstva do řízení zdravotnictví, nesystémové oddlužení nemocnic a pojišťoven na úkor dalších segmentů péče. Za to vše kritizují zdravotníci svůj resort a po vládě požadují, aby přijala opatření, která vyvedou české zdravotnictví z krize. Ministryně Součková v téměř sedmdesátistránkové koncepci předložila analýzu současného stavu a navrhuje zásahy do zdravotního pojištění. Chce také rušit nadbytečná akutní lůžka v nemocnicích a omezit síť ambulantní péče. Jednou z hlavních linií koncepce reformy zdravotnictví je získání finančních prostředků. Marie Součková se sice přímo nezmiňuje o vyšší spoluúčasti pacientů, nicméně konstatovala, že u nás je 8,6 %, zatímco v Evropské unii 25 %. Ministryně počítá, že na sociálním lůžku v nemocnici by se platilo od 50 do 150 korun za den podle solventnosti pacienta. Plánuje rovněž navýšení plateb státu za státní pojištěnce ze současných 476 na 536 korun za osobu, aby tak získala za rok o 4,2 miliardy víc. Dalších 1,5 miliardy má plynout z vyšších plateb podnikatelů. Změna v přerozdělení vybraného pojistného mezi pojišťovny má VZP přinést 850 miliónů. Počítá se také s platbou za diagnózu, při níž by už neplatilo, tak jako dosud, že za stejnou diagnózu se různým nemocnicím platí různě.

Ve výběrových řízeních mají ambulance usilovat o smlouvu s pojišťovnou, a pokud neuspějí, mohou poskytovat péči za hotové. Ministryně zároveň plánuje komerční připojištění za služby nehranzené z veřejného zdravotního pojištění.

Vleká krize ve zdravotnictví i kritika nové koncepce ministryně Marie Součkové přiměly lékaře,

lékárníky a zástupce zdravotních pojišťoven, aby předložili vlastní návrh kroků na ozdravení zdravotnictví. To podle nich spolyká neúměrné množství peněz z veřejných zdrojů.

Po penzijním systému a sociálním zabezpečení je to resort zdravotnictví, který v letošním roce bude hospodařit s nejvyšší částkou, a to ve výši sto šedesát až sto šedesát pět miliard korun. To je sedm procent hrubého domácího produktu. V našem zdravotnictví dosud nefungují ekonomická pravidla. Pokřivené ceny se tak odrážejí i v chování pacientů. Denně se tzv. „hodí marod“ na čtyřicet tisíc lidí. Lékařská péče je přitom podle slov prezidenta Svazu zdravotních pojišťoven Ladislava Friedricha téměř zcela hrazena právě z pojištění. Dosud ale nebyl definován nezbytný rozsah péče, kterou lékař musí pacientovi věnovat.

Osmdesát dvě procenta všech výdajů jsou výdaje veřejného zdravotního pojištění. To je příliš mnoho. Do financování zdravotnictví by bylo potřeba zapojit další zdroje.

Pacienti by podle Friedricha měli mít možnost individuálních a komerčních forem připojištění, případně by měly být zavedeny platby v hotovosti za nadstandardní péči. Lékaři kromě způsobu úhrady zdravotnické péče kritizují i to, že ministerstvo se ve stále větší míře snaží exekutivně zasahovat do řízení resortu.

Lidé vládní koalice schválili v úterý 10. února soubor opatření, která mají stabilizovat zdravotnictví v letošním a příštím roce. Patří k nim například stoprocentní přerozdělení vybraného pojistného mezi pojišťovny. Ministryně zdravotnictví Součková má rozšířit svůj návrh koncepce o opatření, které přijala koaliční skupina pro stabilizaci



Ministryně zdravotnictví ČR Marie Součková

Foto: ČTK

zdravotnictví v prosinci. Zdravotní pojišťovny by podle doporučení lídrů koalice neměly rozšiřovat síť smluvních vztahů, smlouvy by měly uzavírat jen s tolika zařízeními, na kolik mají prostředky.

Jak současný stav zdravotnictví ovlivňuje situaci v nestátní nemocnici v Rýmařově a jak se k této situaci staví významný vlastník - město Rýmařov (40 % podílu), jsme se zeptali dvou zastupitelů města: primáře MUDr. Stanislava Horáka, jednatele společnosti Nemocnice, s. r. o., Rýmařov, a MUDr. Bohumila Servuse, člena rady města.

Odpovídá primář MUDr. Stanislav Horák:

Pane primáři, většinou se v médiích a na vyšších postech řeší komplikovaná situace ve státních zdravotnických zařízeních. Ne tak často je již slyšet o nestátních nemocnicích. Jak posuzujete tento problém vy, jako člen vedení rýmařovské nemocnice, a co se jeví z vašeho pohledu v současné době pro soukromé nemocnice jako nejpalčivější problém?



Dovolte, abych začal od konce otázky. Nejpalčivějším problémem je, a to po celou dobu existence společnosti, skutečnost, že nejen ve vaší otázce, ale i v myšlení zákonodárců a tzv. kompetentních lidí je zakofeňeno, že jde o dvě různé kategorie. Přitom naše nemocnice se stala tzv. nestátní právě na doporučení Fondu

národního majetku v roce 1992, a to ve spolupráci a po dohodě s městem Rýmařov. Jenom díky tomuto konkurenčnímu projektu mohlo v roce 1996 získat město bezplatně nemovitý majetek v hodnotě více než 40 mil. Kč. Na to už velká řada lidí zapomněla nebo o tom vůbec neví a domnívá se, že společnost vznikla na základě přání a rozhodnutí několika lékařů, kteří ji chtěli provozovat jako běžnou ziskovou společnost. Tak to tedy nebylo, společnost vznikla vynuceně, na přání města a po dohodě s ním. S cílem zachovat pro město nejen nemocnici, ale i poměrně významnou zaměstnanost, protože nemocnice je druhý největší podnik ve městě a je v ní zaměstnáno přes 200 zaměstnanců.

Velká většina nestátních zařízení ošetřuje naprosto stejnou klientelu jako tzv. státní, tedy nejedná se o nějaké lukrativní pacienty, kteří by pomohli s financováním chodu nemocnic. Naopak, zatímco státní příspěvkové organizace byly a jsou černé díry, do kterých se lijí finanční prostředky ze všech stran, naše zařízení nedostalo na provoz nikdy a od nikoho ani korunu. Celý provoz financuje ze své činnosti a z plateb od pojišťoven, které jsou takové, jaké je všichni známe. Přechodem na kraje se nic nezměnilo, kraj má problémy s financováním převedených státních ne-

mocnic, které dále vesele pokračují v zadlužování, a o nestátní nemocnice se prakticky vůbec nestará. Znamená to jednoduše, že ústavu i zákony deklarovaný stejný přístup občanů ke zdravotnickým službám a stejná péče jsou jen na papíře, skutečnost je zcela jiná a občan této kategorie a tohoto regionu nikoho nezajímá.

Jak se projeví omezení provozu Nemocnice, s. r. o., Rýmařov v souvislosti s uzavřením porodního oddělení a dětského oddělení na další činnosti nemocnice? Setkal jste se s tím, že pacienti raději volí větší město s komplexní nemocniční péčí?

Na chodu nemocnice se uzavření těchto oddělení neprojeví. Dětská oddělení jsou rušena celostátně a v daleko větších lokalitách, protože dnešní poznatky již umožňují, aby větší část onemocnění byla léčena ambulantně. Pokud je onemocnění závažnější, pak je správné, aby bylo léčeno na odděleních, kde jsou k tomu jak přístrojové, tak i personální předpoklady. A to naše oddělení již nesplňovalo. Dětské oddělení zde nechybí, otázkou zůstává absence dětské pohotovostní služby. Ta do budoucna chybět bude zcela jistě.

Co se týče uzavření porodnického oddělení, tady nelze o správnosti pochybovat. Minimální počet porodů, který

Česká gynekologická a porodnická společnost doporučuje pro oddělení za rok, je od 400 porodů výše, avšak za optimální se v současné době považuje počet 600 porodů a více. Naše oddělení mělo kolem 200 porodů, z toho velká část byla mimospádových. Porodnice měla dobré jméno, ale při tak malém počtu porodů není možná erudice lékařů a personálu a pak by bylo jen otázkou času, kdy by se to projevílo v podobě nezvládnuté komplikace. Tento přístup by nebylo možno považovat za medicínsky ospravedlnitelný. Věřím, že se znalostí těchto argumentů nám to maminky odpustí. Péči v závěrečné fázi máme zajištěnu ve velmi kvalitní porodnici Šternberk, o téhotné se nadále starají naše gynekologické ambulance.

Jak vám vychází, při současné komplikované situaci ve zdravotnictví, vstřícné město Rýmařov, které je částečným vlastníkem nemocnice?

Tato otázka je velmi složitá a je na desítky minut. Je nutná znalost i historie společnosti, vývoje vztahů, spolupráce a činnosti minulého vedení nemocnice, které dostalo nemocnici až na pokraj likvidace. Bez hlubší znalosti tohoto nemůže čtenář řadě věcí porozumět.

Nemocnice byla vždy tak nějak spojována právě se soukromým společenstvím lékařů, opředená mýty o horentních sumách na výplatních

managementu, tunelování a podobně. Je to téma vděčné, a to i přes skutečnost, že ve společnosti byla provedena řada kontrol, které prokázaly správnost a průhlednost hospodaření společnosti i její koncepční vedení. Dá se zjednodušeně říci, že do roku 1999 byla spolupráce s městem minimální. Po výměně vedení byly učiněny všechny kroky, aby hospodaření nemocnice bylo průhledné a vylučovalo jakoukoliv možnost nějakého obohacování na úkor společnosti. Domnívám se, že se to podařilo, o čemž svědčí i skutečnost, že za toto volební období nemocnice stáhla svůj dvacetimilionový dluh, a to i přes skutečnost, že v loňském roce musela vrátit pojišťovně, stejně jako ostatní nemocnice v republice, přeplacené zálohy.

V nemocnici probíhá každoročně audit, každý měsíc se schází investiční komise, která projednává veškeré



V čekárně dětské ambulance MUDr. Tatiány Gvozdiakové

ekonomické i personální otázky za účasti všech společníků a zastupitelů města. Ukazuje se jako velmi prospěšné posílení tohoto zastoupení o MUDr. Servuse, neboť jde o osobu se zdravotnickým spjatou, a tak je možná cílená a konstruktivní diskuse. Je viditelné, že i MUDr. Servus má zájem o dobrou spolupráci, což je potěšitelné zjištění. Je možná škoda, že město této možnosti využilo až nyní. V loňském roce také poprvé v historii společnosti město přispělo na údržbu svého majetku. (Pozn. red.: *Nemovitý majetek nemocnice je ve vlastnictví města, ne společnosti Nemocnice, s. r. o., Rýmařov.*) Do této doby společnost opravovala tento majetek z prostředků, které získala od pojišťoven. Ze svých provozních prostředků dotovala i nezávislé provozy dětského a porodnického oddělení, operačních oborů a dětskou pohotovostní službu, zde ve spolupráci s městem. Rada lidí si představuje, že město dotuje chod nemocnice a její provozy. Tak tomu nikdy nebylo, není a ani to v současné době nelze očekávat. S určitými pocity křivdy sledujeme např. dění ve vedlejší bruntálské nemocnici, kde se najednou, v době, kdy vláda obrací každou korunu, našlo 40 mil. Kč ze státní pokladny a 15 mil. Kč z prostředků města na výstavbu operačních sálů. A to jde o ryze soukromé zařízení, kde město nemá ani jediné procento, a o nemocnici, která ani neprošla výběrovým řízením. Jak je možné, že sem jdou i naše peníze, když například na dětskou pohotovost v naší nemocnici neměl kraj ani pár tisícovek. Jak lze toto jednání slušně nazvat?

Ale zpět k naší problematice spolupráce s městem. Prozatím platí dohoda s vedením města, že společnost bude dále dotovat ztrátové provozy



V dětské ordinaci MUDr. Tatiány Gvozdiakové

a město bude recipročně pečovat o své budovy a opravy svého majetku. Dá se říci, že se spolupráce postupně zlepšuje, možná že právě v důsledku lepší informovanosti. Ke klidu jistě přispěje i vytvoření dozorčí rady, která byla valnou hromadou odsouhlasena. Město má na základě rozhodnutí většiny společníků ve společnosti takový podíl, který mu umožňuje přímé řízení její činnosti. Jde tedy o městskou nemocnici v pravém slova smyslu, bez ohledu na to, že zde má malý podíl ještě pár dalších společníků. Proto i řeči o hybridní společnosti jsou zavádějící a nerespektují historii vzniku.

A konečně poslední otázka - jak vidíte budoucnost českého zdravotnictví a potažmo Nemocnice, s. r. o., Rýmařov?

Budoucnost českého zdravotnictví nevidím příliš optimisticky. Alespoň v dohledné době. Současná vláda nemá recept a na krajích chybí jakáko-

liv koncepce. Platí pořád stejná pravidla, kdo má známosti, má více. Kdo nemá a nedá, nemá a nedostane. Pokud se budeme bavit o osudu rýmařovské nemocnice, bavíme se, možná s trochou nadsázky, i o osudu města jako takového. A toto je zapotřebí mít na zřeteli při každém jednání, neboť nemocnice bez pomoci města nemá šanci na přežití, stejně jako naše město přestane být tím, čím je, ztratí-li tuto nemocnici. Bude důležité, aby v dalším volebním období byli do vedení nemocnice zvoleni takoví odborníci, kteří budou schopni navázat na dosavadní úspěšnou činnost současného vedení. A také ochotní, protože řízení takového zařízení v takové legislativě a korupční džungli není jednoduchou a bezpečnou záležitostí. Ale znovu je třeba podtrhnout, že bez výrazné pomoci města je přežití nemocnice nemožné, a to v jakémkoliv podobě.

Děkuji vám za rozhovor.

Odpovídá MUDr. Bohumil Servus:

Pane doktore, jak se díváte na zachování Nemocnice, s. r. o., Rýmařov z pohledu člena rady a zastupitele města a zároveň z pohledu ošetřujícího lékaře?

Město nemocnici potřebuje, už jenom z důvodu rozvoje města, abychom nezvyšovali nezaměstnanost,

ale také v rámci dostupnosti pro turisty. Pro mě jako ošetřujícího lékaře je výhodnější a pohodlnější, když mám nemocnici za zády. Znamená to menší komplikace při hospitalizaci pacientů při akutních stavech. V okamžiku, kdy musím posílat pacienta někam dál, to znamená více telefoná-

tů, zařizování a časovou prodlevu. S vedením nemocnice se proto snažíme najít společný jazyk, vyjasnit si vzájemné pozice, řešit otázky financování a účasti města. Spory, které vznikly ohledně financování nemocnice ze strany města, byly dány tím, že někteří členové zastupitelstva, ekonomicky fundovaní, ke svému rozhodování zcela logicky požadovali a požadují jasné a zřetelné rozborů a výhledy. Bylo potřeba se dohodnout na určitém způsobu komunikace a postupně si tyto názory vyjasnit. To už se v současné době děje a nacházíme v tomto okamžiku společnou platformu, na které můžeme spolupracovat. Existuje například dohoda o tom, jak a kdo bude opravovat majetek. Nyní jsme intervenovali na kraj, aby nám pro nemocnici dali dotaci na rekonstrukci, respektive novou sterilizaci za zhruba 5 mil. Kč. Dostali jsme určitý příslib. Doufáme, že se vyplní. Také nemocnice vůči městu zaujala velmi vstřícný postoj a nějaké ty „ostré hrany“ se už také obrousily.

Není tomu tak dávno, co bylo zastupitelstvem města schváleno, že bude v rýmařovské nemocnici ustanovena dozorčí rada. Ostatně veřejnost a také někteří zastupitelé již delší dobu po tomto kroku volali. Můžete říci, zda je hospodaření v nemocnici v souladu s představami města Rýmařov?

Co se týče hospodaření v nemocnici, rozhodně došlo ke zlepšení proti roku 2000, kdy byla v těžkých dlužích vinou předchozího vedení. Uznávám, že se vedení opravdu snažilo intenzivně nemocnici oddlužit a že dělá kroky pro to, aby se nemocnice nepropadala do dalších dluhů. V loňském roce se jednalo o výjimečném hospodaření. Vinou zdravotních pojišťoven a vlivem dalších okolností došlo k finančnímu propadu a rozhodně se nedá říci, že za vše mohlo vedení nemocnice. Snad to byla otázka odhadu vývoje a požadavků, zda zachovávat dětské oddělení za každou cenu. Ovšem dětské oddělení bylo zachováno proto, a to je potřeba zdůraznit, aby mohla fungovat po-



V ordinaci MUDr. Bohumila Servuse

rodnice. Finanční propad byl ovšem v takové výši, že se stávajícími odděleními, které byly následně zrušeny, by vedení nemocnice nemohlo dále hospodařit. Koneckonců primář Horák vcelku jasně zdůvodnil, a já s ním souhlasím, že k zásadnímu zhoršení péče o děti nedošlo. Pokud totiž na oddělení leží jen několik málo dětí, tak takové oddělení nemá smysl udržovat. Taktéž bylo potřeba splňovat kritéria pro porodnictví a ta se dají splnit jen tehdy, když bude na porodním oddělení více jak pět set porodů za rok, což splněno nebylo. Ovšem není důvod k obavám. V současné době máme dostatečně vybavenou rychlou záchrannou službu, která asistuje při převozu k porodu a dostupnost je v této době dostatečná. Nedostatky v hospodaření jsou dány hlavně celkovým stavem zdravotnictví. Z hlediska města bychom vítali ziskovou nemocnici, ale tak tomu ještě hodně dlouho nebude vzhledem ke krizovému stavu zdravotnictví. Krize dopadá především na ta menší zdravotnická zařízení. Jejich hlas každý rád přeslechne narozdíl od velkých klinik, kde se každý ministr a politik bojí, aby ho nepomluvil a on nepřišel o renomé. A nejen nemocnice jsou v krizi, platí to také o ošetřujících obvodních lékařích.

Poskytuje podle vašeho názoru nemocnice v Rýmařově dostatečné zá-

zemí pro obvodní lékaře našeho města? Jaký by byl dopad na pacienty a lékaře kdyby tu nemocnice nebyla?

Pokud se týče interního oddělení, můžeme vyjádřit spokojenost, pokud se týče chirurgického oddělení, primář Kratochvíl výrazně zlepšil jeho úroveň. Výsledky jeho práce mohou hodnotit pouze pozitivně a pro běžnou péči, kterou zde potřebujeme, máme dobré zázemí. Kdybychom o nemocnici přišli, tak by to bylo komplikovanější, zejména s umístěním pacientů v nemocnici, kde by byla dlouhá čekací doba. Byl by i problém s dalšími záležitostmi, jako například s dostupností rentgenového nebo laboratorního vyšetření apod. Tato specializovaná pracoviště by musela fungovat formou samostatné ordinace nebo praxe. V opačném případě by se musely denně vozit vzorky a další materiál do vzdálené laboratoře a už vůbec si nedokážu představit, že bychom posílali pacienty například na rentgen do Bruntálu či do Sternberka.

Dovolím si poslední otázku, stejnou jako jsem položil primáři MUDr. Stanislavu Horákovi. Jak vidíte budoucnost českého zdravotnictví a potažmo Nemocnice, s. r. o., Rýmařov?

Pokud nedojde k zásadním změnám v přerozdělování financí a optimali-



V ordinaci MUDr. Věry Špicerové

zaci sítě zdravotních zařízení, tím ovšem nemyslím malé a střední nemocnice, ale především centrální zdravotnická zařízení, kde už před dvěma a půl lety hodnotící zpráva OECD (Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj) jednoznačně konstatovala nesmírné navýšení lůžek (o 50 - 60%), především v Praze, Brně a v dalších větších městech, a pokud stát nezačne právě v těchto oblastech vykonávat svou úlohu zřizovatele, tak se penězi bude plýtvat i nadále. Pokud k tomu skutečně dojde, tedy k tomu plýtvání - a stačí nahlédnout do návrhu financování zdravotnictví, bude se jednat o deekonomizaci zdravotnictví, a to by zcela jistě nikdo nechtěl. Příjmy malých nemocnic, lékařů pracujících v terénu, praktických lékařů či ambulantních specialistů dlouhodobě zaostávají za inflací. Pro srovnání v roce 1998 byly náklady obvodních lékařů ve výši 7 % rozpočtu zdravotních pojišťoven. V letošním roce se dostaly pod 5 % (4,87 %). Je tedy zcela evidentní, že peníze putují úplně jinač. Došlo sice k nárůstu cen za léky, ale naprosto neúměrně se zvýšilo, jak jsem již řekl, navýšení finančních prostředků pro zdravotnické giganty. Naprostá většina lůžek v takových nemocnicích slouží jako řadový okresní špitál. Je tam péče,

kteřá se poskytuje kdekoliv. Pouze určité procento slouží jako klinika ke špičkové léčbě. Pak se naskytá otázka, proč tam musí být tolik řadových lůžek?

Jsou zde pochopitelně další možnosti, jako vícezdrojové financování, které dodnes není, i když se o tom hovoří více jak deset let. Je zde otázka sledování zbytečného zneužívání péče pacienty. Znáám i ze své praxe dost lidí, kteří oběhnou odborníky v téže profesi v širokém okruhu, samozřejmě se stejným výsledkem, a to pochopitelně něco stojí. Určitá míra spoluúčasti a zodpovědnosti pacienta tady prozatím chybí. To se zlepšuje velmi pozvolna. Zejména díky osvětě. Lidé si více uvědomují, že by se měli o své zdraví více starat. Dokud tedy nedojde k zásadním změnám, jak jsem již řekl výše, tak se krize, jaká byla koncem tohoto roku, bude opakovat znovu a znovu. A je otázka, jak to kdo dlouho vydrží. Ošetřující lékaři z tohoto pohledu doslova přežívají a pravdou je, že minulý rok si většina z nás musela vzít úvěr u banky nebo mít případně kontokorentní úvěr, což jsou mimochodem dosti „drahé“ peníze, jinak jsme neměli na běžný provoz. Nezbyvá než doufat, že konečně nějaká dokonalá reforma nastane.

Děkuji vám za rozhovor.

JiKo



V ordinaci MUDr. Kristíny Volkové

Máme zájem o informace?

Město Rýmařov má na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, povinnost poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti všem fyzickým a právnickým osobám, které o informaci požádají. Zveřejněnou informací pro účel tohoto zákona je taková informace, která může být vždy znovu vyhledána a získána, zejména vydaná tiskem nebo na jiném nosiči dat umožňujícím zápis a uchování informace, vystavená na Úřední desce MěÚ, s možností přístupu nebo umístěná ve veřejné knihovně.

Město poskytuje informace žadateli na základě žádosti nebo zveřejněním. O zveřejněných údajích informuje město Rýmařov ve svém sídle na nám. Míru 1 na podatelně v přízemí, na místě všeobecně přístupném, kde je možnost pořízení jejich kopie. Město Rýmařov zveřejňuje informace též způsobem umožňujícím dálkový přístup na adrese www.rymarov.cz.

V souladu se zákonem o poskytování informací vydalo město Rýmařov Směrnici č. 8/2000, o poskytování informací. Centrální evidenci všech podaných žádostí o informací, o kterých se pořídí písemný záznam, vede odbor vnitřních věcí.

Za rok 2003 byly na rýmařovskou radnici doručeny tři písemné žádosti o poskytnutí informace (ústní žádosti městský úřad neeviduje). V jednom případě byla informace písemnou formou v zákonné lhůtě poskytnuta. Ve dvou případech však byla vydána rozhodnutí o zamítnutí žádosti o poskytnutí informace, protože žadatel požadoval informaci, jejíž poskytnutí by bylo v rozporu se zákonem o svobodném přístupu k informacím či s jinými právními nařízeními.

O tom, že mají lidé stále větší zájem o informace, svědčí 69 písemných a téměř 16 500 ústních žádostí o poskytnutí informací ve smyslu výše uvedeného zákona, které obdržel v roce 2003 také Krajský

úřad Moravskoslezského kraje. Ve srovnání s předchozími léty, kdy se s písemnou žádostí na kraj obrátilo sedmadvacet (v roce 2001) a čtrnáct (v roce 2002) občanů, počet tazatelů výrazně vzrostl. Z 69 žádostí byla v souladu se zákonem vydána dvě rozhodnutí o neposkytnutí informace a dvě rozhodnutí o částečném poskytnutí informace, dvě žádosti byly odloženy pro nepřislusnost, jedna byla řešena odkazem na již zveřejněné informace.

Dotazy se týkaly především přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků, činnosti orgánů kraje, možnosti pracovního uplatnění a výběrových řízení, dotací, organizační struktury, výstavby dálnice D 47. V oblasti školství se dotazy týkaly nejčastěji vzdělávání ve školách s třídami s rozšířenou výukou cizích jazyků a se sportovními třídami, podpory žáků středních škol rómského původu a volných míst při přijímání řízení na střední školy.

JiKo

Školství

Vodáci z gymnázia si konečně vyjedou na vlastních lodích

Gymnázium Rýmařov letos chystá pro své studenty už pořetí jarní a letní vodácké kurzy, tentokrát, alespoň částečně, s vlastním vybavením. V předchozích dvou letech si rýmařovští studenti na své sportovní kurzy a vlastivědné exkurze museli veškerou výbavu, počínaje loděmi a konče záchrannými vestami, půjčovat od vodáků z Gymnázia TGM v Zastávce u Brna, s nimiž od počátku úzce spo-

osm dětí a jednoho instruktora. To představuje přibližně polovinu základního vybavení, které mají pedagogové gymnázia v úmyslu pro svůj projekt pořídit. Ideální stav, jehož chtějí dosáhnout, je patnáct lodí. Rýmařovští vodáci hodlají letos navázat na úspěšné akce, které uspořádali v loňském školním roce, na sportovní kurz pro žáky tercie v Soběslavi a na sportovně vlastivědnou exkurzi



Přestávka na soutoku Teplé a Studené Vltavy (NP Šumava)

lupracují. Díky grantu Moravskoslezského kraje, který škola získala na projekt rozvoje vodní turistiky, a také díky sponzorům však byly v tomto školním roce zakoupeny čtyři nafukovací kánoe Pálava, jeden kajak, pádla a vesty, tedy výstroj pro

po historických památkách jižních Čech pro žáky 3. ročníků a septimy. V červenci se studenti mohou zúčastnit desetidenního „Letního vodáckého putovního tábora“, který si loni vysloužil mimořádný ohlas. Vzhledem k velkému zájmu studentů



Vodácký závod měl cíl až na břehu



Polední přestávka na prohlídce Českého Krumlova

Fota: Petr Kroutil



Plavba po Lužnici

o tento druh sportu chtějí instruktoři nabídku dále rozšiřovat, mimo jiné o víkendové akce na snadnějších českých a moravských řekách, a založit na gymnáziu vodácký kroužek, jehož členové by se po absolvování patřič-

běžkařů, stane i základnou mladých vodáků, záleží ovšem také na úrovni materiálního zabezpečení. Finance na poměrně nákladnou výbavu se gymnázium snaží získat z různých zdrojů. Cesty hledají i sami studenti



Přistávací manévr již vyžaduje určitou zručnost

ného výcviku mohli účastnit sjezdů náročnějších vodních toků, například na Slovensku a v Rakousku. Vodní turistika je sportovní disciplína, která není v našem regionu zrovna obvyklá. Přesto si získala jako atraktivní a smysluplná forma využití volného času, rozvíjející nejen fyzickou kondici, ale i vzájemné vztahy mezi dospívajícími, velmi záhy oblibu mezi studenty a kladně přijetí od jejich rodičů. Zda se Rýmařovsko, doposud spíše Mekka

- do pomyslné kasičky přispěli ze sbírky desetníků a dvacetníků či ze vstupného na Studentskou akademii. Velkou část dosavadních investic pokryla čtyřicetitisícová dotace Moravskoslezského kraje a přibližně stejnou částku na vodácké vybavení věnovali sponzoři: *Josef Pipa, klem-piř pokrývač, firma KATR, a. s., diskontní prodejna H+H, Nábytek Polách a LAMONT, a. s.*, jimž studenti i jejich instruktoři touto cestou děkují. *Petr Kroutil, ZN*

**Zápis dětí do mateřských škol
se uskuteční v úterý 20. dubna
v době od 14.00 do 16.30 hod.
v jednotlivých mateřských školách**

Adresy:

Revoluční 24, ředitelka Božena Jarošová
1. máje 11, ředitelka Evženie Resnerová
Revoluční 30, ředitelka Vlasta Vicenová
Janovice, Zámecký park 6, ředitelka Iva Valová



Útočník z Vajglova je trestně stíhán

Ve středu 25. února bylo zahájeno trestní stíhání třicetiletého muže z Moravského Berouna pro trestný čin ublížení na zdraví. Muž měl 13. prosince loňského roku ve Vajglově bezdůvodně napadnout místního obyvatele a způsobit mu vážná zranění. K incidentu došlo kolem půlnoci v zahradní restauraci. Obviněný údajně strčil do svého protivníka, ten upadnul na dlážděnou zem, udeřil se do hlavy a utrpěl zlomeninu lebky, zhmoždění mozku a krvácení do mozkových obalů. Napadený muž se ze svých zranění léčil přes dva měsíce.

Policisté šetří případ opilého řidiče

Rýmařovští policisté nyní šetří případ čtyřicetiletého muže, který je podezřelý z trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky. Obviněný byl 26. února přistižen za volantem u obce Dolní Moravice s 1,28 promile alkoholu v krvi. Navíc bylo zjištěno, že řídil v době zákazu řízení motorových vozidel a že byl v posledních dvou letech za obdobný čin již stíhán.

Opilec rozbíjel sklenice, protože mu nechtěli nalít

Dne 27. února zahájil bruntálský policejní inspektor trestní stíhání čtyřicetiletého muže z Horního Města pro trestný čin výtržnictví. Mladík je obviněn z toho, že 21. prosince loňského roku v podnapilosti rozbil několik sklenic a popelníků v místní restauraci, protože jej servírka odmítla obsloužit. Výtržník je stíhán na svobodě.

V Břidličné znovu hořelo



Foto: HZS Bruntál

V úterý 2. března krátce před sedmou hodinou ráno začala v Břidličné hořet střecha činžovního domu. Policisté obvodního oddělení v Břidličné a vyšetřovatel Hasičského záchranného sboru Bruntál zjistili, že požár vznikl od jisker vylétajících z komína. Hmotná škoda činí 15 000 Kč. „Osoby nebylo potřeba evakuovat a také nedošlo

k žádnému zranění,“ konstatovala tisková mluvčí Policie ČR v Bruntále Lucie Krašteničová. Požár likvidoval Hasičský záchranný sbor Rýmařov společně s dobrovolnými hasiči z Břidličné.

Odcizil auto zapadlé v příkopu

Řidič Škody Garde přišel o svůj vůz poté, co sjel na sněhem zaváté silnici ve směru z Rýmařova na Dolní Moravici do příkopu. Neznámý pachatel využil jeho nepřítomnosti a dříve než se majitel vrátil s pomocí, vyprostil odstavené auto a odjel. Majiteli vozu tak vznikla škoda za 50 000 Kč. Po vozidle bylo vyhlášeno pátrání.

Náraz vymrštil ženu z auta



Foto: PČR Bruntál

K vážné autonehodě, kterou zapříčinil rozbředlý sníh, došlo 3. března za Ondřejovem. Řidič Felicie v klesání sjel na kluzké vozovce do protisměru a čelně narazil do protijedoucí nákladní Tatra 815 s návěsem. Při střetu utrpěla zranění celá osádka Felicie včetně sedmiměsíčního chlapce a padesátileté spolujezdkyně, kterou náraz vymrštil z auta na vozovku. Způsobená hmotná škoda na Felicii činí 120 000 Kč, na Tatře asi 10 000 Kč.

Policie nabádá seniory k obezřetnosti

Policie znovu upozorňuje především seniory na rizika, která vznikají při podomních prodejkách, a nabádají je, aby nepouštěli neznámé osoby do svých obydlí. Po delší době totiž opět zaznamenali případ, kdy byla při podomním prodeji okradena důchodkyně. Došlo k němu ve čtvrtek 4. března v Horním Benešově. Dvě ženy navštívily osmasedmdesátiletou důchodkyni v jejím rodinném domě a nabízel jí ke koupi platený přehoz. Důvěřivá žena vpustila prodejkyň dovnitř. Během jednání o obchodu jedna z žen odvedla pozornost majitelky domu žádostí o čaj a druhá mezitím patrně odcizila z pokoje v patře větší peněžní hotovost a šperky v hodnotě přes 18 000 Kč.

Způsobená škoda celkem činí více než 30 000 Kč.

Policie nyní pátrá po obou podezřelých ženách, které měly příležitost peníze a šperky odcizit. Ženy byly ve věku 30 až 35 let, snědé pleti, jedna byla 170 cm vysoká, silnější postavy, měla kulatý obličej, černé rovné vlasy a tmavé oblečení, druhá žena byla 165 cm vysoká, štíhlé postavy, měla černé delší vlasy a rovněž tmavé oblečení.

Policie vyhlásila pátrání po zlodějce z Bruntálu



Žádáme veřejnost o pomoc při pátrání po Petře Kantorové (nar. 30. 8. 1979, bytem Oborná, přechodně Bruntál, Požárníků 3). Hledaná pětadvacetiletá žena má štíhlou postavu, modrošedé oči a krátké blond vlasy. Nosí paruky, naposledy v barvě kaštanově hnědé, k tomu nosí čepici bekovku. Jmenovaná je důvodně podezřelá, že svého druha okradla o vyšší finanční částku (v řádech stovek tisíc korun). Bruntálský státní zástupce vydal souhlas k jejímu zadržení. Poslední výskyt Petry Kantorové byl zaznamenán v Olomouci, kam se nechala v den, kdy došlo ke krádeži, odvést vozidlem taxislužby. Její další pohyb není znám. Je možné, že si chce v Olomouci koupit byt a najít si zde zaměstnání. Informace k současnému pobytu hledané Petry Kantorové přijme kterákoliv policejní služebna, případně je možno telefonovat na linku 158.

Chycení při činu

V šetření policistů je nyní případ vloupání, k němuž došlo 6. března v Rýmařově. Místní čtyřicetiletý recidivist je podezřelý z toho, že v sobotu vpodvečer vnikl společně se svým třináctiletým příbuzným rozbitým oknem do rodinného domu na Mlýnské ulici. V něm se pokusili provozovat tři starší televizory, aby

z nich mohli odcizit součástky. Oba byli na místě zadrženi policií a nezletilec byl předán rodičům. Případ je dále v šetření pro podezření z pokusu o krádež a pro porušování domovní svobody. Díky včasnému zásahu policie činí škoda jen 500 Kč.

Zadržený řidič se snažil policistům utéct

V sobotu 6. března v noci zadrželi policisté z Břidličné řidiče vozidla Subaru, který se při kontrole snažil hlídce ujet a přitom vjel do závěje. Když zapadl do sněhu, pokusil se z místa alespoň utéci. Vzhledem k tomu, že zadržený řidič nemohl ani nechtěl prokázat svoji totožnost, bylo rozhodnuto o jeho předvedení na služebnu. Muž kladl silný odpor, a proto bylo proti němu použito donucovacích prostředků. Ke zranění podezřelého nedošlo.

Oslavu narozenin překazila smrt

Ráno 8. března museli rýmařovští policisté a hasiči násilím vniknout do rodinného domu v Horním Městě. Za přítomnosti starostky obce vypálili dveře a našli na chodbě pod schodištěm ležet majitele domu. Sedmapadesátiletý muž nejevil známky života. Přivolaná lékařka vyloučila cizí zavinění jeho smrti. Při vyšetřování bylo zjištěno, že muž v pátek slavil v místní restauraci narozeniny. Kolem půl deváté večer odešel domů pro peníze, ale do restaurace se už nevrátil. Až do pondělí o sobě nedal vědět. Policisté se domnívají, že muž doma upadl se schodů, při pádu si způsobil zranění hlavy a zemřel na krvácení do mozku. Případ je dál v šetření.

Šestiletý chlapec vběhl pod kola vozu

Ani úterý 9. března se neobešlo bez dopravních nehod. K první došlo po ránu v Edrovicích, když z místa za zaparkovaným vozidlem, za nímž nebyl vidět, vběhl přímo před projíždějící automobil šestiletý chlapec. Hoch utrpěl několik pohmožděnin a byl ošetřen v nemocnici.

Vpodvečer se pak srazila dvě vozidla u benzinové pumpy v Janovicích. Řidič Liazu s návěsem vyjžděl od čerpadla, a aniž by respektoval značku Dej přednost v jízdě, vjel na hlavní silnici. Střetl se s Fordem Mondeo a způsobil mu škody za 140 000 Kč. Samotný Liaz utrpěl poškození za 10 000 Kč. Řidič Fordu byl na místě ošetřen, jeho zranění našťastí nevyžadovala další léčeni.

Z podkladů

Mgr. npor. Lucie Krašteničová,
tisková mluvčí Policie ČR Bruntál

V Las Vegas už vědí, kde leží Rýmařov

Láďa Šín se stal v USA absolutním mistrem světa

O tom, že do Las Vegas se nejezdí jen za „lehce nabytými penězi“ získanými v nablýskaných a honosných kasínech, se přesvědčil i Rýmařovák Láďa Šín, zvaný Gin. Přesnými prásky svého biče a úspěchy v dalších disciplínách dosáhl nejvyššího počtu bodů ze stovky nejlepších profesionálních i amatérských rančérů, honáků a kovbojů z celého



Vítejte ve světoznámém Las Vegas, cedule stojící na jižním začátku Stripu, vlevo je vidět Hotel & Casino Mandalay Bay

světa - vyznavačů westernového sportu - a z mistrovství přivezl trofej nejcennější - titul absolutního mistra světa pro rok 2004. Co víc si může člověk přát? Čeho může v tomto sportu ještě dosáhnout? Je u cíle. Zbývá snad jen australský šampionát. Ovšem mistrovství světa, které se letos konalo ve dnech 1. - 4. března, je pouze jediné, a to se odehrává vždy v Las Vegas ...

... místo uprostřed nehostinné nevadské pouště objevili v roce 1829 španělští průzkumníci a pojmenovali ho „pastviny“ podle nerozlehlých travin rostoucích v okolí pramene. Po dlouhé době, až v roce 1855, sem z Utahu přicházejí Mormoni, nějaký čas se pokoušejí zdejší zem zúrodnit, ale nakonec to vzdávají a odcházejí dále na západ. Malá osada vzniká v okolí vojenské pevnosti Fort Baker, rozrůstá se až po dostavění železnice spojující Los Angeles a Salt Lake City. Teprve stavba nedaleké přehrady Hoover Dam a hlavně znovulegalizování hazardních her v Nevadě (zákaz platil od roku 1909 do roku 1931) přilákalo spoustu lidí a město se začalo prudce rozvíjet.

Od počátku novodobého rozvoje Las Vegas uplynulo již více než 100 let. Za tu dobu se nejen změnilo celé město, ale také se téměř zapomnělo, že u zrodu myšlenky moderního města hazardu a zábavy stál člověk s bohatou gangsterskou minulostí - Bugsy Siegel. Ten přišel do Las Vegas po skončení 2. světové války s nápadem přetvořit toto tehdy malé ospalé pouštní město, spalované převážnou část roku nesnesitelnými vedry, na místo nového velkolepého stylu zábavy a hraní. Koncem 40. a v průběhu 50. let 20. století prochází město prudkým vývojem, vznikají luxusní kasína a hote-

ly zvučných jmen - Thunderbird, Desert Inn, Golden a Silver Slipper, Sahara. Z původní příjezdové cesty vedoucí do centra Las Vegas ve směru od jihu (od Californie) vzniká Strip, nová moderní ulice, která postupně zastínila svoji slávu i původní centrum města. Vznik současných gigantů odstartoval rok 1989, pak už šel vývoj velice rychle kupředu. Rok 1989 znamenal také pro westernový sport oficiální zřízení statutu mistrovství světa a vznik feditelství WWAC (Wild West Arts Club - westernový světový klub) s ředitelem Markem Allenem. Do té doby se soutěže konaly neoficiálně a jen tak pro zábavu.

Jednotlivé hotely se vzájemně předhánějí v míře luxusu, honosnosti, nabízeného pohodlí a počtu pokojů, jež i tak jdou už do tisíců. Každé kasino má několik atraktivit a velkých celovečerních show, na něž láká zákazníky. Najdeme zde horské dráhy, žraločí a delfiní akvárium, kopii hrobky krále Tutanchamona, Eiffelovu věž, náměstí Svatého Marka, Benátky, obrovské fontány a mnohé další. Nákupní pasáže uvnitř některých kasin jsou samostatná vnitřní města tvořená desítkami obchodů



Před New York - New York Hotel & Casino stojí zmenšená kopie Sochy Svobody

a restaurací, umělou realitu těchto míst doplňuje proces rozednávání, dne a stmívání promítaný na stropní klenbu. To celé proběhne několikrát za den, což jen potvrzuje skutečnost, že Las Vegas je opravdu město, kde den nikdy nekonečí.

Las Vegas bylo vždy místem, kde vznikaly legendy slavných jmen a proslulé hvězdy nacházely pohodlné místo pro své působení a život. Frank Sinatra, Elvis Presley, Siegfried & Roy, Lance Burton, Wayne Newton, to jsou jen některá slavná jména, která budou již navždy spojená s Las Vegas. Jen v roce 2000 zde 35 miliónů návštěvníků utratilo více jak 31,4 miliardy amerických dolarů. Obrovský tok peněz prolévající se městem je vidět na každém kroku, i díky tomu zde stojí 16 z 20 největších hotelů v USA ...

„Las Vegas je jedním z míst, která se hodně těžce popisují, musí se to zkrátka vidět a začít...“ říká čerstvý mistr světa Láďa Šín, který jako jediný re-



Stratosphere Tower, 345 metrů vysoká věž vypínající se nad Las Vegas, z terasy ve 109. patře je nádherný výhled na celé město

prezentant České republiky spolu s dalšími dvěma Evropany - Fredem Schneiderem a Vincem Brucem - bojoval o posty nejvyšší v prestižní soutěži ve westernových disciplínách na mistrovství světa.

Na to, jaká byla atmosféra nedávno skončeného šampionátu, na pocity vítězství, na zákulisní přípravy a proběhnuvší recepce se slavnými osobnostmi, jsme se zeptali Gina osobně. Připomeňme, že cenu, kterou Láďa přivezl ze Spojených států amerických, získal zatím z Evropanů jen Vince Bruce z Anglie a Fred Schneider z Německa, Gin je tedy první Čech. Jedná se o prestižní cenu **THE JOHN & VI BRADY For WHIPCRACKER OF THE YEAR** a jméno Rýmařováka Gina bude zapsáno v „síní slávy“ na feditelství WWAC v Las Vegas na věky. Před Láďou Šínem se podařilo získat v roce 2002 cenu Willyho Rogera nejlepšímu lasaři, mistru světa Leo Holzknichtovi a v roce 2003 přivezl do Česka cenu Pata Rowena Ing. Jindra Zobl, který se stal mistrem světa v ovládnání pistole. Je to vlastně paradox, že celkem pět titulů mistra světa si odvezli z amerického kontinentu právě Evropané. Ovšem absolutní mistr světa, to tady ještě nebylo.



Pohádkový zámek čaroděje velkých kouzel tu sou sedí s panoramatem New Yorku a egyptskou pyramidou
Foto: internet

Sen se stal skutečností, zázrak realitou a očekávání se završilo uspokojením. Titul mistra světa ve westernových disciplínách, to jsi, Ládo, určitě nečekal. Jaké byly tvé první pocity?

Teprve před několika hodinami od chvíle, kdy spolu vedeme rozhovor, jsem se vrátil z Ameriky. Byl jsem na cestě asi padesát hodin a doléhá na mě únava a časový posun. Takže si vítězství ani pořádně ještě neuvědomuji, ale pochopitelně první dojem byl

úžasný a také jsem při první příležitosti tuto událost telefonoval do Česka. **Měl jsi při přeletu do Vegas dostatek času na aklimatizaci a srovnání časového posunu?**

V letošním patnáctém ročníku mistrovství světa bylo pro mě organizační zázemí velmi příznivé, a to díky mému příteli Marku Weignerovi (Whipovi). Někteří čtenáři jej znají z loňského mistrovství Evropy Indiana Jones 2003 konaného v areálu junácké chaty Na Stráni. Whip mi zajistil nocleh v hotelu a další ne-

zbytné formality, proto jsem se již podobnými záležitostmi nemusel zabývat.

Měl jsi dostatek času i na přípravu a trénink?

Určitě. Přiletěl jsem do Vegas ve středu 25. února a mistrovství začínalo až v pondělí 1. března, takže na přípravu jsem měl čtyři dny.

Můžeš přiblížit atmosféru šampionátu, samotné disciplíny a prozradit, kterou jsi takřkajíc měl v malíčku a naopak u které sis nebyl příliš jistý?

Vzhledem k tomu, že westernové sporty provozuji již několik let, nemohu říci, že jsem si v některé disciplíně nevěřil. Pochopitelně něco umí člověk líp a něco zase trochu hůř. Bez rady zkušených kolegů bych asi dnes nebyl tam, kde jsem. Věřil jsem si s jedním, ale i dvěma biči. Ovšem konkurence byla letos opravdu velmi silná. A nemohu také říci, že jsem byl nejlepší, i když celkové bodové ohodnocení mi v konečné fázi přisoudilo titul mistra světa. Musím však vzpomenout vynikající-

ho bičáře Vince Bruceho nebo Freda Schneidera - to byla prostě podivná. Domnívám se, že klíčovou roli v mém úspěchu hrála skutečnost, že jsem ani v jedné disciplíně nevyhořel. V budoucnu je však stále co vylepšovat. Především techniku. V nejtěžší disciplíně Zorro - zhášení plamínek pěti svíček v kruhových otvorech bičem za dřevěnou stěnou - jsem zhasil opět jen dva plamínek. Je to stále disciplína, kde můžu získávat při zdokonalování techniky vyšší počet bodů. Při tréninku zháším běžně všech pět svíček pravou rukou, ale trénink není soutěž. Tuto disciplínu jsme zařadili také na mistrovství Evropy Indiana Jones 2003 a diváci tak mohli vloni spatřit soutěžící při trefování svícnu Zorro. Letos tato disciplína bude opět k vidění. Dosud se nikomu v historii nepodařilo zhasit pět svíček pravou i levou rukou. Ale já říkám, není to nemožné. Bičář, který to dokáže, bude absolutní špička. Další meta už není.



S trojnásobným mistrem světa Fredem Schneiderem

Kdo se umístil v biči na druhém a třetím místě?

Druhý se umístil Vince Bruce a třetí Fred Schneider, v současné době jedni z nejlepších mistrů biče.

Jaký nejkrásnější pocit nebo vzpomínku sis přivezl z mistrovství světa?

Odpovím bez váhání - pocit toho, že jsem se poprvé v životě skutečně plyně domluvil. Po necelých dvou letech výuky angličtiny u profesora Spitzera jsem dospěl do stadia, kdy mě mí známí a kamarádi vzali mezi sebe, seděli jsme v baru hotelu Tropicana, kde také probíhaly nejrušnější show účastníků soutěže, a zkrátka si povídali. Už to nebylo o tom - z hotelového pokoje na soutěž a zase zpátky. Projevilo se to také po samotné soutěži, kdy jsem navštívil několik hollywoodských hvězd, kterým jsem předvedl soukromé

show, například Dicku Shaneymu a dalším.

Jaký byl tvůj největší zážitek?

Byla to soukromá party v domě ředitele WWAC Marka Allena, který všechny vítěze pozval a v závěru večera z trezoru vytáhl originál bič z 1. dílu Indiana Jonese, který zakoupil od režiséra Stevena Spielberga za 20 tisíc dolarů, a já jsem si s ním mohl prásknout (*směje se*). Dnes se jeho hodnota pohybuje kolem jednoho sta tisíc dolarů. Nechal jsem se s ním dokonce i vyfotografovat. Vždyť kdo kromě Harrisona Forda jej držel v ruce? Jenom já! (*vybuchne opět směchy*) Bič ale do Rýmařova přece jen přivezu na mistrovství Evropy Indiana Jones 2004, kde bude vystaven.

Ale ty sis přivezl stejný bič, je to napodobenina nebo další originál?

Je to v podstatě úplně ten samý bič od stejného výrobce. Dokonce je to tentýž model, s tím rozdílem, že září novotou a já jsem si jej vzal místo finanční odměny za titul mistra světa. Bič je upleten z klování kůže, pochází z dílny Davida Morgana, jeho cena je 500 US a je to typický americký bulvip.

Tato „výměna“ byla učiněna dohodou s vedením šampionátu?

Přesně tak. Jedná se o trofej, řekl bych, srdečního charakteru. Již za své finance jsem si pořídil další bič určený pro mistry bičáře. Jedná se o pět metrů dlouhý australský bič určený zejména pro trénink. **Jak na tebe zapůsobili lidé kolem mistrovství světa?**

Setkal jsem se s báječnými lidmi a poprvé jsem měl možnost pochopit jejich mentalitu, protože mezi námi nebyla řečová bariéra. Jsou to ve skutečnosti úžasní lidé, kteří opravdu něco umí, obvykle vlastní ranče, nejrůznější show po celém světě, žijí tímto způsobem života. Ovšem ne všichni. Pro mnohé je to hobby. Někdo je policista, byznysmen nebo jen obyčejný člověk jako já a westernové sporty má jako velkou zálibu. Ve skutečnosti jsou to lidé, které spojuje obrovská vášeň a umění, říkají spoustu věcí na rovinu a nakonec pak vytvoří báječnou atmosféru.

Šampionát se odehrával v hale hotelu Tropicana nebo i v jiných externích prostorách?

Vše se odehrávalo v hale hotelu, která je velká asi tak, že by se v ní dalo pohodlně opravit obří letadlo Boeing 737. Hala byla rozdělena do čtyř sekcí a tam probíhaly jednotlivé disciplíny



Se čtyřnásobným mistrem světa Vincem Brucem

Fota: archiv L. Šína

líny - ovládání lasa, trefování bičem, hod tomahawkem a ovládání revolveru. Disciplíny jsou úplně totožné s našimi, které byly k vidění na mistrovství Evropy Indiana Jones 2003 v Rýmařově. U mistrovství světa je jen rozdíl v bodovacím systému. U evropského šampionátu se budují všechny soutěže a z nich pak vzejdou jednotliví vítězové, oproti tomu na světovém šampionátu je oceněna každá soutěž zvlášť, což je určitá výhoda pro více soutěžících, kteří mají motivaci do budoucna.

Ty jsi, Ládo, kromě soutěžních povinností měl také za úkol vytvořit v USA propagační ME Indiana Jones 2004. Podařilo se ti přesvědčit některé špičky, aby zavítaly v létě k nám do Rýmařova?

Rozdal jsem hromadu propagačních materiálů města Rýmařova, Jeseníků, Moravskoslezského i Olomouckého kraje. V podstatě každý účastník mistrovství světa obdržel balíček s propagačními materiály a pozvánkou na mistrovství Evropy, které se bude konat v Rýmařově. Společně s Markem Weignerem (Whipem), starostou města Rýmařova Petrem Kloudou a hejtmany Moravskoslezského a Olomouckého kraje Evženem Tošenovským a Janem Březinou budeme garanty rýmařovského mistrovství Evropy. V Americe jsem také zajišťoval pověřovací listiny pro oficiální statut rýmařovského mistrovství Evropy, které by měl v létě přivést Mark Weigner, jako zákonný zástupce WWAC pro Českou republiku. **Už se ví předběžně, kdo z americké-**

ho kontinentu se zúčastní mistrovství Evropy v Rýmařově?

Zcela jistě to pochopitelně říci nemohu, vzhledem k tomu, že většina těchto lidí má své povinnosti - vystoupení a show po světě nebo dělají poradce hollywoodským hercům či sami vystupují jako stážiści ve filmech. Jsou to zkrátka časově vytížení lidé, u kterých by bylo velmi předčasné hovořit o tom, kdo se zúčastní evropského šampionátu a kdo ne. Domnívám se, že s přibývajícím popularitou evropské soutěže bude do Rýmařova jezdit stále více účinkujících a soutěžících. Pochopitelně že bych si přál, aby k nám zavítali ti nejlepší a nejzábavnější, jako Alex Green - předseda soutěží v ovládání biče, který byl například instruktorem herci Antonymu Hopkinsovi ve filmu Zorro mstitel, nebo ředitel WWAC Mark Allen, případně Vince Bruce či Fred Schneider z Německa. Bylo by skvělé vidět tyto špičky světového westernového sportu.

Děkují ti za rozhovor a budeme se těšit v srpnu na shledání při mistrovství Evropy Indiana Jones 2004 v areálu skautské chaty Na Stráni.

Letošní mistrovství Evropy Indiana Jones 2004 v Rýmařově se uskuteční ve dnech 13. - 15. srpna. Vyvrcholení šampionátu je plánováno na sobotu 14. srpna s tím, že budou vrcholit mistrovské soutěže, budou vyhlášeny celkové výsledky a závěr bude patřit již tradičnímu country bálu. Podrobné informace a pozvánku uveřejníme v dostatečném předstihu.

JiKo



Na party u Marka Allena s originálním bičem z filmu Indiana Jones I.

Recenze

Aby nás smích brzy nepřesl

První březnový večer v Rýmařově patřil milovníkům divadla a především příznivcům místního ochotnického spolku Mahen. V pondělí se totiž konala premiéra jím nově nastudované hry francouzského dramatika René de Obaldia se zdánlivě poetickým názvem *Vítr ve větvích sasafrasu* (repríza 8. března v Rýmařově, derniéra 22. března v Břidličné). Žánrová charakteristika, kterou režisérka Hana Vystrčilová pro svou novou hru zvolila, zní indiánka - divadelní fraška, ačkoliv příhodnější se zdá být spíše obecnější označení westernová komedie, už proto, že indiáni v ní hrají role spíše vedlejší a ještě ke všemu záporné. Nicméně k frašce má Obaldiova hra blízko svým dvojsmyslným, košilátým humorem a lehce obhroublým jazykem, jehož účinku se režisérka (celkem zbytečně) obávala, předem na něj upozorňujíc.



Obaldia zabydlel svůj komorní příběh postavami prostými, ale barvitými a životnými. Do jejich středu postavil osadníka Johna Emery Rockfellerera (Vratislav Konečný), muže přísného, sveřepě Inoucího ke kusu neúrodné půdy, kterou vlastníma rukama obdělal a přinutil, aby dala obživu celé jeho rodině. Centrální postavu konzervativního dobyvatele amerického západu pak autor obklopil několika dalšími typickými figurami. Nejužší kruh rodinný tvoří Rockfellerova cudná a spořádaná žena Karolína (Vlasta Vykruťková), oplývající věšteckými schopnostmi, lepá dcera Pamela (Radka Koláriková) a odvážný syn Tom, v rýmařovském podání travestovaný v neméně srdnatou dceru Tomču (Pavla Zieglerová). Širší okruh vnějších a postupem děje čím dál spřízněnějších osob představují

rodinný přítel, zkrachovalý lékař a násoska doktor Butler (Zdeněk Vodička), barová „umělkyně“ a pistolnice v jedné osobě Miriam, řečná Dobrá trefa (Jana Gašperáková), a konečně podezřelý cizinec Carlos (Radim Keclík), z něhož se časem vyklubá šerif a Pamelin nápadník. Anonymní dav bojechtivých rudochů, kteří ohrožují bezpečí Rockefellerovy rodiny, zastupuje v kontrastní dvojroli indián Koroptví, respektive Rysí oko (Pavel Konštacký) a v pozadí bezjmenná indiánka (Jana Stehlíková). Na základě jednoduché zápletky (na Rockefellerův ranč útočí horda vzburčených indiánů, kteří zpusťošili celé okolí včetně nedalekého Pancho City) Obaldia rozvíjí sérii humorných scén, založených především na eroticky podbarvené slovní komice a na principu postupně odhalovaných tajemství a spleťtých pří-

buzenských vztahů. Zjistíme například, že věčně opilý doktor Butler našel u farmáře útočiště poté, co s vidinou rychlého zbohatnutí otrávil stovky pacientů svým „záračným“ lékem, nebo že prostitutka Miriam, která jako jediná unikla z vyvražděného Pancho City, je vlastně Rockfellerova dcera. Pocit ohrožení napomůže odkrýt i řadu dalších pikantních tajemství, nicméně vše se nakonec zvrátí v dobrý a ještě lepší konec. Díky odvážné Tomče, která kvůli generačním konfliktům s otcem opustila ranč ještě před jeho obklíčením, a také díky Carlosovi, který na poslední chvíli přivede k farmě armádu a pomůže tak zneškodnit zavilé rudochy, jsou uvěznění Rockefellerovi zachráněni. Happyend na způsob amerických westernů je dovršen dvěma sňatky (doktor Butler a Miriam, Pamela a Carlos), povýše-



ním Tomči na šerifa a korunován objevením nesmírných zásob černého zlata přímo na Rockfellerových pozemcích. Co víc si může milovník pohádek pro dospělé přát.

Drsná komika jazyková i vizuální a jednoduchý příběh s pohádkově dobrým koncem může s jistotou skvěle pobavit běžného diváka, uvyklého na televizní formu zábavy, na humor, u něž není potřeba mnoho přemýšlet, ale který jednoduše poskytuje chvíle uvolnění. Na takové publikum režisérka při výběru hry pravděpodobně myslela. A zdá se, že se nemýlila. Premiéra měla slušnou návštěvu a dobrý ohlas. Diváci spolehlivě reagovali na záplavu vtípů i na humorné scény, chvílemi vypočítané na jednoznačný efekt. Přesto se nedá říci, že by nejnovější představení rýmařovských ochotníků patřilo mezi jejich nejlepší a rozhodně ne mezi ta, na která dlouho nezapomeneme. Snad na tom mají svůj podíl některé méně zvládnuté role, v nichž herci jako by tápali mezi krajními póly nevyrazností a přehráváním (asi nejpřesvědčivější byl doktor Butler Zdeňka

Vodičky, nezklamala ani Vlasta Vykruťková, ačkoliv jí mnohem víc sedí role rázných žen). Snad má vinu žánr sám, pro svou neobvyklost a novost na rýmařovské scéně, ale hlavně proto, že ačkoliv je divácky bezesporu vděčný, nenabízí dostatečný prostor pro rozvinutí hereckého projevu a už vůbec žádný pro diváka, pro jeho zkušenosti a pocity. Měla-li být Obaldiova hra spíše než fraškou parodií na americké westerny, pak to z rýmařovského představení nebylo příliš patrné. Komika obsažená v dramatickém textu byla využita jen částečně, pouze v prvním plánu. A v tom patrně tkví celý problém. Prvoplánově pojatý humor mívá totiž krátkodobý účinek. Donutí nás k úsměvu, někdy dokonce ke smíchu, ale nic víc. Chybí mu totiž hlubší podtext. Je to asi tentýž rozdíl jako mezi vtípem o blondýnách a židovskou anekdotou. Ten první nás rozesměje a pak nám rychle vyšumí z hlavy, ale ten druhý v sobě obsahuje nejen smích, ale i životní pravdu. A takový vtíp se nám vryje do paměti natrvalo. ZN



Pozvánka

Klub českých turistů a Moravský ornitologický spolek se sídlem v Přerově, místní pobočka Rýmařov, zvou všechny milovníky turistiky a přírody na turistickou jarní vycházku. Kam? To bude upřesněno podle počasí až na místě před odchodem. Akce se uskuteční v sobotu 27. března. Sraz účastníků bude na náměstí Míru u turistického rozcestníku (naproti bufetu) v 8.00 hodin. Vycházku vedou B. Chromec a Ing. M. Glacner.

Kulturní okénko města Rýmařova

Citát: Honem se všemu zasmějme, abychom nad tím nemuseli plakat.
Beaumarchais

INFOSERVIS Střediska volného času Rýmařov - BŘEZEN - DUBEN 2004

20. - 21. 3.	SVČ		Soustředění TS FREEZE DANCE
22. 3.	SVČ	10.30	Keramická dílna pro ZvŠ
24. 3.	SVČ	18.00	Setkání pedagogických pracovníků
26. 3.	kino	15.00	Mateřinka 2004 - Okresní přehlídka vystoupení dětí mateřských škol
27. 3.	SVČ	14.00 - 16.00	Cvičíme s míčem - velkým i malým
27. 3.	SVČ	10.00	Počítače pro děti
29. 3.	SVČ	18.00	Koncert Talianky
30. 3.	kino		Jaro s Kamarády
1. 4.	SVČ	17.00	Pletení ze slámy
5. 4.	SVČ	19.00	Koncert Pavla Nováka
6. 4.	kino	9.15 a 10.45	Vystoupení Pavla Nováka pro 5. - 9. třídy
10. 4.	SVČ	8.00	3. ročník Velké ceny Rýmařova ve stolním tenisu
10. 4.	SVČ	15.00	Velikonoční turnaj smíšených dvougeneračních čtyřher ve stolním tenisu (dítě + dospělí, startovné 30 Kč)
14. 4.	SVČ	13.00	Vaření v klubu
19. 4.	SVČ	16.15	Aprílový turnaj ve stolním tenisu žáků a dorostu

Proč si připomínáme Mezinárodní den zdravého spánku?

Spánek a jeho dobrá kvalita patří k důležitým potřebám každého člověka. Nespavost a snížená kvalita spánku mají nejen nepříznivý vliv na konkrétní osobu, ale ve svém důsledku na celou společnost. Důvodem je snížená pracovní výkonnost, častější nemocnost a výskyt úrazů. To vše vede ke snížení produktivity práce a ke snížení výkonnosti ekonomiky. Ačkoliv se různé poruchy spánku vyskytují u 30 - 40 % populace dospělých a s krátkodobou situací poruchou spánku se setkává téměř 95 % populace, není doposud věnována větší a systematictější pozornost nejen důsledkům zdravotním a ekonomickým, ale ani hledání možnosti minimalizace příčin těchto potíží.

V České republice se problematice poruch spánku věnují odborníci z České společnosti pro výzkum spánku a spánkové medicíny, která se stala odborným garantem celosvětového edukačního projektu pro lékaře i pacienty „Spánek a zdraví“. Vlastní zahájení projektu v ČR proběhlo již v roce 2001 v době Mezinárodního dne zdravého spánku, který se symbolicky připomíná vždy 21. března, tedy v první jarní den. Cílem kampaně je zvětšit informovanost odborné i laické veřejnosti o poruchách spánku, prevenci a vhodné léčbě.

JiKo, zdroj internet

24. březen - Den Horské služby

V zimním období roku 1900 se uskutečnila první organizovaná záchranná akce.

24. března 1913 zahynuli v Krkonoších při závodě v běhu na 50 km Bohumil Hanč a jeho kamarád Václav Vrbata. Ve sněhové bouři Vrbata poskytl Hančovi část svého oděvu, ačkoli věděl, že nasazuje vlastní život. To bylo posuzováno jako základní čin v pomoci člověka člověku v horách, a od té doby je 24. březen slaven jako Den Horské služby v ČR.

Známá i neznámá výročí

21. 3. Mezinárodní den boje za odstranění rasové diskriminace, vyhlášen OSN v roce 1966
21. 3. Světový den poezie
21. 3. Mezinárodní den zdravého spánku
22. 3. Mezinárodní den invalidů - vyhlášený Mezinárodní federací práce neschopných a civilních invalidů, slaví se od roku 1960
22. 3. Světový den vody, vyhlášený Valným shromážděním OSN jako varovný signál, že celosvětově dochází k nedochození významu rozvoje vodních zdrojů, poprvé se slavil v roce 1993
24. 3. Den Horské služby
24. 3. Světový den boje proti tuberkulóze, v tento den roku 1882 Robert Koch oznámil objev tzv. Kochova bacilu - původce tuberkulózy
24. 3. 1899 nar. R. A. Dvorský (vlastním jménem Rudolf Antonín), kapelník, zpěvák a spisovatel (zemř. 2. 8. 1966) - 105. výr. narození
25. 3. 1929 zemř. Otokar Březina, básník (nar. 13. 9. 1868) - 75. výr. úmrtí
26. 3. 1869 nar. Svojmír Mikulík, autor těsnopisné soustavy Heroutovy -Mikulíkovy (zemř. 27. 5. 1952) - 135. výr. narození
26. 3. 1874 nar. Oskar Nedbal, hudební skladatel a dirigent (zemř. 24. 12. 1930) - 130. výr. narození
26. 3. 1939 v Praze zavedena jízda vpravo (v protektorátu Čechy a Morava provoz napravo zaveden 17. 3. 1939) - 65. výročí
27. 3. Mezinárodní den divadla, výročí otevření pařížského Divadla národů v roce 1957, slaví se od roku 1962 z rozhodnutí 9. kongresu Mezinárodního divadelního ústavu v roce 1961
28. 3. Den učitelů (výročí narození Jana Amose Komenského roku 1592)
28. 3. 1914 nar. Bohumil Hrabal, spisovatel (zemř. 3. 2. 1997) - 90. výr. narození
29. 3. 1869 nar. Aleš Hrdlička, antropolog (zemř. 5. 9. 1943) - 135. výr. narození
30. 3. 1939 nar. Jiří Hrzán, herec (zemř. 22. 9. 1980) - 65. výr. narození

Společenská kronika

Narodili se noví občani

David Blaško	Rýmařov
Zdeněk Zavadil	Rýmařov

Blahopřejeme

jubilantům, kteří od předcházejícího vydání oslavili 80 let a více

Karolina Coufalová - Rýmařov	80 let
Natalia Domanská - Rýmařov	81 let
Františka Hlobilová - Rýmařov	81 let
Radoslav Měřfinský - Rýmařov	81 let
Josef Furiš - Janovice	82 let
Pavel Jano - Rýmařov	82 let
Antonín Klusal - Rýmařov	83 let
Jiřina Solařová - Rýmařov	83 let
Marie Šimberová - Rýmařov	85 let

V sobotu 3. 4. 2004 oslaví krásné životní jubileum
naše bývalá třídní učitelka

paní Blažena Marečková

Paní učitelko Blaženko,
přejeme Vám do dalších let pevné zdraví,
životní elán a hodně spokojenosti.
žáci „Vaší“ třídy V. B



Rozloučili jsme se

František Pluskal - Rýmařov	1934
Josef Janošák - Rýmařov	1917
Juliana Bučková - Rýmařov	1921
Marie Šlesingerová - Rýmařov	1931
Rostislav Sokol - Rýmařov	1962

Matrika MěÚ Rýmařov

Pozvánka na vítání dětí do života

Komise pro společenské záležitosti pořádá v sobotu 27. března ve 14 hodin v sále ZUŠ vítání dětí do života. Srdečně zveme.

Středisko volného času Rýmařov zve na vystoupení

Pavla Nováka
v pořadu
Charles Darwin - Vývoj člověka

5. dubna 2004
v 19.00 v malém sále SVČ

Vstupné: 100 Kč
Předprodej: Knihkupectví p. Laštuvky

Pavel Novák

Přestože je v posledních letech zpěvák, skladatel, textař, hudebník a spisovatel Pavel Novák v ústraní, zpívání na hřebík nepověsil. Mnohé z jeho desek se svou prodejností blíží k hranici udělení „Zlaté desky“ a stejně dobře se prodávají i jeho knihy. Pavel Novák se svou skupinou ročně absolvuje více než šest stovek vystoupení. Koncertuje nejen pro dospělé posluchače, ale zpívá i na plesech a zábavách a především se velmi intenzivně věnuje vystupování pro děti. Jako vystudovaný učitel podrobně zpracoval a napsal šest tematicky zaměřených výchovných pořadů pro děti *Budeme si zpívat*. Pro dospělé posluchače mu po roce 1990 vyšly výběry s největšími hity a v roce 2001 dvě systematicky utříděná alba *Pavel Novák včera, dnes a zítra* a *Pavel Novák sedmkrát jinak*.



Je rovněž úspěšným spisovatelem. Po knížkách *Jak jsem zpíval klokanům* o svém australském

turné a *Příběžích z vody a bláta*, kde popisoval povodně, které se v roce 1997 nevyhnuly ani jeho domu, mu vyšla v závěru roku 2000 obsáhlá vzpomínková knížka *Vznání*. V létě a na podzim roku 2000 Pavel Novák podstoupil dvě těžké operace, při kterých mu byl odstraněn zhoubný nádor. Přestože se podrobil dlouhé a náročné léčbě, nadále zpívá a koncertuje. Koncem roku 2001 dokončil čtvrtou knihu s názvem *I smrt se bojí*.

Pavel Novák, bronzový slavík 1967, složil více než čtyři stovky písniček, napsal tisíc textů a za vlastní tvorbu mu Panton dvakrát udělil Zlatý štít. Na svém kontě má stovku singlů, dvacet alb, z nichž některé vyšly i v tehdejší NDR a na dalších padesáti se podílel. Koncertoval po celé Evropě, v Americe, Kanadě, Austrálii. Ceny si přivezl z Bratislavské lyry, Děčínské kotvy, Belgie, NDR a Bulharska. V roce 2002 oslavil čtyřicet let koncertování.

V pořadu *Charles Darwin - Vývoj člověka* úsměvně srovnává svět zvířat a lidí v jejich vztazích - láska, žárlivost, touha. Opírá se především o známé písničky 60. a 70. let. Nechybí ani blok moravských lidových či světové hity a celý koncert je propojen lehkou poezií. (ZN, zdroj internet)

Středisko volného času Rýmařov

pořádá

**3. ročník Velké ceny Rýmařova
ve stolním tenisu**



sobota 10. dubna
velký sál SVČ Rýmařov, Okružní 10

Kategorie: muži startovné 50 Kč
ženy startovné 50 Kč
dorost startovné 20 Kč

Registrovaní a neregistrovaní hrají samostatnou soutěž

8.00 - prezentace

8.30 - zahájení turnaje

Přihlášky do 1. dubna na adresu SVČ Rýmařov

Helena Tesařová tel. 554 211 410

Bronislav Rektořík tel. 772 121 919

Dámský klub při Středisku volného času
připravil pro ženy i muže každého věku
dvouhodinový seminář

PLETENÍ ZE SLÁMY

ve čtvrtek 1. dubna od 17 hodin

lektorka: Markéta Míčková

poplatek: 50 Kč

přihlášky: Eva Kudláková, 554 211 410

Středisko volného času Rýmařov

připravilo pro milovníky pohybu

všech věkových kategorií

Cvičení s míčem malým i velkým

Máte: >> časté bolesti zad?
>> chybné držení těla?
>> sedavé zaměstnání?
>> fyzicky namáhavou práci
se zatížením páteře

Chcete se uvolnit nebo posilovat?

Přijďte si s námi zacvičit

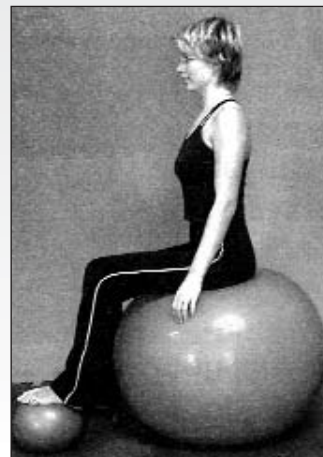
v sobotu 27. března od 14.00 do 16.00
do malého sálu SVČ

S sebou: sportovní oblečení
a obutí, pití

Vlastní míče nejsou podmínkou

Cena: 30 Kč

Přihlášky: do 25. března
u Heleny Tesařové
v SVČ, tel.: 554 211 410



Středisko volného času Rýmařov pořádá



1. 7. - 10. 7. 2004 2540 Kč

INDIÁNSKÉ LÉTO V JEMNICI (okr. Třebíč)

pro děti od 3. třídy

program: 10 dní indánské dobrodružství

výlet do Rakouska - ruzný cest. pas

informace: SVČ - Helena Tesařová, tel.: 554 211 410

13. 7. - 15. 7. 2004

PRIMĚSTSKÝ LETNÍ TÁBOR

Lázně Luhačovice - Lešní zámeček - Lešní ZOO

cena 150 - 200 Kč (dle počtu účastníků)

Lešnice - Blatcov - Brno / Slavkov u Brna

cena 200 - 250 Kč (dle počtu účastníků)

Bouzov, hrad - Javoříčko, Jeskyně - Sv. Kopeček, ZOO

- Úsov, zámeček

cena 100 - 150 Kč (dle počtu účastníků)

informace: SVČ - Antonia Malájková, tel.: 554 211 410

26. 7. - 4. 8. 2004 2450 Kč

LETNÍ TÁBOR VRACOV - po stopách Habánů

pro děti od 1. třídy

program: výlety - Hodonín, Mladá

malování na hedvábné šaty, sport,

plavání, hry

informace: SVČ - Marcela Pavlová, tel.: 554 211 410

23. 8. - 27. 8. 2004 1400 Kč

LETNÍ TÁBOR NA RELAXE

a výtvárným a keramickým zaměřením

pro děti od 1. třídy

program: výtvárný, keramický, sportovní

pláštěvní pobyt v krásném prostředí

žofárského Potoka

informace: SVČ - Eva Kudláková, tel.: 554 211 410

PUTOVNÍ TÁBOR STUDENTSKÉHO KLUBU

program: turistika, hry, soutěže, lázeňství, bojová hra

informace: SVČ - Jan Příkrý, mobil: 721 767 389



a Filmového klubu

**!!! Upozorňujeme na změnu promítání v rýmařovském kině !!!
!! Od začátku března je promítání v neděli zrušeno !!
! V pátek promítáme od 19.30 !**

pátek 19. 3.

19.30

Sloní muž

Drama (USA 1980)

Příběh se opírá o autentické materiály a skutečné životní osudy Johna Merricka, muže znetvořeného multiplexní neurofibromatózou, jenž byl atrakcí viktoriánského Londýna. Film však zachycuje hlavně zřůdnost chování ostatních, „normálních“ lidí. *Přístupný od 15 let*

sobota 20. 3.

19.30

Master & Commander: Odvrácená strana světa

Akční velkofilm (USA 2003)



Námořní kapitán Jack Aubrey míří se svou lodí přímo do jedné z námořních bitev proti Napoleonovu loďstvu. Aubrey je statečný bojovník, milovník kultivované a vtípné konverzace a skvělý houslista. Protějškem je mu jeho přítel Stephen, lékař a vynikající britský špión. V hlavní roli: Russell Crowe. *Přístupný od 12 let*

pátek 26. 3.

19.30

Šťastné dny

Drama (Maďarsko 2003)

Petr je právě propuštěn z vězení a chystá se odjet z Maďarska. Konečně by mohly nastat šťastné dny. Jelikož ještě nedostal pas, nastěhuje se zatím ke své sestře. Zamiluje se však do obecní poběhlivce Maji, která jeho sestře zrovna prodala své dítě. *Přístupný od 15 let*

sobota 27. 3.

19.30

Kdysi dávno v Mexiku

Akční komedie (USA 2003)

El Mariachi, mstitel s kytarovým pouzdrem plným pistolí, je donucen vzdát se svého samotářského života a vydává se překazit chystaný atentát na mexického prezidenta. K návratu mezi lidi má však ještě jeden důvod. Krvavou pomstu. V hlavních rolích Antonio Banderas, Johnny Depp. *Mládeži přístupný*

pátek 2. dubna

19.30

Wilbur se chce zabít

Tragikomédie (Dánsko/VB/Švédsko/Francie)



Život, který se chystá ukončit, právě začíná. Wilbur je mladý pohledný muž, který má poněkud zvláštní životní cíl: spáchat sebevraždu. Kdykoliv se však pokusí zprovdit ze světa, náhoda mu v tom zabrání. Wilburův starší bratr o tom ví své. Koloběh pokusů o sebevraždu se zdá být nekonečný, až jednou. *Přístupný od 15 let*

sobota 3. dubna

19.30

Pán prstenů: Návrat krále

Dobrodružné fantasy (USA)

Nadešel čas rozhodující bitvy. Putování členů Společnosti prstenu se dostává do poslední fáze. Podají se hobitům Frodovi a Samovi zničit magický Prsten moci a zachránit Středozem? Bude síla mocného pána temnot Saurona zlomena? A za jakou cenu? *Přístupný od 12 let*

V bludišti trojúhelníků

Putovní přehlídka Projekt 100 je za námi, Filmový klub ovšem pokračuje ve svém odvážném a záslužném, byť chvílemi nevděčném úsilí dostat na plátno rýmařovského kina kvalitní, především nekomerční, artová a kulturní díla české i světové kinematografie a ukojit tak hlad třeba nepočteného publika místních filmových fajnšmekrů. První dva „postprojektivé“ pátky budou patřit filmům vpravdě evropským, divácky zajímavým, kritikou neopomíjeným a festivalově oceňovaným - maďarskému drsnému dramatu *Šťastné dny* a koprodukční (VB/Švédsko/Dánsko/Francie) tragikomedií *Wilbur se chce zabít* - které zpracovávají věčné téma problematických vztahů mezi mladými lidmi, kteří jen stěží hledají naplnění svých sotva začínajících životů. Autoři obou snímků (v obou případech se role režiséra kryje s úlohou scenáristy) rozvíjejí základní schéma milenecko-sourozeneckého trojúhelníku, avšak zcela osobitě, jednou s nelítostným cynismem, podruhé s lehkou nadsázkou a důrazem na emoce.

Kornél Mundruczó je po Györgyu Pálfiovi, který se rýmařovským divákům představil v lednu pozoruhodným experimentem *Škyt*, již druhým filmařem, jehož dílo nám přibližuje dosud málo probádanou maďarskou kinematografii. V celovečerním debutu s ironickým titulem *Šťastné dny* mladý režisér navázal na svůj krátkometrážní snímek *Afta*. Jeho (anti)hrdina Petr (v podání neherce Tamáse Polgára, kterého režisér našel ve věznici pro mladistvé delikventy) přešel plynule z jednoho filmu do druhého, aby prožil pokračování svých osudů, plných bezradnosti i naděje v příští šťastné dny. Na počátku jej zastihujeme, jak opouští brány vězení. To je moment srovnatelný se znovuzrozením,

s novým počátkem zpackaného života, jehož lepší budoucnost Petr vidí za hranicemi Maďarska. Vyřízení pasu však vyžaduje čas a mladík se na těch pár dní uchýlí ke své sestře. Návrat do bezútěšného prostředí chudinské čtvrti má fatální důsledky. Do hry totiž vstupuje pohledná a lehkomyšlná coura Majka, která právě tajně porodila a dítě prodala Petrově sestře. Vrcholy podivného trojúhelníku společenských vyvrženců se spojují ve zběsilý kolotoč smyslnosti, násilí a tápavého hledání citu.

Nadčasový příběh mladých outsiderů z městské periferie je pojat s velkým smyslem pro autenticitu a staví se tak do vyhraněné opozice k sentimentálním teenagerským pohádkám hollywoodské proveniencie. Může dokonce působit jako naturalistická sociální sonda, která však veškeré pokusy o nalezení příčin a řešení zoufalého stavu pohřbíává pod nálepkou no comment. Autor jednoduše předkládá svůj deziluzivní, ale věrohodný pohled na bezvýchodnost lidského života, ze kterého se lidskost vytratila a v němž nenaplněnou touhu po lásce nahradila agresivní živočišnost. Výsledný dojem z filmu, k jehož kvalitám valnou měrou přispívají výkony hlavních protagonistů, je v žargonu kritiků připodobňován k terapii šokem a k podívané, která se člověku doslova zadře pod kůži.

Smysl svého životního putování hledá marně i titulní hrdina filmu *Wilbur se chce zabít*, jehož autorkou je Lone Scherfigová, dánská režisérka a autorka mocně opěvovaného snímku *Italština pro začátečníky*, natočeného podle pravidel hnutí Dogma 95. Příběh notorického sebevraha Wilbura, zasazený do prostředí skotské metropole Glasgow, však od „dogmatických“ postupů oprostila.

Wilbur je mladý pohledný muž, který má život před sebou, ale jedině vážné úsilí, které je schopen vyvinout, směřuje k jeho brzkému ukončení. Je až s podivem, že se mu dosud žádný z nesčetných pokusů o sebevraždu nevydařil. Wilbur má totiž strážného anděla v podobě bratra Harboura, majitele malého knihkupectví, který vždy stojí poblíž, aby mladšího sourozence zachránil. Poté, co se Wilbur pokusí o sebevraždu kombinovaným způsobem (otrava prásky a plynem), si jej odvede domů a přinutí, aby navštěvoval skupinovou terapii v nemocnici. Stereotyp sebevražed a záchran se však přeruší teprve v den, kdy do knihkupectví vstoupí svobodná matka Alice. Vrcholy trojúhelníku jsou obsazeny a osudy se začínají naplňovat. Postupně dochází k „nespravedlivé“ výměně rolí, protože ti, kdož chtěli zemřít, najednou chtějí žít, zatímco ti, kteří o život stále bojovali ...

Wilbur se chce zabít je snímek velice tichý, emotivní, poetický, smutný a vešely současně. Snoubí v sobě dva základní archetypy - lásku a smrt - v té nejpusobivější konfiguraci, kterou kanonizoval už Allen Edgar Poe (láska ve stínu smrti). Narozdíl od syrového maďarského filmu nabízí jistá východiska ze zdánlivě neřešitelných situací, stejně jako on ovšem poukazuje k zvláštnímu (patogeometrickému) zákonu lidských vztahů, který praví, že existence trojúhelníků je neudržitelná. ZN

Kterí rýmařovští páťáci jsou nejšíkovnější?

Soutěž Ententýny, kterou pro žáky pátých tříd obou rýmařovských základních škol každoročně pořádá Středisko volného času, dospěla do finále. Rozhodující souboj mezi čtyřmi soutěžními druž-



stvy proběhl ve středu 10. března v malém sále SVČ. Ve finálovém kole se utkaly pátá A, B a C ze Základní školy na Jelínkové ulici, barvy Základní školy na ulici 1. máje hájila pátá A. Děti s vervou soutěžily ve znalostních i sportovních disciplínách, předháněly se v rychlosti svých reakcí, v postřehu i fyzické šikovnosti. Vylosování zástupci každého z družstev mezi sebou bojovali ve vědomostních testech, v navlékání korálků, v oblíbené doplňovačce (tentokrát hádali jména živočichů) a nakonec všichni i v hodu míčem na koš. Z litého souboje nakonec vyšli jako absolutní vítězové žáci páté B ze ZŠ Jelínkova pod vedením třídní učitelky Gabriely Casciani. První tři družstva získala keramické medaile z dílny Evy Kudlákové a všechny třídy si na památku odnesly diplom a pro radost i sladký obří koláč. ZN

Bazén v Břidličně

Plavání pro veřejnost v březnu

Pozor změna!

Od 1. března je bazén

v pondělky pro veřejnost uzavřen!

Pondělí	zavřeno	Čtvrtek	14.00 - 18.00
Úterý	14.00 - 17.00	Pátek	14.00 - 20.00
Středa	14.00 - 19.00	Sobota	13.00 - 19.00
		Neděle	13.00 - 19.00

Vstup pouze s koupacími čepicemi!

Změna provozní doby vyhrazena

Pozor změna vstupného!

(Vstupné dospělí - 35 Kč/1 hod., děti - 18 Kč/1 hod.)

Teplota bazénu - 30°C (malý),

26°C (velký), teplota vzduchu 29°C

Z historie

Jak to bylo s rodem Kobylků a se šlechtou u nás vůbec

V posledním vyprávění o slavné éře Ederů jsme na závěr upozornili, jak je někdy života běh věc nesmírně složitá a že člověk může mýnit, jak chce, ale existuje oblast mimo jeho vnímání, kde se rozhodne zcela nečekaně jinak. Ederové ze Štiavnice po svém hvězdném nástupu dospěli až ke svému konci během jediné půle století a vymřeli po meči i po přeslici. Anna si vzala za muže významného luterána Jana Kobylku z Kobylí, jednoho z nejspokojnějších příslušníků starého slezského zemského rodu, jenž však na rozdíl od Ederů rozhodně netrpěl nedostatkem potomků a v četných liniích žije dodnes, ačkoli jeho dnešní potomci již nenesou svůj proslulý erb. Šlechtictví je totiž svůj křehká i ošidná a v minulosti stačilo, aby ztráta majetku s nouzí donutily aristokrata vyhledat jiný způsob obživy než duchovní, diplomatickou či finančně náročnou vojenskou dráhu, a kde byla urozenost. Šlechtictví trvale propadlo a potomek starobylého rodu ztratil titul, erb a někdy i jméno, o přídomku nemluví.

Stejně důsledky přineslo těžké provinění proti právu a obdobně dopadl urozený cizinec a jeho potomci, byť ze sebe významnějšího rodu, když se usadili v rakouském mocnářství a nepožádali nebo nemohli požádat a zaplatit si tzv. inkolát, tj. uznání původu. Nuzného šlechtického kadeta, viz proslulého d'Artagnana, zas museli zaplatit přibuzní, milénky nebo známí, erár totiž žádné vybavení neposkytoval a vše včetně reprezentativního koně a ještě náročnější zbroje si musel důstojník pořizovat za své. Ba dokonce tak malý muž a veliký vojevůdce, jako byl Evžen Savojský, „der edler Ritter“, jak mu říkali Rakušané, syn krásné Mazarinovy neteře Marie Mancini, jedné z prvních milenek přebohatého francouzského krále Slunce, mnohdy ani neměl co do úst. Chodil v ošoupaném kabátci a nebyť bohatých přízivců, kteří viděli dál než Ludvík XIV., asi bychom nikdy neměli tak skvělého vítěze nad Turky a dalšími nepřáteli monarchie a Evžen by možná přišel o své jméno.

František Josef I. se sice snažil příliš tvrdé tradice zmírnit a propadlé tituly

vrátit, ale nových pravidel z roku 1913 již nikdo nevyužil, o pár měsíců později, na konci července 1914, začala válka a lidé měli jiné starosti. Poslední úder přišel u nás z československého parlamentu roku 1919, který šlechtictví zrušil jako jediný v Evropě kromě sovětského Ruska. Dokonce i v socialistickém NDR a Polsku zůstaly šlechtické tituly trvale zachovány dodnes.

A tak se najednou hrabata

z Valdštejna stala občany

Valdštejna a podobně

všichni další aristokraté.

Přesto na svou vlast nezanevřeli, mnozí pracovali v diplomatických službách republiky, jiní byli členy důstojnického sboru, příslušníky čs. odboje doma i v zahraničí, další položili život v koncentračních táborech.

Lidově demokratický stát se

jim pak odměnil - zabavením ma-

jetku, kriminálně a vyhnanstvím. Berta,

hraběnka Kinská, ze starého českého

rodu s původním jménem Vchynští

z Vchynic, provdaná Suttnerová

a Nobelova platonická láska, se stala

první ženskou nositelkou Nobelovy

ceny za mír. Dosud není oficiálně započítávána přes četná upozornění historiků

mezi české nositele Nobelových cen.

Psala totiž německy jako Palacký,

Jungmann, Dobrovský či Vincenc

Prasek ad., o jejichž národnosti nikdo

nepochybuje, ovšem to nebyli šlechtici.

Neprávem si ji, Češku, přivlastňují

Rakušané a Němci, proč jim ji nenechat, feudálku jednu, že? My přece máme Nobelových cen ...

Ale nahlédneme do minulosti vladyc-

kého rodu Kobylků. Stejně jméno pů-

vodně nosily rodiny dvě. Kobylkové

z Felzova bydleli v Kolíně a přestoupili

jen práh důstojenství erbovních měš-

tanů, ale do řad šlechty nikdy nedošli.

Naši rytíři Kobylkové z Kobylí zís-

kali svůj predikát podle slezské vsi

Kobylí (Kobyle) poblíž Krnova.

V modrém znaku nosili polopostavu

mouřenína v červeném kabátci s bí-

lým, tj. stříbrným opaskem a jejich štít

nesl u nás neobvyklý červený lem.

Jako každé erbovní znamení i mouře-

nín měl svou heraldickou legendu.

Podle polského genealoga Paprockého

z Hlohol, návštěvníka kobylkovského

Sovince, byl statečný voják a silný pře-

dek rodu vybrán k zápolení s vůdcem

nepřátelského muslimského vojska,

obrovitým korsickým Maurem a do-

sud nepřekonaným zápasníkem. Boj

byl nesmírně těžký, ale náš rek soka ve

strašlivé potyčce přemohl a zabil.

Erb prý pak dostal za své pře-

slavné vítězství od sicilské-

ho krále.

Pokud jejich předkem

nebyl Drslav z Kobylí,

známý již roku 1377,

objevují se Kobylkové

na středověké scéně

poměrně pozdě, když

bratři Smil a Oldřich ro-

ku 1442 drží Kobylí

a 1447 se zakupují na

Studence. Oldřich posléze

Studénku prodal. Jeho syn

Burian měl s manželkou

Barborou Hynalovnou z Kornic

Buriana, Jiřika a Mikuláše, kteří pro-

дали Kobylí 1557 a rozdělili se na větev

českou a moravskou. Jiřík držel od ro-

ku 1559 nedaleko Opavy Štěmplevec,

pustý (jako část Rýmařovska) od tažení

Uhrů 1474, a zasloužil se o jeho obno-

vu i s tvrzí. Zavraždili jej roku 1563 na

tvrzi v Heralticích. Syn Mikuláš

(1593) se odstěhoval na jižní Moravu

a stal se majitelem Stříleka a podělil též

slezský Štěmplevec.

Roku 1543 se připomíná jejich příbuz-

ný Jindřich, otec našeho Jana Kobylky

a zakladatel mladší moravské větve ro-

du. Jindřich byl biskupským vazalem

a zastával významné místo mírovského

hradního hejtmána, tedy správce vlast-

ní pevnosti s celým panstvím, jež

k Mírovu náleželo. Za vynikající služ-

by jej biskup a skvělý rybníkář Jan

Dubravius odměnil roku 1551 svobod-

ným dvorem v Újezdě a lény Velké

a Malé Podolí u Mohelnice spolu se vsí

Výšehoří. Přes všechny lákavé per-

spektivy, jež mu nabízel olomoucká

diecéze, jež za Dubraviova nástupce

Marka Khuena roku 1557 službu opu-

stil a na rozdíl od jiných příbuzných se

stal horlivým luteránem navzdory star-

šímu přesvědčení. Dokonce ani nedal

na domluvy biskupa a císaře, aby vy-

hnal „vyběhlého“ mnicha z kláštera

v Louce, kterého dosadil na faru ve

Výšehoří a ten sloužil mši svatou do-

konce „po česku“, tedy nikoli latinsky.

V evangelické víře vychoval Jindřich

také syny, staršího Jana a mladšího

Václava. Zklamany Khuen se s jeho

konverzí nesnadno vyrovnával a s

Jindřichem, synem Václavem a jeho

strýcem Mikulášem Kobylkou z Bílé

Lhoty, který po předčasně smrti synov-

ce jejich majetek spravoval, vedl četné

rozhořčené spory. Statky však

Kobylkům zůstaly až do konfiskací po

Bílé hoře. Ačkoli Kobylkové slezské

rodové zboží Kobylí prodali 1557, pří-

doměk již celému rodu nadále zůstal,

což si nejspíše vymínil v prodejní

smlouvě.

Předkem českých Kobylků byl

Mikuláš, syn Jana Kobylky ze starší

větvě a Anny Špidlovny, další mírovský

hejtman od roku 1560. Zároveň zastá-

val jako rytíř významnou funkci ko-

morárníka menšího moravského zemské-

ho práva cúdy (soudu) olomoucké. Syn

Karel David, kterého měl se svou choť

Barborou Mašovskou z Moravčína, se

později odstěhoval do Čech, oženil se

s českou zemanou Eliškou

Vintřovnou z Vlčkovice a ta mu povila

chlapce Viléma, Davida, Karla

a Jindřicha Václava. Nejmladší ze synů

získal slušný jihomoravský tavičkovický

majetek s věnem Maxmiliány Luxové

z Luxenštejna. Žil ještě roku 1712

v Praze. Pak stopy české větve mizí.

Moravskou linii rodu založil Jan

Burian (†1637), který vlastnil tvrz

a vesnici Horní Moštěmice. 1620 po-

zbyl Německé Podolí. A tak jak to bý-

valo v soudobých věrou rozdělených

rodinách, synové Mikuláš Vilém a Jan

Maxmilián zůstali věrní katolictví.

Druhý z nich se stal dokonce císař-

ským radou, nejvyšším zemským su-

dím a podkomořím moravským. Také

jeho potomek, bezdětný Ignác Šťastný

Kobylka z Kobylí, strávil život ve

službách panovníka jako nejvyšší c. k.

vachmajstr a přidal k majetku ještě ne-

malé věno své ženy Terezie

Kotulínské z Kotulína. Jeho smrtí se

6. 4. 1724 vytrácí moravská větev

z řad šlechty. Mgr. Jiří Karel



Městská knihovna

Anketa Hledáme nejoblíbenější knihu

V Městské knihovně v Rýmařově se mohou čtenáři od 1. března vyjádřit v celostátní anketě Hledáme nejoblíbenější knihu k tomu, která knížka je pro ně nejzajímavější, nejčtenější, zkrátka nej.

Jak si vybrat svou nejoblíbenější knihu?

Nejoblíbenější knihu lze vybírat podle nerůznějších hledisek a každý musí rozhodnout, které je pro něj nejdůležitější. Může to být například:

- kniha, která mě nejvíce ovlivnila
- kniha, ke které se často vracím
- kniha, kterou bych doporučil/a dobrým přátelům
- kniha, která změnila můj život
- kniha, na kterou nemohu zapomenout
- kniha, která mne uvedla do jiného světa
- kniha, kterou bych si s sebou vzal/a jako jedinou na pustý ostrov apod.

Kdy budou výsledky?

Výsledky ankety o nejoblíbenější knihu obyvatel České republiky budou zveřejňovány postupně: 7. dubna 2004 seznam 200 nejoblíbenějších knih, v červnu 2004 seznam 100 nejoblíbenějších knih,

v září 2004 seznam 50 nejoblíbenějších knih. Nejoblíbenější kniha obyvatel České republiky bude vyhlášena v Týdnu knihoven ve dnech 4. až 10. října 2004. Seznamy nejoblíbenějších knih budou doplněny encyklopedickými hesly o autorech a soupisy jejich děl.

Kde je možno odevzdat hlas pro svou nejoblíbenější knihu?

Anketa je v první řadě zpřístupněna na samostatné webové stránce www.mojekniha.cz. Provoz webové stránky a databáze údajů zajišťuje Národní knihovna ČR a Státní technická knihovna v Praze. Odkaz na webový formulář bude umístěn na webových stránkách spolupracujících knihoven, institucí i elektronických médií. Další alternativní formou šíření ankety mohou být anketní listky, které budou k dispozici v knihovnách a dalších spolupracujících institucích.

Pomozte nám hledat nejoblíbenější knihu!

Presvědčete členy své rodiny, své známé a spolupracovníky, aby přemýšleli o nejoblíbenější knize svého života a odevzdali pro ni svůj hlas na www.mojekniha.cz.

Městská knihovna Rýmařov
Vás zve na

PUTOVNÍ PRODEJNÍ
VÝSTAVU KNIH

vydavatelství EGMONT
ve dnech 16. - 31. března 2004



Výstava dětských knih různých žánrů:
**pohádky, leporela, omalovánky,
sportovní knížky, sci-fi, Asterix,
hry, zábava aj.**

Kupte dětem knihu s 20% slevou!

Otevírací doba výstavy bude shodná
s výpůjční dobou knihovny.

**Každé první úterý v měsíci v 17.00 se koná
v městské knihovně ve spolupráci s muzeem přednáška
Mgr. Jiřího Karla o historii Rýmařovska.**

Otevírací doba knihovny
Po, Út, Čt, Pá - 9.00 - 17.00, So - 8.00 - 11.00 hodin
Ve středu je knihovna zavřená.

Městská muzeum a galerie Octopus

6. 3. - 28. 3. 2004

Vladimír Halla - Hledání ztraceného času (malba, grafika)

Hledání ztraceného času ve stylu rudolfínské renesance

V sobotu 6. března se uskutečnila v galerii Octopus vernisáž výstavy výtvarníka Vladimíra Hally s podnětným názvem Hledání ztraceného času. Autor je olomoucký rodák, který roku 1992 zaměnil rodnou Olomouc za nedalekou Starou Ves. Není první z umělců, kteří vyměnili ruch lidnatých sídlišť za poklid Jesenicka. Není však poustevníkem, ale neobyčejně temperamentním a vitálním člověkem, jehož kvality již ocenila řada galerií ve velkých městech. Uspořádal již sedm pražských a pět olomouckých výstav a další instalace v Přerově, Valašském Meziříčí i Šumperku. U nás nyní vystavuje potřetí. Autorovy obrazy bychom našli v soukromých sbírkách též ve Francii, Švýcarsku, Německu, Anglii, v Austrálii, Kanadě a ve Spojených státech. Zkušený výtvarník se s neobyčejnou odvahou pustil do neprobádaných končin tvorby na volné noze již v roce 1980, kdy nebyl komunistický režim vůbec nakloněn nekontrolované svobodné tvorbě.

Základním tématem autorovy originální nadsázky je rudolfínská renesance - císařského dvora i krčem. Jemným špilcem dnešní doby je věčné téma intrikánů, politikářů, našeptávačů, patolizalů, císařských šašků, nafoukaných hlupáků i vycmrdlých fanatiků, fikaných podvodníků, podezřelých astrologů, nenechavých finančníků, vytrvalých břídilů, ladných žen, rozverných krások a zapšklých matron, též naivů, opilců či vizionářů s dvorními poskoky či milenkami.

V tom není jen laskavé srovnání, ale též moudré poznání, že se vlastně přes bariéru dlouhé doby člověk zas tak moc nezměnil. Také dávný krčmář obsluhuje alkoholiky smutné, veselé, příjemné li-

di, dobráky, urvané pitomce, agresivní primitivy, mudrantsy i již zcela otupělé intelektuály a jistou pikantérií je, že v osobitých tvářích dvořanů i pijáků poznáme nejednoho z Hallových uměleckých kolegů. K tomu všemu pak ochotně přidá celou škálu šašků různého kalibru. Můžete si vybrat, velké i drobnější oleje s bohatou, ale uměřenou škálou odstínů barev v tradičním spektru. Citlivý divák nemůže nevidět autorovo spříznění s velkým klaunem Bolkiem Polívkou. Výtvarník disponuje velkou fantazií, rozumí zákoutím lidské duše a není nepřítel člověka. Tvoří zcela osobitým způ-

sobem, kvalitní technikou s velkou mírou filozofického pohledu na lidské hemžení kdysi a dnes. Také autorova města, městečka a vesnice se nijak nedrží reálu a vždy se jedná o krajiny jeho srdce s jemnou vzpomínkou na krásná pozadí portrétů italské či vlámské renesance, ale s ještě větší zářivostí a povýšením na hlavní téma obrazu. Shrneme-li, prostory naší galerie tentokrát nabízí vzácné koření: duchaplný humor bez pachuti lidské zloby či zlomyslnosti, svět trochu bohémského a laskavého žertě, sympatického člověka s velkou škálou nápadů.

Galerie Octopus



Zeptali jsme se za vás

Rozhovor s Vladimírem Hallou

Proč jsi zvolil, Vládo, název výstavy Hledání ztraceného času?

Renesanční nebo, chceš-li, rudolfínská doba, doba vlády císaře Rudolfa II. mě přímo fascinuje. Objevují momenty, které se dají transformovat do dnešní doby. Místo nejrůznějších panošů a měšťanů mohu do obrazu vkomponovat i hlavy svých přátel. Mnozí návštěvníci výstavy mohli spatřit v obrazech například herce Júlíu Satinského, Jana Wericha, Václava Vydru, Václava Klause i Václava Havla. Na jiných obrazech se z plátna šklebí pan Pithart, či dokonce Fidel Castro.

Jak vznikaly postavičky tvých přátel?

Prvotním námětem byli v podstatě klauuni v nejrůznějších podobách a motivech. V dnešní době hrají klauuni na plátnech již druhé housle. Jsou zkrátka jakýmsi doplňkem. Zůstala však dominantní barevnost a pestrost, která se objevovala zpočátku právě u šašků a zachovala se dodnes.

Kdy jsi začal s malováním?

Původním povoláním jsem technik a s malováním a vystavováním jsem začal v roce 1978. Dalo by se říci, že profesionálně maluji od roku 1980. Žít s malováním za totality bylo dost nepříjemné. Byla to doba, která nebyla nakloněna svobodnému umění. Ten, kdo nebyl registrován, to zkrátka neměl lehké. Byl jsem v Ochranné organizaci autorské (OOA). Odevzdalo se přiznání z příjmů a tím pádem jsme jako umělci mohli mít 3% daň. Začínal jsem tenkrát s tapisériemi. Až po nástupu Gorbačova k moci se malinko uzda svobodnému umění popustila. Tenkrát bylo nutné nejdříve vytvořit model, s tím se šlo na okresní národní výbor - odbor kultury, tam proběhlo schvalovací řízení, zda se jedná o cenný výtvar, pak se model doporučil, nebo taky ne, krajské umělecké komisi, která měla sídlo v Rožnově pod Radhoštěm a další anabáze ... dvěma slovy - špatná doba.

Jaká bude tvá další výstava? Co připravuješ nového?

V rýmařovské galerii Octopus plánuji výstavu za pět let a bude se jednat o portrétní a figurální tvorbu. Letos budu vystavovat ještě v Brně, koncem května v Praze v divadle U Hasičů, příští rok bych chtěl vystavovat v Ostravě v galerii Mlýn. Mezi mé pravidelné aktivity patří věnování obrazů do



Foto: archiv V. Halla

různých aukcí, které jsou zaměřené na pomoc postiženým dětem. V květnu se opět zúčastním zlínské Klapky. Je to obdoba aukce, jejíž výtěžek jde na podporu studia dětského filmu a dětské tvorby. V souvislosti s touto akcí jsou tradičně osloveni až tři stovky umělců a výtvarníků. Mezi známé osobnosti, které se zúčastňují zlínské Klapky, patří mimo jiné i malíř Kristián Kodet, Libor Vojkůvka, Antonín Lukavský a další.

O tobě je známo, že maluješ portréty známých osobností. Můžeš se zmínit o někom, koho si v poslední době maloval nebo koho se chystáš namalovat?

Budu malovat Květu Fialovou. Kouzelné je, jak každý herec nebo herečka přistupuje k malování portrétu svérázným způsobem. Někdo si vyhlazuje na tváři každou vrásku a někdo, například paní Fialová, nao-

pak vítá každou vrásku a je ráda z každé bolístky. Zkrátka je to svět klauunů a hledání ztraceného času.

Děkuji ti, Vládo, za rozhovor a přeji mnoho dalších podnětných obrazů a pěkných zážitků s našimi předními osobnostmi.

JiKo

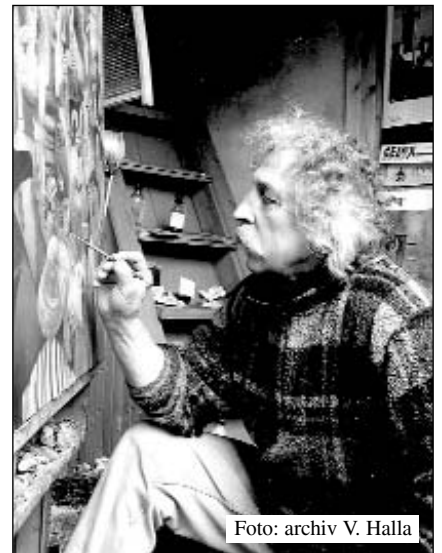
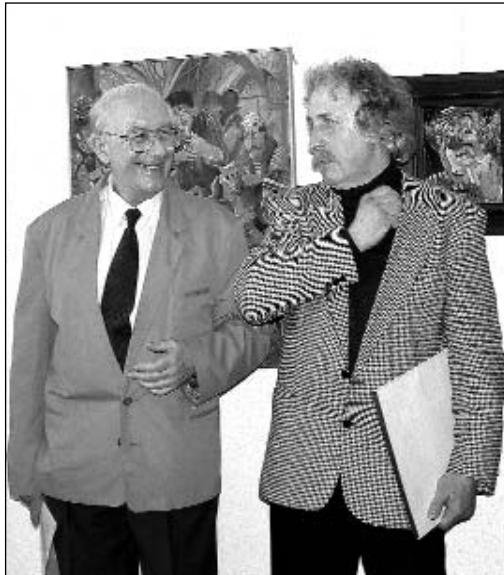


Foto: archiv V. Halla

Otevírací doba Městského muzea Rýmařov

Po: zavřeno, Út - So: 9.00 - 12.00 13.00 - 16.00, Ne: 13.00 - 16.00

Písně nepísně - Recenze nerenzen

Písně nepísně, tak se jmenuje nové CD Vladimíra Václavka, které přišlo na svět na konci loňského roku a bylo v Rýmařově také koncertně představeno. Mnozí ti, kteří se k němu vyjádřili ve svých recenzích, v něm spatřují jistý odklon, či dokonce něco naprosto nového ve Vladimírově tvorbě, aniž by si povšimli, že tak na povrch jen více než kdy jindy vystoupilo to neslyšné a z duše jdoucí. To, co vždy tvořilo jeho pevný tvůrčí základ, hledající jistou úspornost a hloubku namísto rozevlých povrchních hudebních struktur, které záhy vyšumí.

Faktem zůstává, že Písně nepísně nejsou pouze jedním z projektů jednostranně zhudebnujících poezii, ale ruku v ruce jdoucí symbióza slov a hudby, dohromady tvořící jednotné výrazivo, nehledající „krásno“ v jednom nebo naopak v druhém.

Více než zpěvu je jeho místy deklamovaná polozpívaná poezie podobná mantrám, jakoby mimochodem přicházejícím odněkud z dřeně toho nej-

čistějšího světla ještě hořící svíce života. Málokdy můžeme slyšet tak vyrovnaný kytarový výraz bez jediné „hvězdné“ exhibice. A přitom ani na chvíli posluchač nezapochybuje o dokonale zvládnutém nástroji v jeho rukou, absentujícím jakékoliv silácké stavění se na přezíravý piedestal moudra a kazatelství.

Básnické texty F. G. Lorcy, Bohuslava Reynka, Antonína Přídala a v neposlední řadě i Vladimíra Václavka jsou tím archetypem poezie, která se snaží opsat nepopsatelné, a člověku dojde pravý smysl výrazu, že jen poezie umí snít své sny. A přitom toto CD není elitářskou záležitostí pro úzce vyprofilovanou intelektuální posluchačskou obec, ale je sdělné každému v jeho sebezpoznání, neboť jen „V některých duších jsou modré hvězdy“ (V některých duších, F. G. Lorca / V. Václavek), ale „Co já si počnu na hřbitově, až tam jednou budu ležet v hrobě“ (Písníčka, A. Přidal / V. Václavek), vždyť

i já „Věřím v kruh bolesti a strachu člověka v koncentráku“ (Drakův let, V. Václavek / V. Václavek), a když tuším, že „Růže na začátku i na konci jsou nejspíš stejné“ (Sen, F. G. Lorca / V. Václavek), poznávám se, že „Jsem blázen ve své vsi, známí mě smutní psi“ (Blázen, B. Reynek / V. Václavek), přijímám víru v andělské pohlázení „Radost, anděl hladí psíka“ (Odlet vlaštovky, B. Reynek / V. Václavek), pocituji malířovo prozření „U malíře na pekelní, slétají se ptačí herci“ (Ptačí herci, A. Přidal / V. Václavek), nechávám se polapit chapadly smutku (Shinanai, T. Fukushima) a nakonec mi je blaze jako pejskovi v kuchyni „Chtěl bych být žížala, ze všech zvířat mám nejraději medvídku mývala“ (Sedím si, V. Václavek / V. Václavek, B. Cicko).

Už nevěřím nikomu pod čtyřicet jeho zdánlivě a první pravdy. Snad jen trávě, která usychá do ticha, její zralost. Tak jako této hudbě.

Miroslav Václavek

Sblížení 2004: Mezinárodní festival tvorby mládeže

Festival organizovaný Slezskou diakonií a DDM Český Těšín se koná **17. - 18. června 2004** v Těšínském divadle. Festival je otevřen všem mladým tvůrčím skupinám (bez ohledu na to, zda mají, nebo nemají handicap), kteří chtějí prezen-

tovat svou uměleckou práci (tanec, drama, zpěv ...). Hlavní myšlenkou festivalu je prezentace umělecké práce handicapovaných a zdravých mladých lidí na jednom jevišti. Oběd pro sedm účastníků bude zajištěn. Slezská di-

akonie je připravena zaplatit honorář cca 75 euro, který pokrývá všechny náklady včetně dopravy. Aby byl zajištěn hladký průběh festivalu, oceníme, pokud nám do 20. dubna potvrdíte účast s následnými informacemi:

- ❖ **Název představení + krátký popis představení**
- ❖ **Téma produkce** (hudební, literární, dramatická ...)
- ❖ **Počet účinkujících + doprovod**
- ❖ **Délka programu**
- ❖ **Popis organizace**

V případě potřeby neváhejte kontaktovat manažera festivalu. **Kontakt:** Mgr. Petr Kantor, manažer festivalu (777 021 478, 558 731 812).

Uměvně

A opět ta rozržitost ...

Vcházím do obchodu. Že já nevzala s sebou kredenc! Proč? Protože právě na kredenci ležel lístek se seznamem všeho potřebného. A tak hledám v paměti i v regálech. Spokojeně odcházím, abych se po chvíli zase vrátila pro něco velmi důležitého, bez čeho bych se já, provianták, neobešla.

Do sklepa či do spižírny doma jdu taky několikrát, aspoň si procvičím nohy, člověk prý udělá průměrně deset tisíc kroků denně. Motám se kolem plotny, mezitím spousta ved-

lejších úkolů, pračka, telefonát, zvonek, sousedka. Zvednu k uchu pokličku z vařících se brambor: „Vaříte se? Dobře, pokračujte. V pořádku!“ Beru věci z ledničky. Jak se tam dostala moje peněženka? Je tam, no asi jde o zmrazení cen. A s těmi mými rukavicemi a klíči, to si taky pěkně užívám. Asi je budu nosit na šňůrce na krku jako školáček, to bude nejlepší.

Nejsem v tom sama. Kolegyně si vyjela do Polska za nákupy a podivila se, že ji celník odmítl pustit.

Místo cestovního pasu předložila vkladní knížku.

Kamarád, nenapravitelný kuřák, si na ulici zapaloval cigaretu, obrátil se zády proti větru, aby chránil ohníček zápalky. Labužnický potáhl - a pokračoval v cestě. Bohužel opačným směrem, než byl jeho domov, kam původně kráčel. Udělal si tedy okružní cestu Rýmařovem.

Že bych tak mohla pokračovat a sami byste mi nějakou příhodičkou přispěli? Určitě. Člověk se dost nachodí. Ještě že se tomu umíme zasmát. Si



Studentský klub

- - - Pozor! Znovu připomínáme ... - - -

Rýmařovský horizont a Studentský klub Střediska volného času vyhláší

Literární a výtvarnou soutěž Marie Kodovské

V těchto kategoriích:

 **poezie**

 **próza**

 **ilustrace**

Soutěže, která nese v názvu jméno naší slavné krajanek, naivní malířky a básničky Marie Kodovské, se může zúčastnit každý psavec či kreslíř bez ohledu na věk, společenské postavení, náboženské vyznání a politické přesvědčení. Soutěž potrvá až do konce srpna, kdy budou všechny příspěvky bez rozdílu vyhodnoceny odborníky na slovo vzatými. V září bude pro autory těch nejlepších uspořádán literární večer spojený s výstavou a vyhlášením a oceněním vítězů.

Pište, veršujte, kreslete a malujte, vaší fantazii se meze nekladou. Soutěž není tematicky, žánrově ani teritoriálně vymezena (hranice rýmařovského regionu nejsou zavazující). Zaslějte nám své básně, povídky, fejetony i výtvarné počiny, ty nejzajímavější budeme průběžně otiskovat. Každý příspěvek opatřete svým jménem a kontaktem.

Redakce RH



Foto: Vladimír Kodovský

Ve dnech 27. až 28. března vypukne ve velkém sále SVČ již potřetí turnaj v počítačové hře Starcraft: Broodwar. Začátek turnaje: sobota 27. března v 8.00 hod.

Starcraft: Broodwar Series je název seriálu turnajů ve stejnojmenné počítačové hře, který se koná v Rýmařově dvakrát do roka - na jaře a v létě. První turnaj, který založil tuto tradici, nesl název BWspring2003 Rýmařov a účastnilo se ho přes padesát hráčů z celé České a Slovenské republiky. Pořadatelé se rozhodli na velmi úspěšnou akci navázat prázdninovým turnajem BWsummer 2003 Rýmařov, jenž se díky nevídané účasti (120 hráčů z Česka, Slovenska

a Polska) stal největším setkáním hráčů v naší republice. Na letním turnaji se sešla absolutní špička, mimo jiné účastníci mistrovství světa a Evropy.

Hlavním sponzorem BWsummer2003 byl časopis Gamestar a firma U. S. Action, turnaj podpořili síťovými prostředky i věcnými dary rýmařovské firmy RM servis, PC servis, Ceny s úsměvem a Zigi-elektro. Zázemí poskytlo Středisko volného času.

Letošní zápolení se bude odehrávat na ještě profesionálnější úrovni, ve spolupráci s naším hlavním sponzorem, Českomoravským svazem programingu (organizace, jež se zabývá počítačovými hrami a slaví úspěch na Invexu i při mistrovství ČR), která naši akci poctí svým natáčením a televizním zpracováním.

Cena vstupenky pro diváky je 30 Kč, hráči získají informace na www.darkangels.cz/scbs.

Všichni jsou srdečně zváni.

Pořadatelé

LUBOŠ HLAVIENKA: Zpověď - (Ne)dokončení

Muž skočil před tu ženu a rychlým výpadem se snažil udržet útočníky v bezpečné vzdálenosti. Dvě postavy na ně útočící ale jako by ani nebraly na zřetel jeho přítomnost a nezmenšenou rychlost se hrnuly dál. Další výpad se však už stal pro jednoho z nich osudným. S rozseknutým obličejem se zhroutil na zem. Muž se ze svého úspěchu neradoval dlouho, hned v příštím okamžiku se totiž v matně osvětlené místnosti blýskla šavle a z jeho krku se vznesla temně rudá mlha, jež se rázem rozprskla po stěně.

V okamžiku, kdy se jeho tělo dotklo podlahy, se ženina ruka napřímila a z předmětu, jež až do toho okamžiku křečovitě svírala, vyšlehl záblesk. Útočník se sice pokusil smrtelné rány vyhnout a rychle sebou skubl do boku, kulka se mu však i přes jeho snahu zaryla hluboko do hrudi a odhodila jej někam do tmavého kouta místnosti.

Poslední z postav se zatím blížila k ženě. Ta pomalu zvedla oči od těla choulícího se na dřevěné podlaze a s ledovým klidem se zadívala do očí muže, jež se právě chystal ukončit její pozemskou pouť.

Nevím, zda to mám přičíst na vrub svému rozrušení, nebo vypitému vínu, ale těch pár slov, které ti dva mezi sebou v tu chvíli prohodili, se nepodobalo ničemu, co znám. Co jsem ale poznal naprosto bezpečně, byl tón, jakým byla ta slova vyřčena. Nemuseli na sebe ani křičet, abych poznal, jak hluboká zášť mezi nimi panuje. Jejich hlasy, jejich nenávistné pohledy to vše jasně vykřikovaly do světa místo nich.

„Smaž se v pekle!“ vyjel najednou ten muž a jeho šavle se začala rychle zvedat k poslednímu úderu.

Když jsem to uviděl, veškerý respekt a strach ze mě najednou spadly. Zatím jsem jen seděl nikým nezapozorován u svého stolu a tiše sledoval podivné představení odehrávající se přede mnou, teď však nadešel čas, abych se vynořil ze svého úkrytu a vstoupil na scénu.

Žena, snad si vědoma bezvýhodnosti svého postavení, se schoulila k zemi, rukama si přikryla hlavu a jen pasivně očekávala moment, kdy se do ní zakousne hladové ostří šavle. A v ten okamžik jsem vystoupil z přítmi a za mohutného řevu se s tasenou zbraní vydal vstříc útočníkovi.

Ten zareagoval sice rychle, ne však dost na to, aby mohl čelit mému nenadálému útoku. Dýka se mu zaryla hluboko do pravého ramene, nechtěl jsem jej zabít, a jeho zbraň se zařinčením dopadla na zem. Byl sice už beze zbraně, přesto mohl být ještě nebezpečným soupeřem. Neváhal jsem tedy ani na okamžik a několika údery pěstí jej poslal do mrákot.

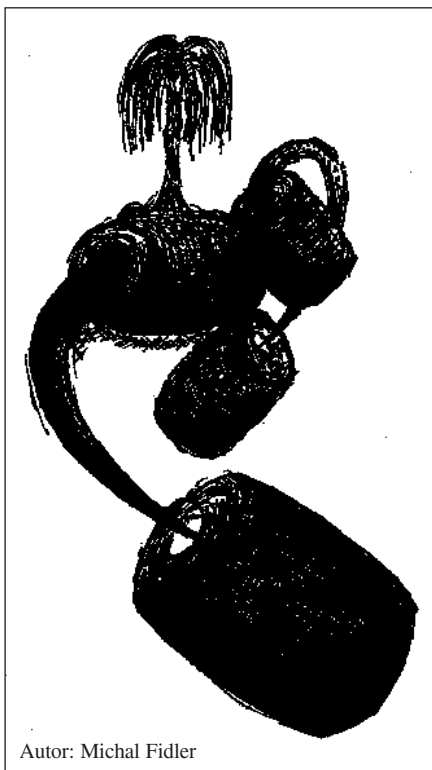
Teprve když se jeho tělo rozvalilo bezvládně po zemi, mohl jsem se podívat do očí té, jejíž život jsem právě zachránil. Už první pohled na ni jasným hlasem říkal, že ona do tohoto prostředí nepatří, její hedvábný šat, pozlacené lemy a neobratně skrývané prsteny na rukou jasně signalizovaly, že je něco víc než jen chudá trhovkyně. Klekl jsem k ní a odhrnul tmavě modrý závoj spadající jí do očí. Husté prameny jejích černých vlasů se jako hejna vlaštovek najednou rozlétly do všech stran a neposedně se vlnily kolem jejího protáhlého obličje. S trochu překvapeným výrazem na tváři se na mě podívala.

Nevím, jak bych ten okamžik popsal slovy, a myslím, že to snad ani dobře nejde, ale když jsem se na ni díval, cítil jsem, že ona se má stát mým osudem. Ona, někdo mně naprosto neznámý a cizí, se mi měla stát mou budoucností a já nebyl s to tomu vnitřnímu hlasu ani v nejmen-

ším vzdorovat.

Znovu, ještě důkladněji než předtím, jsem se dal do prohlížení křivek jejího jemného obličje. Viděl jsem sice předtím už krásnější ženy, tato byla ale v něčem jiná než všechny ostatní. Její smyslnost, magičnost vyzářovala při každém jejím pohybu. Její černé oči byly hluboké jako bezdné jámy a bezpočet mužů se v nich už přede mnou určitě utopilo. Malý nosík se jí jako slunečnice obracel k oblakům a tenký bílý krk opečínalo několik těžkých náhrdelníků.

Náhle, jako by přicházel až z jiného světa, ke mně dopnul nepříjemně známý zvuk. Mysl vyru-



šená z tichého snění se ještě nestačila zkoncentrovat plně na realitu, když jsem zahlédl muže, o němž jsem se domníval, že je už mrtvý, jak se v jeho třesoucí se ruce vyjímá zbraň, mířící na tu, jež se měla stát mým osudem. Nerozhodoval jsem se tedy příliš dlouho a vrhl se mu do rány. Někde jsem se dočetl, že když je člověk na bitevním poli a kulky mu hvízdají kolem uší, nic nehrozí, protože tu kulku, jež je mu určena, tu kulku prý nikdy neuslyší. Já říkám, že je to lež, velká a sprostá lež, protože já ji slyšel. Slyšel jsem ji a byla to ta největší rána, jaké se v mém životě snad nic nevyrovná. Jedna jediná rána a vše, co následovalo po ní, je jen nikdy nekončící zlý sen.

Záblesk na zlomek okamžiku ozářil místnost, jen aby se hned v tom příštím vše kolem najednou zahalilo do husté, neprostupné mlhy. Cítil jsem, jak mi něco tupého narazilo do hrudi a zuřivě se to prokousávalo dál, jak mi to thralo žily a přeráželo kosti, něco, co mi nemilosrdně vyráželo duši ven z těla.

Pak to ustalo, má osudová kulka, ta nejhluchnější ze všech kulek, se konečně zastavila a mrtvolné ticho, snad narušované jen ozvěnou kosy skládající zde závěrečné resumé, se rozlilo po místnosti. Můj zrak sklopený do prachu země se pomalíčku zatoulal až k překvapeně tváři mého vraha. Chtěl jsem se mu ještě podívat do očí, chtěl jsem vidět ten jeho pohled, nic jiného, jen ten pohled, ale to mě už rychle opouštěly síly,

a tak zemská přitažlivost nevybíravým způsobem přitlačila mé tělo k podlaze.

Zrak se mi rychle zatemňoval, podivný výkřik, jež zaburácel kolem místnosti, jsem zaslechl, jako by přicházel z neuvěřitelně velké dálky, ačkoliv byla teplá noc, musel jsem se celý třást chladem, který mnou prostoupil. Umíral jsem, věděl jsem to, ale nejhorší na tom bylo, že jsem litoval jedině toho, že mi nebylo dovoleno strávit více času s tou, pro niž jsem se před chvílí obětoval.

Snad abych si ještě naposled prohlédl ten špinavý kout, odkud se vydám na věčnost, tak jsem slábnoucím zrakem procházel naposled celou síň. Rozvrzané stoly zahalené do tmy, pár převrácených židlí, rozházených po zemi, tu a tam tence plápolající plamen svíce, zápasící se slabým vánkem profukujícím dovnitř otevřenými okny, mrtvá těla pokroucená v nejpodivnějších úhlech. Všechno jsem se snažil narychlo si ještě vřít do paměti, než se nade mnou uzavře hladina nadobro, všechno, i tu hliněnou vázu s rudými květy, jež stála na okně, i ty tři schody, které se sem svažovaly z ulice, i ten třpytivý prsten, který se leskl na ruce jedné z mrtvol. Prostě vše. Když tu jsem ucítil, jak se někdo dotýká mé tváře, jak otáčí mou hlavou, jak mi shrnuje vlasy napadané do tváře. Byla to ona, zíral jsem na ni sotva z pár desítek centimetrů, přestože jsme si v té chvíli byli na míle vzdáleni. Něco řekla, neslyšel jsem ji. Znovu se jí ústa jemně zavlnila, tentokrát mi už ale její slova neunikla. Proč jsem to u dělal, ptala se mě. Neslyšel jsem svou odpověď, pokud vůbec nějaká byla, a jen nechápavě pozoroval, jak se ke mně naklání a šeptá mi něco tiše do ucha.

„Chceš žít?“ ta slova se mi v hlavě rozezněla jako zvon svolávající k modlitbě. Chceš žít, jak prostá, jednoduchá otázka je to za normálních okolností, chceš žít, dvě krátká slova znamenající víc, než si kdo může představit, chceš žít, jak snadné je ta slova vyslovit a o co těžší je na ně odpovědět, vzdýt ještě před několika málo hodinami bych asi odpověděl, že ne, ale teď, tváří v tvář jí jsem si tím už nebyl tak jistý. Nakonec z posledních sil vyklouzlo z mých úst ven to slovo, které mělo navždy změnit můj osud. Ono kratičké slovíčko, jež denně používáme tolikrát, že si už ani neuvědomujeme jeho sílu, to nepatrné slůvko, jímž jsem stvrdil svůj sňatek s temnotou.

„Ano,“ znělo to jako ortel.

Naklonila se ke mně ještě blíž a přiložila mi své zápěstí na ústa. Z drobné ranky na něm vyvěral gejzír tmavě rudé tekutiny. Pij, zazněl jemně její hlas. To už mi ale první kapky dopadaly do hrdla. Jedna, druhá, třetí, nevím, jak dlouho to trvalo, než tento pramen vyschl, ale mohlo to být jen několik desítek vteřin, možná ani to ne. Znovu jsem se na ni podíval, namísto tváře jsem však zahlédl už jen nejasný, rozmazaný obraz. V ten okamžik mnou projela silná bolest, již jsem už nebyl s to vzdorovat a upadl jsem do blahodárného nevědomí.

Neptejte se mě prosím, otče, co se tenkrát se mnou stalo, neodpovím totiž vám ani nikomu jinému, kdo by se ptal, protože to sám nevím. A abych pravdu řekl, nikdy jsem ani nechtěl zjistit, co přesně se tehdy ve mně odehrávalo. Jediné, co jsem vám o tom schopen povědět, je to, že těch několik málo kapek její krve ve mně zničilo i to poslední, co mě ještě oddělovalo od propasti, do jejichž tmavých hlubin jsem se měl již v zápětí vrhnout. (Konec ... ?)

... anebo začátek?

V sedmi časopiseckých pokračováních měl čtenář možnost naslouchat zpovědi Miguela Ignazia de Alkorta, španělského šlechtice a hlavní postavy románu Luboše Hlavienky. Ačkoliv na stránkách našeho periodika jsme se nyní s tímto hrdinou rozloučili, jeho vyprávění není zdaleka u konce - spíš naopak. Miguel jako by se teprve dostal na skutečný počátek svého příběhu, neboť vše, co otcí Giacomovi do této chvíle ve zpovědnici řekl, bylo jen jakýmsi prologem, vorgeschichte samotného vyprávění, a tudíž pouhým příslibem toho, čeho se snad nadějeme v budoucnu, ať už opět na stránkách Horizontu či jiného časopisu, nebo dokonce v knižní podobě.

Každý, kdo někdy narazil na upířskou látku, jistě tuší, kým byla ona tajemná žena z posledních odstavců a jaké pokračování *Zpověď* pravděpodobně bude mít. Každý, kdo někdy narazil na upířskou látku, však také nejspíš ví, do jakých hlubin triviálnosti a komerce se vampýrské příběhy od dob Brama Stokera ponořily díky schematickým filmovým hororům a počítačovým hrám, plným krve a děsivých záběrů na lačné spíčičky odpudivých monstera. Málokdo si dnes ještě spojuje upířskou tematiku s kultem noci, smyslné lásky a vzpoury proti Bohu a konvencím, s nímž byla spjata za romantismu první poloviny devatenáctého století, nebo s kultem zemdlelé únavy konce

století, v němž si libovali dekadenti. Spíše než k samoúčelné hrůzoplnosti se Hlavienkův románový rozběh upíná k této linii, inspirován romantickým svétaobolem i dekadentní melancholií.

Nelze posuzovat román na základě jeho úvodních pasáží, které jak již poznamenáno, navíc představují spíše jen expozici vlastního děje, třebaže na ni autor vypočetboval velkou míru představivosti. Můžeme pouze odhadovat, kam se fabule bude dál odvíjet, usuzovat, zda autor zůstane věrný svému barvitě popisnému stylu a dobrodružnosti děje, zda dál rozvine zřejmou zálibu v historii a které dějinné události do svého vyprávění pojme. To bychom se ovšem odebrali do oblasti hypotéz. Zůstaňme tedy u toho, co známe.

Hned v prvních okamžicích příběhu vstupuje na scénu hlavní protagonist, podivínský mladík s mrtvolnou bledostí ve tváři a tragickým osudem vepsaným v bolestně sevřených rtech. Vchází za bouřlivé noci do novogotického (jak jinak) kostela, aby se vyzpovídá. Jeho vyprávění však nepřipomíná nic, na co je jeho zpovědník, stárnoucí padre Giacomo, zvyklý. Vymyká se totiž z běžných mezí časového určení, neboť nás přenáší z přítomnosti přímo do 16. století. Už fakt zvláštního vzezření hlavního hrdiny mnohé napovídal, jeho slova jen po-

tvrzují naše tušení - patří mezi ty, jimž se říká „nemrtví“.

Fragment, který jsme měli možnost číst, zachycuje dobu „před“ - tedy události, které předcházely zlomovému okamžiku v životě hlavní postavy a počátku jeho upírství. Jejich sled je v podstatě tradiční a v mnohém připomíná osud hraběte Draculy. Voják, vysoce postavený aristokrat, musí opustit domov a odjet bojovat do vzdálené země. Jeho šťastný návrat po letech však nabírá prudký obrat ve chvíli, kdy zjistí, že jeho životní láska byla mezitím rukou nepřátel připravena o život. Hrdina je natolik zdrcen, že prokleje Boha a zřekne se víry. Jeho další životní putování (logicky) směřuje do temnot. V Hlavienkově románu je prostředníkem onoho „sňatku s temnotou“ femme fatale, neznámá cizinka, která mu dá napít vlastní krve.

Motiv krve je v upířských příbězích klíčový. Objevuje se v doprovodu různě odstupňované bestiality nebo naopak ve stylizaci spíše symbolické. V Hlavienkově próze se realizuje ve dvojitě formě, v celých potocích během scén boje (s Turky na moři, se zrádným Augustinem v kostele a konečně v madriidské špeluňce) a v podobě několika kapek během aktu Miguelovy metamorfózy z člověka v upíra. Zda bude symbolický rozměr motivu krve v souvislosti s upířím ži-

vní zachován i nadále, se můžeme pouze domnívat. Hlavienkův styl by tomu odpovídal. Nezdá se totiž, že by se vyžíval v líčení morbidních detailů, ačkoliv jistá inklinace k popisné rozmáchnosti, někdy až rozvlácnosti, je pro něj typická.

Těžko říci, jakým smyslem téma upírství autor naplní. Může samozřejmě setrvat v rovině atraktivního narativního schématu, souznícího s historizující dekorací příběhu. V tom případě by však román zůstal sice výjimečně zdařilou, rozsáhlou a napáditou, ale pořád jen slohovou prací. Ta může uspokojit potřebu literárně vyjádřit bohatou obraznost, která autora nutí každou větu obtěžkat četnými příklady, metaforami a metonymiemi (z nichž některé, jako např. „dvoumetrová hora svalů, jejíž uši byly zdobeny několika náušnicemi“, působí jako šokbrnůti jinak překvapivě vspešného stylu) a každou scénu úvahovými pasážemi, jež ději ubírají na dynamice. *Zpověď* se nicméně může rozvinout i v podobě snů, jež nabízí nejen zajímavý příběh, ale zároveň nějaké hlubší, složitější sdělení. Luboš Hlavienka ovšem stojí skutečně teprve na začátku, nejen svého románu, ale své literární dráhy vůbec, a jestliže se už nyní představil tak poustavným textem, můžeme se do něj nadít ještě mnohých, snad i myšlenkově závažnějších prací. ZN

Olej v oleji

Je jich dvanáct, každý pochází z jiného kouta naší republiky, jedna dokonce ze Slovenska, a v sobotu 6. března se v Rýmařově představili dvoudenní výstavou pod názvem Olej B5. Viktor Valášek, Veronika Neumanová, Honza Studeník, Honza Chlup, Vojta Šeda, Ivona Krejčí, Jakub Klíma, Kamila Bízíková, Honza Sláma, Julie Kačerovská, Václav Odvárka a Klára Pernicová netvoří žádnou výtvarnou skupinu s jednotícím uměleckým programem. Spojuje je studium na Střední škole uměleckých řemesel v Brně a postava Rýmařováka Viktora Valáška, který výstavu děl svých spolužáků inicioval a uspořádal ve zcela nekonvenčních prostorech. Místem vernisáže totiž byla někdejší

trafostanice a vyklizený sklad technických olejů (proto Olej B5) na Nerudově ulici.

Autoři rozdělili expozici do dvou částí, tvořících prostorový protiklad. První, jejímž dějištěm byla krásná věž trafostanice, náležející do komplexu budov dřívějšího závodu Hedva, opticky směřovala vzhůru (aby návštěvník spatřil všechna díla, musel se vyškřábat po úzkém schodišti do prvního patra) a prezentovala ukázkou ilustračních, grafických a designérských prací, mimo jiné několik comicsů a plastik. Tato část výstavy byla doprovázena básnickými texty a komentáři, a měla tak charakter v podstatě výtvarně-literární. Druhá polovina expozice byla naproti tomu instalována do podzemního prostoru bývalého skladiště olejů a „směřovala“ tedy dolů. Namísto přirozeného denního světla tu vládla tma, jen místy potlačená záři reflektorů, namísto vzdušnosti věže sklepní vlhkost (která byla ostatně hlavním důvodem, proč výstava Olej B5 trvala tak krátce). Slovní doprovod výtvarných děl, především rozměrných olejomalb, ale i kreseb a projekcí zde nahradila hudba, navozující klubovou atmosféru - zpočátku živá (dva bubinky a didgeridoo), později reprodukováná dle libosti.

Ti, kteří v sobotu odpoledne přišli na vernisáž v očekávání nějakých oficialit, formálního představení jednotlivých autorů a pokusů o výklad vystaveného, jež jsou obvyklou součástí akcí tohoto druhu, čekali marně. Autoři výstavy Olej B5 si na podobné rituály příliš nepotrpí. Ostatně kdo by se s tím zdržoval, když si návštěvník nakonec stejně udělá vlastní názor. Sjednotit tak různorodou expozici pod nějakou společnou interpretací by navíc bylo poměrně těžké, ne-li nemožné. Dvanáct mladých výtvarníků, studujících různé obory (užitá malba, vědecká kresba a ilustrace, propagační



grafika, design, výstavnictví, konstrukce a tvorba nábytku), to je dvanáct talentů, stojících teprve na počátku dlouhé cesty k dokonalosti, většina se teprve chystá na maturitu a potom na další studium. Přes jejich nízký věk jim však už nyní nelze upřít osobitý výraz a jejich pracím několik důležitých rysů, které je přece jen spojují - úsilí o osobní výpověď, experimentátorství a hlavně humor, někdy až rouhačský. Ovšem čím jiným se vymezují nastupující generace než jistým druhem hereze, jímž se bouří proti všemu, co je předchází? Kam povedou cesty téhle spontánně utvořené skupiny, ukáže čas. Snad je někdy zavedou opět do Rýmařova. ZN



Co je to, když se řekne ...

Na téma *poezie*

Březen je věru zvláštní měsíc. Naplňuje ho předjaří, špinavé, blátivé, sem tam ještě mrazivé, ale slibující. Čekání na jaro a s ním na znovuzrození přírody bývá spojováno i se zrodem nových myšlenek a s jejich sdělováním. Dnes je březen zasvěcen internetu, dříve však náležel knihám. Technickému pokroku se nelze vyhnout, a tak pokud bylo médium staré tisíce let nahrazeno v pomyslném předjaří nového věku tím nejmodernějším, můžeme my staromilci jen tiše protestovat, *ale to je asi tak všechno, co s tím můžeme dělat*. První jarní den, 21. březen, zůstal i přes všechnu „postmodernizaci“ věrný něčemu tak staromódnímu, jako je literatura, ba co dím poezie (Světový den poezie vyhlásila organizace UNESCO v roce 1999). Troufám si předpokládat, že poezie není ještě „cizím“ slovem, avšak řada podpojmů, které se k ní vážou, je už pro většinu čtenářů méně srozumitelná. Nehodlám tu podávat vyčerpávající výklady všech těch polysyndetonů, synestézií, rondelů, anapestů a Césarů. Poezie umí být nejen suchopárná a zapeklitá, ale také půvabná a hravá (ačkoliv vytvořit takovou půvabnou či hravou báseň je takový pěkná dřina). Posuďte sami:

Haiku

je typicky japonský básnický útvar, který v sobě snoubí výrazovou jednoduchost a formální sevřenost, a je tak rovnocenným literárním protějškem japonského výtvarného či tanečního umění. Slovo *haiku* vzniklo splnutím pojmů *haikai* a *hokku*, které označují typy básní, z nichž se haiku vyvinulo. Vzniklo v 17. století jako projev úsilí o obrození japonské poezie, jako protiklad vyumělkované složitosti, která již byla značně přežitá. Haiku totiž zdůrazňuje prostotu námětu i jeho vyjádření. Zpočátku preferovalo přírodní motivy, s nímž souviselo závazné užití některého tzv. sezónního slova, jež prozrazovalo roční období, ke kterému se báseň vztahuje. Tato záměrná jednoduchost je však vyvážena přísnými formálními pravidly. Haiku je velmi krátké, má pouze sedmáct slabik, jež jsou rozděleny do tří veršů v poměru 5 : 7 : 5. Malý rozsah básně nutí pečlivě brousit myšlenku až na samu její podstatu a dát zažít jen tomu, co je nezbytné nutné. Kromě přírodní tematiky, která je ještě dnes v haiku dominantní, se postupem času objevují žertovné, společenské i intimní a úvahové náměty. Žertovně kritické haiku se také nazývá *senryú*. Na přelomu 19. a 20. století, v době velkého zájmu o exotické útvary, se dostalo haiku i do evropské poezie, největší rozvoj však zaznamenalo až po druhé světové válce. Velkou oblibu si našlo v Polsku, u nás jej svými překlady

představil Alfons Breska. Nejznámějším současným tvůrcem je asi Karel Trinkewitz, který napsal celou sbírku *Haiku o Praze*, nicméně mezi pěstiteli této náročné formy jsou i autoři méně známí. Pro ukázkou vybíráme báseň zakladatele haiku, mnicha Matsuo Bašó, a českého básníka Ladislava Ruska:

Matsuo Bašó
(přel. Miroslav Novák
a Jan Vladislav)

Umlkly zvony.
Večerním šerem náhle
sakury voní!

Ladislav Rusek

Jak nosič vody
den co den džbán svůj zvednu.
Dno v nedohlednu.

Kaligram

je další z pozoruhodných básnických útvarů, jejichž tvorba vyžaduje značnou představivost a schopnost vyjádřit myšlenku na malé ploše. Termín *kaligram* vznikl spojením řeckých slov *kalos* = krásný a *gramma* = písmo a znamená přibližně totéž co obrazová báseň (ideogram). Podstatou kaligramu je totiž uspořádat verše, slova či slabiky do nějakého obrazce, který je analogií toho, co je v básni vyjádřeno verbálně. Ačkoliv tvůrcem termínu *kaligram* a předním představitelem vizuální poezie je francouzský básník Guillaume Apollinaire, první grafické básně jsou doloženy již v antice ve 3. století př. n. l. Oživení dosáhly za renesance (proslulá je lahovitě uskupeaná odpověď Božské Lahvice v páté knize Rabelaisova *Gargantuy a Pantagruela* z roku 1564). V období baroka byl kaligramům přisuzován magický smysl a v 17. století bylo velice módní seskupovat verše do tvaru krucifixu, případně symbolů básnictví (vavříň, loutna). K rabelaisovské láhvi, ale také ke tvaru poháru se v 18. století vrátil milovník vína a básník Panard. Pro 20. století oživil kaligramy Apollinaire, jeden ze zvěstovatelů

moderní poezie, jejímž významným projevem bylo propojování poezie s výtvarným uměním. Před ním k vizuální poezii tíhli již symbolisté a futuristé. Apollinaire na ně navázal a v duchu nastupujícího kubismu vytvořil v roce 1918 celou sbírku obrazových básní s názvem *Calligrammes* (odtud termín kaligram). Jeho příkladem se nechala inspirovat celá řada českých básníků - Nezval a Seifert ve svém poetistickém období, po válce tvůrci tzv. konkrétní poezie Jiří Kolář a Josef Hiršal, překladatel Christiana Morgensterna, v jehož poezii nalezneme mimochodem jeden z nejpřekladanějších kaligramů světové poezie:

Christian Morgenstern:
Trychtýře
(přel. Josef Hiršal)

Dva trychtýře jsou noční tmou.
Těl jejich úzkou skulinou
proudí jas luny
klidně, stále
na cestu
lesem
a t.
d.

Guillaume Apollinaire: Kaligram
(přel. Jindřich Hořejší)

B
U
D
Z
R
Á
V
S
V
E
T
E
J
H
O
Z
J
Á
J
E
M
V
I
M
L
U
V
N
Í
M
J
A
Z
Y
K
E
M
K
T
E
R
Ý
T
V
A
Ú
S
T
A
O
P
A
R
I
Z
I
V
Y
P
L
A
Z
U
J
Í
A
B
U
D
O
U
V
Y
P
L
A
Z
O
V
A
T
V
E
Č
N
E
N
A
N
E
M
C
E

Obrateň neboli palindrom

Krásné české slovo *obrateň* vytvořil Jiří Taufer, básník a překladatel ruské poezie podle ruského *preverteň*, jako ekvivalent termínu *palindrom* (z řec. *palindromos* = couvajíc, vra-

cející se), který označuje slovo, větu nebo verš, jejichž znění zůstává stejné nebo alespoň smysluplné při čtení zleva doprava i zprávnku. Každý si jistě vzpomene na dětské hříčky typu „Kobyly má malý bok“ nebo „Jelenovi pivo nelej“. Takový palindrom se nazývá ráček, v rámci poetiky též *versus recurrentis* nebo *diabolici*, tedy verš dábelský. Počátky palindromů spadají opět už do antiky, zvláště oblíbené byly v úpadkové době římské dekadence. Po období doznívání ve středověku a za renesance, kdy se ráčkům připisoval tajemný význam, se jejich výskyt prakticky omezil na oblast jazykových her. Dnes jsou spíše výjimkou a nemívají velký rozsah. Pokud nejsou tvořeny jen jako hravá kratochvilka či ozvláštňení, mají často symbolický význam. V české poezii se palindromy objevují v titulech děl, např. *Těma paměť* Jiřího Tauerera či *Job boj* Josefa Hiršala a Bohumily Grögerové. Stejně jako kaligramy, i palindromy se nového rozkvětu dočkaly na počátku 20. století, v tvorbě evropských modernistů. Velkou pozornost jim věnovali ruští futuristé, zvláště Velemir Chlebnikov, který formou palindromů napsal rozsáhlou báseň s názvem *Razin*:

Velemir Chlebnikov: Razin
(úryvek - přel. Jiří Taufer)

Já, Razin, s vílou vědy volám lesy čísel,
málo viděv u oliv. S ní - za ráj:

Kalí silák
meč. I dal sossně dýmy den s osladičem.
Saze zas.
A kouř u oka
i náraz a rány.
Repot se šíří. Míří šestoper.
Celý je jílec
a kov oka.
On a ráno.
A na
keře řek
mává mečem a vám
nese sen,
volaje: „Já? Lov!
Volho! Oh, lov!“
Nebo dopadá podoběn
márám.
„Mířím!
E, tlapy, palte!
Šípe, piš!
Šíliš?
Šíp? Mečem piš!
V oko okov!
(...)
Žijí psi. Mizí žal, až i zimy spí již.
Rezem den hlavolamy vymaloval.
Hněd mezer.
I pokrýl medem lyr - kopí.
Já - tichý taj.
Ni Vlakyry, ni ryk lavin.
Niva rtů. Nit stínů travin. ZN

(Pozn. red.: Tento příspěvek byl redakci doručen v době před jednáním rady města o budoucí podobě středního školství.)

STŘEDNÍ ŠKOLSTVÍ V RÝMAŘOVĚ aneb několik odpovědí

Několik článků uveřejněných v poslední době k problematice školství v Rýmařově a vlastní jeden a půlletá zkušenost s výukou v Rýmařově mě přinutily porušit předsevzetí „už se do ničeho nemíchej a v klidu si oduč svoje hodiny“. V průběhu své sedmadvacetileté praxe ve školství jsem učila jak na základní škole, tak na škole střední a vysoké, a to ve Vysokém Mýtě, v Praze, v Opavě a v Ostravě. V loňském školním roce jsem učila (na dobu určitou) na místním gymnáziu. Od letošního školního roku učím na SOU a OU v Rýmařově. Mám tedy možnost porovnat situaci v obou středních školách jak z hlediska místního, tak i ve srovnání se školami jinde.

Obě střední školy jsou poznamenány současnou školskou politikou, jejíž prioritou je počet žáků. Snaha nalézt optimální ekonomický provoz našich školských zařízení vyústila v současné době ve stanovení především „početních“ kritérií pro jednotlivé školy. Dochází tak, v celostátním měřítku, k rušení škol nebo k jejich slučování. V případě středních škol přistoupila některá města, ve snaze zachovat si střední školství, k vytváření tzv. integrovaných škol nebo ke spojení dvou školských institucí pod jedno řídicí centrum. Jako příklad uvádím gymnázium a SOŠ v Orlové, gymnázium a SOŠ ve Frýdku-Místku nebo gymnázium, SOŠ a SOU textilní v Aši.

Netvrdím, že by toto byl optimální způsob řešení, ale musím přiznat, že umožňuje nejen zachovat střední školství v menších městech, ale domnívám se, že umožňuje i zkvalitnění tohoto středního školství. JAK? Vezměme případ Rýmařova. Jak gymnázium tak i SOU „bojují“ o počet studentů. Tato situace se velmi negativně promítá do výukového procesu, především do požadavků, které jsou kladeny na studenty. Budu velmi konkrétní. Aby Gymnázium Rýmařov

naplnilo (početně) třídy, musí přijímat uchazeče, kteří by za normální situace neprošli přijímacím řízením. Učitelství sbor je tak od počátku postaven před problém: udržet si žáky a tedy i vlastní existenci, nebo udržet požadovanou úroveň, kterou mají mít gymnázia, což by ale znamenalo ukončení studia nejméně pro 1/3 žáků. Výsledkem je, že úroveň gymnázia se snižuje, protože není možný kvalitní výběr uchazečů. Tady bych se odvolala na své zkušenosti a v této souvislosti musím přiznat, že jsem byla doslova šokována úrovní loňského maturitního ročníku, ale i prvního ročníku čtyřletého gymnázia v Rýmařově. Těch přibližně deset opravdu studentů v ročníku se muselo přizpůsobovat úrovni ostatních 15 - 20 žáků, kteří o studium nejevili zájem a dávali to zcela nepokrytě najevo. Vytvořil se tu jakýsi „bludný kruh“. Učitelé byli zoufalí nad chováním a přístupem části studentů k výuce, ale „hrozba“ zániku gymnázia v případě snížení počtu studentů je nutila situaci tolerovat.

V letošním školním roce na gymnázium v Rýmařově již neučím, ale z informací, které mám od studentů i učitelů, vyplývá, že situace se nezměnila. SOU a OU v Rýmařově je v podobné situaci. Učiliště má v současné době dostatek žáků, naopak nemůže v některých případech vyhovět dalším žádostem o přijetí, ale výhledově se dá předpokládat, že se situace změní. Především díky tomu, že část žáků, kteří by svým prospěchem na ZŠ a přístupem ke studiu mohli dosáhnout výučního listu na SOU, jde „studovat“ na místní gymnázium a po jeho absolvování marně hledá uplatnění, případně si hledá uplatnění pomocí úřadů práce.

Na základě uvedených situací mně připadalo jako velmi přijatelné, možná v daném případě i výhodné, přistoupit k založení Střední integrované školy

v Rýmařově. Školy, která by pod jedním řízením zahrnovala gymnázium i SOU a OU. Domnívám se dokonce, že toto řešení by přispělo i ke zkvalitnění studia na obou školách, ale především na gymnáziu.

PROČ? Protože rozhodující pro zřizovatele je celkový počet žáků ve školním zařízení. Jejich rozdělení uvnitř tohoto zařízení je již záležitostí školy samé. Naskytovala se tu tedy možnost zkvalitnit výběr uchazečů o studium na gymnáziu, které by se tak stalo skutečně tím, čím má být, přípravou studentů k vysokoškolskému studiu. Osobně se přiznám, že mi není zcela jasné, proč se Rýmařov o tuto možnost připravil.

Dalším důležitým kritériem jsou pro zřizovatele výdaje, které má škola na provoz. Nezabývala jsem se podrobným studiem této oblasti, ale je zřejmé, že náklady SOU a OU zvyšuje především provoz opravárenských dílen v rámci praxe učňů. Návrh na zrušení oboru opraváře zemědělských strojů a opravářských prací je samozřejmě nejjednodušším řešením a napadne každého. Kde jsou ale ostatní hlediska? Například specifika regionu, sociální situace a dopravní dostupnost v případě dojíždění do vzdálenějších oblastí. Proč namísto zrušení neuvažovat například o možnostech dalšího využití jak dílen, tak učňů? V případě vytvoření integrované školy by přece bylo možné využít učně i k drobným opravám a údržbě zařízení, jakým je například tělocvična nebo posilovna (nyní patří gymnáziu a to je na tom tak špatně, že paní uklízečka nemá k dispozici ani vysavač). Optimálnější využití učitelů by jistě také stálo za zvážení. SOU a OU má kvalifikovanou učitelku francouzštiny, která aktivně provozuje i průvodcovskou činnost a aktivně tlumočí a překládá. Ze zkušenosti vím, jak jsou tyto učitelé žádáni právě pro gymnaziální výuku. Proč tomu tak není v Rýmařově? SOU a OU má kvalifikované inženýry - strojaře. Výuka deskriptivní geometrie by pro ně nebyla problém (na gymnáziu se tento předmět nevyučuje, ačkoli je nutným předpokladem pro vysokoškolská studia technického zaměření). Jistě by se našla ještě řada dalších příkladů, které by ukázaly další ekonomické výhody integrované školy.

Nebyla jsem přítomna jednáním, která měla komise pro výchovu a vzdělávání a zástupci obou škol se zástupci Moravskoslezského kraje. Z informací Ing. Kovářkové, která je pověřena řízením SOU a OU, ale vím, že starosta i členové uvedené komise v Rýmařově integrační záměr podporovali. Také zástupci krajského úřadu nebyli zcela

proti. Problém byl v tom, že se nedokázaly „domluvit“ obě školské instituce. Tedy nesouhlas stávající ředitelky gymnázia PhDr. E. Zavadilové s integračním záměrem a z toho plynoucí její neochota o tomto záměru podrobněji jednat se zástupci SOU a OU vyústily v závěr, že do roku 2008 zůstanou obě školy samostatné. Zatímco paní ředitelka toto rozhodnutí ve svém článku považuje za přínos pro rýmařovské školství, dovoluji si tvrdit, že toto rozhodnutí je krokem k zániku středního školství v Rýmařově.

Zdá se vám to příliš pesimistické?

Rýmařovské gymnázium má již stoletou tradici. Mezi jeho absolventy patří řada významných osobností. Jak si chce toto gymnázium udržet dobrou tradici i nadále?

Tím, že bude snižovat úroveň svých požadavků? Tím, že bude i nadále převládat memorovací způsob výuky nad problémovým? Tím, že prostor pro tvořivý přístup a diskusi bude i nadále nahrazován příkazy? Domnívám se, že tudy cesta pro posílení prestiže, ale ani pro získání nových studentů nevede.

Prestiž gymnázia a zájem o studium na něm je záležitostí, která se bude budovat roky a závisí na úrovni jak studentů, tak pedagogického sboru, na pocitu sounáležitosti a hrdošti na to, že jsem student a učitel gymnázia. Toto je to, co mi při mém působení na gymnáziu v Rýmařově chybělo. Studenti mě doslova šokovali svým vyjádřením „bohužel jsem žákem této instituce“ nebo „utrpěl jsem přijetím na toto zařízení“. Zájem o studium na gymnáziu se nedá „nadiktovat“ ani zajistit náborovými akcemi. Naopak, tyto způsoby jsou jen důkazem toho, že není něco v pořádku. Zájem o studium je třeba vzbudit obsahovou nabídkou studia, a to jak v otázce kvantity, tak i kvality. Budou-li studenti a jejich rodiče vědět, že gymnázium má u vysokých škol pověst kvalitních absolventů, bude to ta nejlepší „náborová“ akce. Dosažení a udržení uvedených cílů předpokládá ale kvalitní výběr. Ten je v současné situaci „Achillovou patou“, a proto vznik integrované školy mohl, alespoň částečně, napomoci řešit tento problém.

Domnívám se, že by bylo vhodné znovu se zamyslet nad tím, co je přínosem a co záporům v případě spojení obou středoškolských institucí pod jedno řídicí centrum, a informovat o této problematice širší veřejnost tak, aby v nejbližší budoucnosti bylo možné podpořit co nejoptimálnější koncepci rozvoje školství v Rýmařově.

PhDr. Jitka Vaculová, CSc.,
učitelka SOU a OU Rýmařov



Trhat - ano, či ne?

Jaro už nám téměř tluče na dveře, ale s touto milou událostí přichází i nějaké ty problémy. Jeden z nich byl již zmiňován ve sdělovacích prostředcích. Jmenuje se sněženka předjarní (*Galanthus nivalis*). Je pravdou, že taková hezká kytička udělá každému radost a zahřeje u srdce.

Je ale také pravda, že existuje zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody, který mimo jiné praví v § 5, odst. 1, že: „Všechny druhy rostlin a živočichů jsou chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchytém, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí. Při porušení těchto podmínek ochrany je orgán ochrany přírody oprávněn zakázat nebo omezit rušivou činnost.“ Sbírat rostliny zakazuje již zmiňovaný zákon také v národních přírodních rezervacích a v přírodních rezervacích. Tento zákon také v § 49 říká, že: „Zvláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je také jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji.“ Prováděcí vyhláška č. 395/1992 Sb. k danému zákonu určuje v seznamu druhů rostlin, které jsou

zvláště chráněny, sněženku předjarní jako druh ohrožený.

Jednoduše řečeno se sněženka nesmí utrhnout nikde, a pokud jsem výše uvedený zákon a prováděcí vyhlášku pochopil dobře, tak ani na vlastní za-



hradě. Potom tu ovšem nastává polemika. Nevím, kdo tvořil seznam chráněných rostlin v uvedené vyhlášce, ale jistě je, že kdo v jarních měsících navštíví například Pomoraví či Poodří, zjistí, že tato ohrožená rostlina zde roste ve statisících, ne-li milionech kusů. Je proto s podivem, že se sněženka dostala na tento seznam. Domnívám se, že vyhláška č. 395/1992 Sb. je již zastaralá, a myslím, že seznam ohrožených druhů by se měl minimálně co pět let obměňovat. Potom by se tam třeba místo sněženky určitě objevil blatouch bahenní (*Caltha palustris*). Ten, kdo chodí častěji ven do přírody, mi jistě potvrdí, že tahle rostlina z břehů našich potoků a z bažin téměř vymizela, a já osobně bych ji do výše zmiňovaného seznamu zařadil jako druh silně ohrožený.

Pokud nějaká babička natrhá pár sněženek a jde je někam na náměstí prodat, aby si přivydělala ke svému mizernému důchodu, tak na tom nic špatného nevidím. A jestliže k této babičce přijde strážník, tak jak jsem to shlédl v televizi, kytky jí zabaví a ještě jí chce uložit pokutu, tak mě činnost tohoto strážníka připadá přinejmenším trapná. Navíc by mě zajímal osud takto zabavených sněženek. Ale zákon je zákon a i tento příklad ukazuje na to, jak slabé a nedokonalé naše zákony jsou. *Břetislav Chromec*

Otevřený dopis

Dobrý den, ačkoliv obvykle nejsem ten, kdo kritizuje nelehkou a často dobrovolnou práci osob, které se podílejí na správě a řízení naší obce, musím reagovat na nešťastnou událost, která se v těchto dnech pro obyvatele města stala diskutovanou a shledala se s nemalou měrou rozhořčení.

Jedná se o nový způsob vyměření plateb za odpady. Nejsem zaskočen výší poplatku. Je jasné, že náklady na svoz a skladování odpadu jsou nemalé a rozhodně nejsou výhodným obchodem, tak jako se tomu děje ve větších městech, a to celosvětově. Je známo, že podnikání v tomto oboru je nadmíru výhodný business. Nejsem organizován v žádné ekologické organizaci a ani označení ekologický aktivista bych ke své osobě nevztahoval. Jsem pouze racionálně uvažující člověk, kterého témata jako „trvale udržitelný rozvoj“ bezesporu oslovují.

Připadá mi tedy značně nevhodné, že občané nebudou nadále zvýhodňováni za separaci odpadů. Toto rozhodnutí považuji za naprosto chybné. To, že občané mohli v minulosti za třídění odpadu čerpat určité benefity, bylo nezvratitelným povzbuzením pro šetrnější zacházení s odpady. Pokud se této motivace lidem v budoucnosti

nedostane, bude to rozhodně krok zpět a i finanční znevýhodnění pro město v letech budoucích.

Finanční znevýhodnění, o kterém hovořím, se vztahuje k vstupu ČR do EU. Nejsem plně informován, ale předpokládám, že Rýmařov dosud nečerpal z fondů předvstupní pomoci žádné horentní sumy. Pokud by však byl zpracován kvalitní projekt, domnívám se, že už nyní by bylo možné čerpat ze strukturálních fondů nemalé částky. Nezapomeňme, že Evropský fond regionálního rozvoje je tím, který je přímo předurčený k tomu, aby financoval regiony, jako je ten náš. Dovedu si představit, že obratnou politikou by bylo možné získat prostředky ze všech tří hlavních cílů regionální politiky EU stanovených do roku 2006. To by však mohla ohrozit i taková zdánlivě maličkost, jakou je „protieologické“ chování našeho města v otázce zdánlivě

bezvýznamného vzhazování odpadů do barevných kontejnerů.

Ze zkušenosti z mého okolí mohu potvrdit, že třídění odpadů po zavedení zvýhodnění pro takto konající obyvatele se shledalo s nevidaným ohlaselem. Mohu však také potvrdit, že ti samí lidé v tom po zavedení nového systému nehodlají pokračovat. Má rodina separovat bude, ale učiní tak i ostatní? Rozumím, že neexistuje dokonalá možnost kontroly. Nezbyvá než věřit,

že ti, kdo uvedli, že odpad třídí, tak skutečně činili.

Kampaň na podporu třídění odpadů, která již řadu týdnů zaplňuje média, opravdu nikoho neoslovuje?

Nejsem si jistý, že decentralizovaný státní rozpočet a samostatné hospodaření municipalit je nástrojem, který by se měl projevit protienvironmentálně. Nebylo by vhodnější hledat úspory někde jinde či získat nové zdroje?

S pozdravem Josef Šopik ml.



Kurz Armády ČR - přežití v zimních podmínkách

V oblasti Hrubého Jeseníku probíhá od 15. 3. do 26. 3. kurz speciální tělesné přípravy přežití v zimních podmínkách příslušníků Sil podpory a výcviku. Organizací kurzu byl pověřen Odbor výcviku Ředitelství výcviku a tvorby doktrín Vyškov.

Cílem kurzu je vycvičit budoucí profesionální instruktory Armády České republiky, kteří se budou podílet na nových formách výcviku profesionální armády.

Frekventanti kurzu si během výcviku osvojí následující dovednosti:

- orientace v terénu ve dne i v noci

- přesuny na skialpových lyžích, sněžnicích v exponovaném terénu

- budování improvizovaných přístřešků a bivakování

- příprava stravy a získávání vody

- překonávání přírodních překážek pomocí lanových technik

- transporty raněného

- vyzvednutí skupiny vrtulníkem ve volném terénu a práce v podvěsu

Kurz vyvrcholí komplexním třídenním zaměstnáním, při kterém frekventanti kurzu plně využijí získané dovednosti při pobytu a nocování ve volné přírodě.

pplk. Mgr. Milan Steininger

Sport

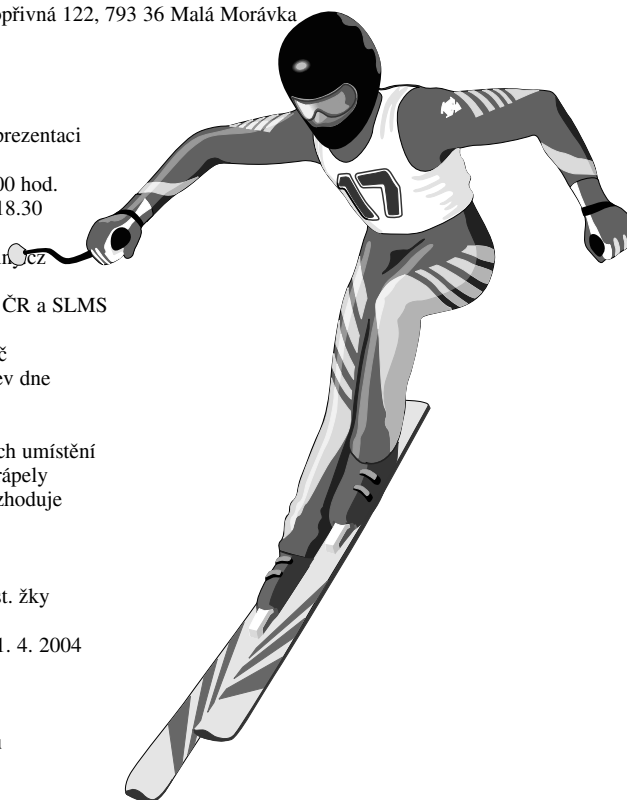


V. ročník POHÁRU JAROSLAVA DRÁPELY

* 1. 5. 1983 † 29. 3. 1999

člena družstva olympijských nadějí ČR - 2002

Vypisuje:	OSÚ AD KSL MSK a KVVY
Pořadatel:	TC Praděd, SK SHS Třebíč a SKI KLUB Velké Meziříčí
Termín:	2. - 4. 4. 2004
Místo:	Praděd, Petrovy kameny - vlek „B“
Disciplíny:	2. 4. ÚKZ KSL MSK ve slalomu žactva 3. 4. ÚKZ KSL MSK a M KSL KVVY ve slalomu žactva 4. 4. ÚKZ KSL MSK a M KSL KVVY v obřím slalomu žactva
Kategorie:	ml. žactvo 1992, 91 + starší žactvo 1990, 89
Tratě:	slalom homologace č. 048/08/99 obří slalom homologace č. 049/09/99
Přihlášky:	písemně do 30. 3. 2004 na adresu: Petr Houser, Chata Kopřivná 122, 793 36 Malá Morávka e-mail: houser-shs@volny.cz, fax: 554 273 152
Ubytování:	Chata Kopřivná, Malá Morávka, mobil: 723 471 031 www.koprivna.cz; e-mail: koprivna@koprivna.cz objednávky do 30. 3. 2004
Startovné:	200,- Kč za závodníka a start, při pozdní přihlášce nebo prezentaci hradí závodník startovné ve výši 300,- Kč
Doprava:	vlastní, výjezd autobusu a aut z Hvězdy na Ovčárnu v 8.00 hod.
Prezentace:	čtvrtek 1. 4. 2004 chata Kopřivná, Malá Morávka, 17.00-18.30
Porada, losování:	čtvrtek 1. 4. 2004 chata Kopřivná, Malá Morávka, 19.00
Informace:	Petr Houser - mobil: 602 719 204, e-mail: houser-shs@volny.cz
Zdravotní služba:	HS Ovčárna
Různé:	- závodí se podle pravidel lyžování a soutěžního řádu SL ČR a SLMS - účastníci startují na vlastní náklady - za neodevzdané startovní číslo účtuje pořadatel 500,- Kč - o odvolání závodu se budou informovat vedoucí družstev dne 31. 3. 2004 po 18.00 hod - viz: Informace
Hodnocení:	- první tři v každé kategorii obdrží diplom a věcnou cenu - starší žák a starší žákyně s nejmenším součtem nejlepších umístění ve třech závodech se stává vítězem Poháru Jaroslava Drápele a získává pohár a speciální cenu (při rovnosti součtu rozhoduje umístění na M KSL KVVY ve slalomu)
Časový pořad:	čtvrtek 1. 4. 17.00 - 18.30 prezentace 19.00 porada, losování pátek 2. 4. 8.30 - 9.00 prohlídka trati I. kola st. žky 9.15 start I. kola st. žky 9.16 další pořad na poradě 1. 4. 2004 porada 30 min. po ukončení závodu sobota 3. 4. jako 2. 4. neděle 4. 4. jako 3. 4. vyhlášení výsledků v neděli, 30 min. po ukončení závodu
Činovníci závodu:	technický delegát Stanislav Lochman ředitel závodu Pavel Holuša rozhodčí na startu Zdeněk Lojkásek rozhodčí v cíli Jaroslav Lukeš velitel trati: Radek Lukeš



Pavel Holuša v. r., ředitel závodu

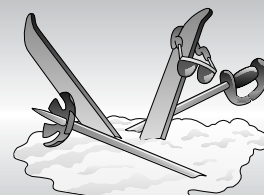
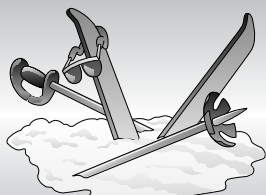
Přijďte si otestovat zdarma nejnovější kolekci lyží pro rok 2005

SPORTEN SKI TEST

poslední předváděcí akce v letošní sezóně
lyžařský vlek „B“ - Praděd - Ovčárna

sobota 20. března 2004 od 9.30 hod.

Možnost testování lyží a snowboardů včetně modelů 2004/05 S-line,
Magic blade, Carvo, Caro, Spider, Daemon, AHV, AHV 1, AHV 5, AHV 6



10. a 11. 4. NA POMLÁZKOVÉ VESELICI VELIKONOČNÍ JARMARK NA SOVINCI

nás zavede na venkovské šlechtické sídlo na slavnosti vítání jara. Říkadla, tradice, písničky, tanec, folklórní zvyky velikonoce a lidová řemesla: hrnčíř, dráteník, košíkář, pletení pomlázek. Můžete si vyzkoušet zdobení kraslic a perníčků a výrobu svíček.
Po oba dny celodenní kostýmovaný program v sobotu 9.00 - 19.30 hod., v neděli 9.00 - 18.00 hod.

Program: vítání jara a vynášení smrti, velikonoční pásma Msrkačka či Na pomlázkové veselici

Představí se:

- ✱ nejžádanější účinkující loňské sezóny kejklíř a žonglér Tomáš Krupala
- ✱ folklórní soubor Markovice, divadelní společnost Magnet
- ✱ divadelně-šermířská společnost Cordiallo
- ✱ šermířské skupiny Lucrezia, Páni z Bludova
- ✱ zazní lidové a národní písničky v podání skupiny Rabuša
- ✱ premiéru bude mít hudební pohádka O zakleté Haničce
- ✱ jako bonus uvidíte módní přehlídku renesančního ošacení a módních doplňků. Budou také představeny hanácké lidové kroje

Mimo tradiční soutěže a dětské hry bude probíhat soutěž O kraslici roku a v sobotu na závěr ohňová show a plivači ohně.

Bližší informace na tel. č. 777 205 029

e-mail: sovinec.purkrabi@volny.cz, www.sovinec.cz

Pro Velikonoční vajíčko si mohou skočit i jezdci bez licence

Jezdecký oddíl a občanské sdružení „Setřená slza“ pořádá 11. 4. 2004 v 10.30 veřejný skokový trénink o „Velikonoční vajíčko“. Pořadatelé se rozhodli pro veřejný skokový trénink, aby se mohli zúčastnit také závodníci, kteří nemají licence. Na překážkách budou jako první soutěžit děti na ponících, dále junioři a závěr bude patřit dospělým jezdčům. Smyslem „Velikonočního vajíčka“ je popularizovat tento sport u dětí a mládeže s cílem smysluplně

využít jejich volný čas, aby se nepoflakovali po městě.

Letos se mimo jiné uskuteční druhý ročník seriálu závodů JESENIA CUP 2004, který se těší velké oblibě nejen diváků, ale i jezdců. Myšlenka pořadatelů se ujala i u stájových oddílů z Olomouckého kraje. V našem kraji organizují tento seriál závodů jezdecký oddíl Horymas Horní Město a Středisko jezdeckého sportu Hamříkova stáj Dolní Moravice.

Zdeněk Přibil



Dvanáctiletý Jan Křížek s poníkem Adamem Foto: archiv SJS Hamříkova stáj

Soukromá řádková inzerce

Mladý pár hledá podnájem nebo koupi bytu 2+1, 3+1, příp. rodinného domu v Rýmařově. Nabídky volejte na mobil: 607 684 385.



Vydavatel: Středisko volného času Rýmařov, Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel./fax: 554 211 410, <http://www.rymarov.cz/mesto>
Neoznačené foto: Redakce. **Uzávěrka dne:** 15. 1. 2004. **Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení, případné úpravy nevyžádaných příspěvků a nemusí nutně souhlasit se stanovisky uveřejněnými v příspěvcích dopisovatelů. Odpovědný redaktor:** Mgr. Jiří Konečný. **Adresa redakce:** Okružní 10, 795 01 Rýmařov, tel.: 554 230 459, mobil: 737 802 259, e-mail: rymhor@seznam.cz
Vyšlo dne: 19. 3. 2004. **Příspěvky laskavě zasílejte nejpozději do 25. 3. 2004,** další číslo vyjde 2. 4. 2004.
Grafická úprava novin a inzerce: Tiskárna APRO Bruntál, Ruská 10, 792 01 Bruntál, tel./fax: 554 717 196, e-mail: apro@iol.cz
Vydávání povoleno Ministerstvem kultury ČR pod značkou MK ČR E 11017. **Cena 8,- Kč**

PLÁN KULTURNÍCH AKCÍ NA HRADĚ SOVINCI V ROCE 2004

PRÍZRAK Z TEMNÉ VĚŽE 1. a 2. 5.

PALENÍ ČARODĚJNIC

Mýticko-démonický program plný ohňových efektů v sobotu zakončený velkou ohňovou show. Právo útrpné a divadlo. Rej čarodějnic u pekelného ohně. Parodie na slavné muzikály, kejklíř a žonglér, prohlídky hradních sklepů s plivači ohně. Soutěže a hry.

LÁRY FÁRY DO POHÁDKY 22. a 23. 5.

POHÁDKOVÝ HRAD DĚTEM

Bohatý a mimořádně pestrý program plný klauzů, kejklířů, žonglérů a fakírů, také komedianti a kouzelník. Průchod pohádkovým hradem, dovednosti s bičem a švihadly. Myší závody, ohňová show a rytířský dětský turnaj.

PAST NA MEDVĚDA 3. a 4. 7.

LESNICKÉ A SOKOLNICKÉ SLAVNOSTI

Létání, výcvik a ukázky lovu atrapy kořisti se sovami a dravými ptáky. Ukázky vábení jelenů a troubení na lesní rohy, právo útrpné, mučení pytláků a zlodějek chraští. Lesnické hry, řezbář při práci, divadlo a šermíři. Návštěvnícký turnaj ve střelbě z luků.

ZA ČEST A KRÁLE 17. a 18. 7.

SLAVNOSTI VÁLKY TRICETILETÉ

Rekapitulace bitvy a obléhání hradu z podzimu 1643. Ukázky života v obleženém hradě i v polním ležení před hradem, mušketyři a dělostřelectvo. V soubojích na sekery, hole a meče se představí sto účinkujících. Zbrojíři, platněři a kováři. Výstava zbraní a zbrojí období 16. - 17. stol., ražba pamětních mincí.

HODOKVAS RYTÍŘE KOBYLKY 14. a 15. 8.

TRADIČNÍ DOBOVÝ ŘEMESLNÝ JARMARK

Dobová kuchyně, sokolníci a cvičená zvířata. Divadlo, šermíři, dobová i novodobá tržnice. Vyzkoušejte si vyrobit vlastní svíčku, hrneček na hrnčířském kruhu. V sobotu večerní program a country bál - vyhrává skupina Holátka.

O PRSTEN ČERNÉ VDOVY 11. a 12. 9.

STŘEDOVĚKÝ MUMRAJ NA GOTICKÉ TVRZI

Rytířský turnaj v seku mečem na ostro a na přesnost. Dobývání hradu a gotická dobová hudba. Výstava zbraní, zbrojí a obléhací techniky z období 14. - 16. stol. Módní přehlídka gotického a renesančního ošacení včetně dobových módních doplňků. Divadlo a turnaj ve střelbě z kuší.

HOFMISTROVA ZÁVĚT 9. a 10. 10.

SLAVNOSTI UKONČENÍ SEZÓNY

Za přítomnosti kejklířů, šermířů, divadelníků a těch, kteří Vás bavili v průběhu roku 2004. Soutěže, hry a dobová řemesla.

Veškeré dotazy Vám rádi zodpovíme na tel. č. 777 205 029,

e-mail: sovinec.purkrabi@volny.cz

Při všech akcích celodenní kostýmovaný program v soboty 9 - 19 hod., v neděli 9 - 17.30 hod. Doprovodný program: střelnice a ukázky řemesel. Občerstvení a stánkový prodej.



Foto: David Komínek

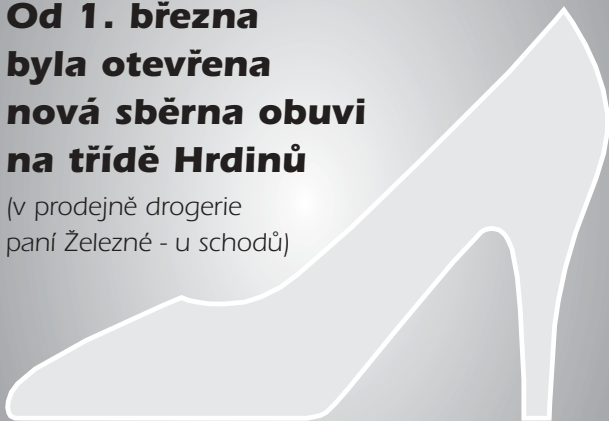
Milan Machura OPRAVNA OBUVI

POZOR!!!

OTEVŘENA NOVÁ SBĚRNA OBUVI

**Od 1. března
byla otevřena
nová sběrna obuvi
na třídě Hrdinů**

(v prodejně drogerie
paní Železné - u schodů)



**DOPLŇKOVÝ PRODEJ
OBUVNICKÉHO MATERIÁLU**

- ❖ šněrovadla
- ❖ lžice na obuv
- ❖ vložky do bot apod.

- Zřízení telefonní stanice jen za 1501,- Kč vč. DPH
- Znovuzřízení telefonní stanice jen za 1,- Kč

(u zrušených stanic od 1.1.2002 do 30.9.2003)

Akce platí do

31.3.2004



- chcete ušetřit za hovory?
rádi Vám poradíme
s výběrem nových
cenových plánů
a slev na volání.
- přijďte si vybrat
z nové nabídky
nových
bezšňurových
telefonů
za atraktivní
ceny.



**TELEPOINT PARTNER
RÝMAŘOV**

**náměstí Míru 2
(vedle pošty)
1. patro**

tel.: 554 230 485

Antonín Václavík

SKLENÁŘSTVÍ RÝMAŘOV

Office: Rýmařovská 59,
793 42 JANOVICE
tel.: (0042) - 554 213 161
mobil: 737 242 977
737 242 988
fax: (0042) - 554 230 321
e-mail: w.vaclavik@seznam.cz

VŠE KOLEM OKEN A SKLA

Využijte jarních slev

- Zasklení lodžii a balkonů
OPTIMI, GLASA
- Plastová okna VEKA
- Dodatečné zasklení oken
dvojsklem BET-systém
- Žaluzie, horizontální,
vertikální, síť proti hmyzu
- Předokenní rolety,
garážová vrata
- Polykarbonát
- Skleníky
- Zasklívání, broušení,
pískování, kalené sklo
- Pracujeme po celé ČR a SR
- Odvoz a dovoz do 5 km
ZDARMA

Prodejna

Levné oděvy - čisticí prostředky

p. Štaffové

**je přestěhována
na Husovu ulici 7
(televizní opravna)
Rýmařov**



Nabízíme:

- stáčené saponáty (Fialka, Domestos aj.)
- oděvy second hand dětské i pro dospělé



**BOB SPORT
HUSOVA 3**

ZIMNÍ VÝPRODEJ ZA POLOVIČNÍ CENY

Použité lyže, lyžáky, hole, snowboardy

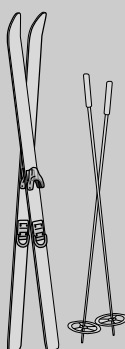
Na nové zboží sleva 20 % - hokejovina, běžky, lyže

Akce trvá od soboty 20. 3. do soboty 27. 3.

Myslete již na příští zimu, vyzkoušíte ještě letos!

Nové zboží:

kopačky Fila, trika, čepice, suvenýry k MS v hokeji



Autobazar Petr Lašák, Revoluční 26, 795 01 Rýmařov tel.: 554 211 577, 608 830 940

SLEVNĚNO



Ford Escort 1.6-16v-klima-aut., r. v. 1997, 35 t. km, 2 x air., ABS, rádio, centrál, el. okna a zrcátka, pos. říz. Cena: 109 000 Kč.



Škoda Felicia 1.3 LXI, 50 KW, 1999, 49 t. km, 1. maj., rádio, imob., alrm, el. okna, stř. okno, pal. poč., Al kola, tažné, centrál a další. Cena: 149 900 Kč.



Škoda Felicia 1.6 GLX, r. v. 1997, 98 tis. km, ABS, rádio, centrál, stř. okno. Cena: 99 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA



Š - Felicie GLXi, r. v. 1997, 70 tis. km, rádio, centrál, metalíza, mlhovky, 1. majitel, super stav. Cena: 119 000 Kč.



Š Felicia kombi 1.6 Laurin a Klement, r. v. 1995, 90 tis. km, kůže, tažné, 2x airbag, ABS, centrál, vyhř. sedáky. Cena: 129 000 Kč



Škoda Felicia Combi, 50 kw, r. v. 1999, 51 tis. km, airbag, rádio, el. okna, stř. okno, tažné, centrál. Cena: 169 900 Kč.



Daewoo Nexia 1.5 MPI, 1997, 101 tis. km, rádio, imob., el. okna, stř. okno, tažné, centrál a další. Cena: 87 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA



Fiat Punto 1.2 - 5 dv., r. v. 2001, 29 tis. km, 1. majitel, super stav, původní cena: 265 tis., airbag, rádio. Cena: 179 000 Kč.

SLEVNĚNO



VW Golf Variant, 1.9 TDi 4x4 Klima, 1997, 103 tis. km, ABS, rádio, centrál, posil. říz., nosič, Al kola. Cena: 199 000 Kč.



Fiat Punto 1.2, r. v. 1995, 85 tis. km, tónovaná skla, zadní stěrač. Cena: 110 000 Kč.



Renault Mégane Clasic 1.6 RN, r. v. 1998, 123 tis. km, airbag, ABS, rádio, el. okna, posil. říz., centrál. Cena: 159 000 Kč.



Ford Focus Kombi 1.8 TDi, 66 kw, r. v. 2000, 2 x airbag, ABS, rádio, CD, alarm, el. okna, centrál. Cena: 239 000 Kč.

SLEVNĚNO



Opel Astra Caravan 1.4i, klima, r. v. 1997, 148 tis. km, 2 x airbag, ABS, imob., alarm, el. okna, stř. okno, nosič, centrál. Cena: 145 000 Kč.

SLEVNĚNO



Fiat Brava 1.4, 12 V, r. v. 1998, centrál na D.O., medvěď blok, el. okna, rádio, 149 tis. km. Cena: 119 000 Kč.



Citroen Évasion 2.0 HDi Klima, 2000, 91,5 tis. km, 2 x airbag, ABS, centrál, posil. říz., tažné, tempomat. Cena: 358 000 Kč.



Škoda Felicia 1.3 LXi Combi, r. v. 1999, 109 tis. km, rádio, centrál. Cena: 149 900 Kč.



VW Transporter 1.9 TD, r. v. 1995, 128 tis. km, 6 míst, tažné, centrál, rmg., stř. okno. Cena: 239 000 Kč.

SLEVNĚNO



Fiat Punto 1.2, r. v. 1995, 101 tis. km, rádio, stavitelná sedadla, tažné. Cena: 115 000 Kč.

NOVÁ NABÍDKA



akontace od 24 tis. Kč

Volkswagen Passat 1.9 TDi, klima, r. v. 1997, 140 tis. km., 4x airbag, ABS, rádio, posil. říz., centrál. Cena 240 000 Kč.



Š Octavia ELEGANCE 1.9 TDi, 2002, 12 tis. km, super stav, 4 x airbag, ASR, ABS, CD, palub. poč., Al kola, centrál, zasl. pení zámek. Cena: 419 000 Kč.



Škoda Felicia 1.6 GLX, r. v. 1997, 129 tis. km, ABS, rádio, centrál a další. Cena: 115 000 Kč.



Škoda Felicia 1.6 GLX, r. v. 1997, 130 tis. km, rádio, centrál a další. Cena: 117 000 Kč.

SLEVNĚNO



Kia Sportage 2.0 DOHC, 4X4, r. v. 1997, 223 tis. km, airbag, rádio, el. okna, posil. říz., tažné, centrál. Cena: 189 500 Kč.

NOVÁ NABÍDKA



Ford Fiesta 1.3 Ambiente, r. v. 1998, 70 tis. km, airbag, rádio, centrál, el. okna, Al kola. Cena: 139 000 Kč.

Ke každé smlouvě

Splátka od 1500 Kč měsíčně

Ojeté vozy

- leasing
- úvěr

U NABÍDKY OZNAČENÉ SYMBOLEM „PRODÁNO“ MŮŽEME ZAJISTIT STEJNÝ TYP VOZIDLA

Otevírací doba: Po - Pá 8.00 - 17.00, So 8.00 - 12.00

Výše splátky po dobu leasingu je neměnná včetně pojištění. • K uzavření leasingu není potřeba potvrzení o příjmu.



- **Výkup za hotové:** Váš automobil vám vykoupíme okamžitě po osobní domluvě.
- **Komisioní prodej:** neúčtujeme parkovné, rychlý prodej, vyřízení všech formalit samozřejmostí.

- **Protiúčet:** při koupi nového vozu můžete platit našim stávajícím vozidlem.
- **GE Capital Leasing:** akontace již od 10 % z ceny vozidla, výhodné havarijní pojištění a povinné ručení. Na sjednání

LEASINGU potřebujete dva platné doklady totožnosti, bankovní spojení a cca 45 minut času. U všech vozidel prověřen původ.

- **AUTOCREDIT:** půjčky do 300 000 Kč na vybraná vozidla (6 - 60 měsíců).



KAŽDÝ TÝDEN NOVÁ NABÍDKA, VŠECHNA VOZIDLA PROVĚŘENA A VYZKOUŠENA